

Η Αγάπη

στην

Αρχαία Ελληνική Θρησκεία

«Αγάπησις απόδεξις παντελής.»

Η Αγάπη είναι η παντελής αποδοχή.
Πλάτων (Ορισμοί)

«Όλους αγάπα.»
Φωκυλίδης

«Ο ανώτερος άνθρωπος, περισσότερο από κάθε τι, αφιερώνεται στη Σοφία και την Αγάπη. Το πρώτο είναι θνητό αγαθό ενώ το δεύτερο είναι αθάνατο.»
Επίκουρος (Επικ. Προσφ. 78)

«Φιλοφρόνει πάσιν.»
(Δελφικό Παράγγελμα)

«Αφετηρία των αρετών είναι η ευσέβεια, και κορυφαίο όριό τους η Αγάπη.»
Πυθαγόρας ο Σάμιος

«Η Αγάπη προς τους ανθρώπους είναι καθήκον, αφού είμαστε όλοι παιδιά του ίδιου θεού.»
Επίκτητος

«Φιλότητα αντί διαφοράς εθέλειν.»

Να θέλετε Αγάπη αντί της έχθρας.
Ανδοκίδης

«Αγαπάσθαι και οικείν ευδαιμόνως.»

Να αγαπιέσθε και να κατοικείτε με ευδαιμονία (μεταξύ σας).
Πλάτων (Πολιτεία)

«Ν ανταποδίδης την Αγάπη με Αγάπη.»
Ησίοδος (Εργ. Και.Ημ.)

«Φιλία Αγάπα.»

Να αγαπάς. (Τους ανθρώπους, τους θεούς, κλπ.)

(Δελφικό Παράγγελμα)

«Χρω φιλανθρώπως και δικαίως τοις εντυγχάνουσι.»

*Να αγαπάς τους ανθρώπους και να τους συμπεριφέρεσαι με δικαιοσύνη,
όσους τυχαίνει να έχεις σχέσεις.*
Πλούταρχος (Ηθ, 88c)

«Εχούσης γάρ τι της ψυχής αγαπητικόν εν εαυτή, και πεφυκυίας, ώσπερ
αισθάνεσθαι και διανοείσθαι και μνημονεύειν, ούτω και φιλείν.»

*Η ψυχή κλείνει μέσα της δύναμη Αγάπης καθώς επλάστηκε για να
αισθάνεται, να σκέπτεται και να θυμάται, έτσι επλάστηκε και για ν'αγαπά.*
Πλούταρχος (Σόλων,7,3,1-4)

(Ο Πλούταρχος ήταν Ιερέας των Δελφών.)

«Η Αγάπη προς τον άνθρωπο μας προστάζει να βοηθάμε τους ξένους.»
Επίκουρος

«Φιλοφρονήσασθαι αλλήλους»

Να αγαπάτε αλλήλους (ο ένας τον άλλον).
Πλάτων (Νομ. 738 D) (Επίσης, Ξενοφών (Κυρ. Αναβ.4.5,34).)

«Ούτοι συνέχθειν, αλλά συμφιλείν έφυν.»

Γεννήθηκα για ν' αγαπώ, όχι για να μισώ.
Σοφοκλής (Αντιγόνη)

«Φιλίαν φύλαττε»

Να διαφυλάττεις την Αγάπη.

(Δελφικό παράγγελμα)

«Να αγαπάτε όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από τη φυλή ή την θρησκεία στην οποία ανήκουν.»Επίκτητος

«Ει δε γεύεται ανδρός ανήρ τι, φαίμεν κε γείτον έμμεναι νόω φιλήσαντ ατενεί γείτονι χάρμα πάντων επάξιον.»

Αν ο άνθρωπος κάτι από τον άνθρωπο γεύεται, να πούμε μπορούμε πως γείτονας που μ όλη του τη σκέψη αγαπά τον γείτονά του, είναι ευτυχία που αξίζει ό,τι κι αν πης. Πίνδαρος (Νεμεονίκες, Ζ 127)

«Έστω δη το φιλείν το βούλεσθαι τινι α οίεται αγαθά, εκείνου ένεκα, αλλά μη αυτού, και το κατά δύναμιν πρακτικόν είναι τούτων.»

Ας τεθεί σα βάση ότι η Αγάπη σημαίνει το να επιθυμή κανείς για κάποιον όσα νομίζει καλά για κείνον και όχι για τον εαυτό του, και να ενεργή όσο μπορεί για να τα αποκτήσει εκείνος.

Αριστοτέλης

«Αγάπα τον πλησίον μικρά ελαττούμενος.»

Να αγαπάς τον πλησίον σου λίγο περισσότερο από ότι αγαπάς τον εαυτό σου.
Θαλής ο Μιλήσιος

«Φιλίαν αγάπα.»

Ξενοκράτης (Βλέπε Δελ.Π.)

«Του φρονίμου τοίνυν εστί μόνου το φιλείν»

Λοιπόν, η Αγάπη είναι χαρακτηριστικό μόνο του φρόνιμου ανθρώπου.
Επίκτητος (Περι φιλίας, D.a.A.d,2,22,3,5-6)

«Αγάπης δε ουδέν μείζον ούτε ίσον εστί»

Τίποτε δεν είναι σπουδαιότερο ούτε ίσο με την Αγάπη.

Μένανδρος

«Από όλα τα δώρα που η θεία πρόνοια μας χαρίζει για να κάνει τη ζωή μας πλήρη και χαρούμενη, η Αγάπη / φιλία είναι το ομορφότερο.»

Επίκουρος

«Το μεν ζην οι γονείς μετά των θεών ημίν έδωκαν, παρά δε των φιλοσόφων δίκης και νόμου συνεργόν οióμεθα λόγον επιθυμιών, κολαστήν λαβόντες, ευ ζην. Το δ ευ ζην εστί κοινωνικώς ζην και φιλικώς και σωφρόνως και δικαίως.»

Τη ζωή μας την έδωσαν οι γονείς μας μαζί με τους θεούς. Κι από τους φιλοσόφους, αφού λάβαμε το θεωρητικό λόγο σαν συνεργάτη στη δικαιοσύνη και στο νόμο, όπως και τιμωρό των επιθυμιών (των κακών), νομίζουμε ότι εξασφαλίζουμε το «ευ ζην» (δηλαδή τον ορθό τρόπο ζωής). Κι αυτό το «ευ ζην» συνίσταται στο να ζει κανείς με τους συνανθρώπους του με Αγάπη, με σύνεση και με δικαιοσύνη.

Πλούταρχος (Ηθ. 1352)

«Ως καλώς έχον εστί πασάν τε γην πατρίδα νομίζειν και πάντας ανθρώπους αδελφούς και φίλους, ως αν γένος μεν όντας θεού.»

Είναι καλό να θεωρούμε όλη τη γη πατρίδα μας και όλους τους ανθρώπους αδερφούς μας και φίλους μας, γιατί είναι όλοι παιδιά του θεού.

Απολλώνιος Τυανεύς (Φιλόστρατου, Απολλ. Τυαν.Επιστ, νζ)

«Μην αφαιρείτε τους βωμούς από τους ναούς και τη συμπόνοια από τις καρδιές σας.»

Πυθαγόρας

«Κάλιστον η φιλία των αγαθών.»

Η Αγάπη είναι το καλύτερο από όλα τα αγαθά.

Στοβαίος (Ανθολόγιο,2,32,t,1)

«Όσω γαρ παιδεία και φιλανθρωπία προέχειν δοκείτε, τοσώσδε αίσχιον α μη χρη φαίνεσθαι διώκοντας.»

Όσο νομίζετε ότι πρέπει να προέχουν η παιδεία και η Αγάπη προς τον συνάνθρωπο, τόσο αισχρό είναι αυτά να μην πρέπει να φαίνεσθε ότι τα επιδιώκετε.

Αριστείδης (Συμ.περι του μη δειν κωμ.,512,2-4)

«Μάλλον βασιλικωτέρα φιλανθρωπία του λοιπού χορού των αρετών»

Η Αγάπη προς τον συνάνθρωπο είναι μάλλον η σημαντικότερη από όλες τις αρετές (η προεξάρχουσα όλων των αρετών).

Θεμίστιος (Ομ.1,11.26-27 Schenkl)

«Ούκ έσθ'όπως γάρ ουν άνθρωπον αδικούντα σέβειν Θεόν. Αλλά κρητίς ευσεβείας σοι νομιζέσθω η φιλανθρωπία»

Άνθρωπος ο οποίος αδικεί δεν είναι δυνατόν να σέβεται τον Θεό. Αλλά βάρθο της ευσεβείας να θεωρείς την Αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Πορφύριος (Επιστολή «Προς Μαρκέλλαν», 38,16-17 Potscher)

«Καλλιέργησε την Αγάπη και τη φιλία με έναν εχθρό.»
Πιττακός ο Μυτιληναίος

«Καταφέρετε να βλέπετε τον χειρότερο εχθρό σας σαν αγαπητό φίλο σας,
με την ίδια λαχτάρα.»
Σωκράτης

«Τον δε εχθρόν ευεργετεί.»
Κλεόβουλος ο Λίνδιος (Διογ. Λαέρτ. Βίοι Φιλ. Α,91)

«Τον εχθρόν φίλον ποιείν και ευεργετεί.»
Κλεόβουλος

«Τι πιο όμορφο υπάρχει από το να χαμογελάς στους εχθρούς σου;»
Σοφοκλής

«Αλλήλοις θ ομιλείν, ως τους φίλους εχθρούς μη ποιήσαι, τους δε εχθρούς
φίλους εργάσασθαι.»

*Να επικοινωνείτε προς αλλήλους κατά τρόπον ώστε να μην μετατρέπετε τους
φίλους εις εχθρούς, αλλά να μεταβάλλετε τους εχθρούς εις φίλους.*
Πυθαγόρας (Διογένης Λαέρτιος, 8.23)

«Είθε, να μην είμαι εχθρός κανενός και είθε να είμαι φίλος του αιώνιου και
του μόνιμου. Είθε, να μην καυγαδίσω ποτέ με τους προσφιλείς μου. Και αν
γίνει αυτό, είθε να συμφιλιωθώ σύντομα μαζί τους. Είθε να μην θέλω το
κακό κανενός. Εάν κάποιος θέλει το δικό μου κακό, είθε, να ξεφύγω σώος
και χωρίς να χρειαστεί να τον πληγώσω. Είθε, να αγαπώ, να επιθυμώ και
να επιτυγχάνω μόνο ό,τι είναι καλό. Είθε, να εύχομαι να ευτυχούν όλοι και
να μη ζηλεύω κανέναν. Είθε, να μη χαρώ ποτέ για τη δυστυχία κάποιου
που με έβλαψε. Όταν είπα η έκανα κάτι κακό είθε να μην περιμένω να με
επιπλήξουν οι άλλοι, αλλά πάντα να επιπλήττω τον εαυτό μου ώσπου να
επανορθώσω. Είθε να μην κερδίσω νίκη που να βλάπτει είτε εμένα είτε τον
αντίπαλό μου. Είθε να συμφιλιώνω φίλους που βρέθηκαν σε διαμάχη.
Είθε, όσο μου είναι αυτό δυνατό, να δίνω κάθε απαιτούμενη βοήθ\θεια
στους φίλους μου και σε όλους όσους τη χρειάζονται. Είθε, να μην
εγκαταλείψω κανέναν φίλο που κινδυνεύει. Όταν επισκέπτομαι όσους
υποφέρουν είθε να είμαι σε θέση με ευγενικά και θεραπευτικά λόγια να
απαλύνω τον πόνο τους. Είθε να σέβομαι τον εαυτό μου. Είθε, να κρατώ
δαμασμένο εκείνο που μαίνεται μέσα μου. Είθε, να συνηθίσω να είμαι
ευγενής και ποτέ να μην νευριάζω με τους ανθρώπους λόγω των
περιστάσεων. Είθε, ποτέ να μη σχολιάζω ποιος είναι κακός και τι κακά

πράγματα έχει κάνει, παρά να γνωρίζω καλούς ανθρώπους και να ακολουθώ τα βήματά τους.»
Ευσέβιος (Στοβαίος)

(Ο Ευσέβιος είναι Ίωνας. Το κείμενο, είναι μια προσευχή του Ευσέβιου. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός, ότι σε κανένα σημείο της προσευχής δεν προσεύχεται για υλικά αγαθά.)

«..της φιλίας ...μεγίστης ούσης αρετής και ταις άλλαις ως τελειότητος επιφαινομένης. Πέρας μεν γαρ των αρετών η φιλία...η δε της φιλίας έξις ο τελειότατος των αρετών καρπός.»
Ιεροκλής (In Au. Ca. 7,9,3 κ. εξ.)

«Ει δ η προς τους πολίτας φιλία δι αυτήν αιρετή, αναγκαίον είναι και την προς ομοεθνείς και ομοφύλους, ώστε και την προς πάντας ανθρώπους.»

...η Αγάπη...προς όλους τους ανθρώπους...είναι αναγκαία.
Αριστοτέλης (Στοβ. Ανθ. 2,7,13,83)

«της φιλίας αντέχεσθαι δει, τουτ έστι της φιλανθρωπίας προς άπαντας.»
Ιεροκλής (In Au. Ca. 7,10,5-6)

«Ούτω και έθνει κοινή και πόλεσι ταις προεστώσαις και καθ εαυτήν εκάστη πόλει μεγάλων αγαθών η προς αλλήλους φιλία και ομόνοια.»

...μεγάλα αγαθά είναι η Αγάπη μεταξύ των ανθρώπων και η ομόνοια.
Αριστείδης (Περι ομονοίας ταις πόλεσιν,531,1-3)

«Έτοιμός ειμί παρέχειν εμαυτόν τοις ξένοις, και αν βούλονται δέρειν έτι μάλλον η νυν δέρουσιν, ει μοι η δορά μη εις ασκόν τελευτήσει, ώσπερ η του Μαρσύου αλλ εις αρετήν.»

Είμαι πρόθυμος να παραδώσω τον εαυτό μου στους ξένους για να με κάνουν ότι θέλουν και να με γδάρουν ακόμα, και περισσότερο μάάλιστα από όσο με γδέρνουν τώρα, φθάνει μόνο το δέρμα μου να μην καταντήσει στο τέλος ασκί, καθώς το δέρμα του Μαρσύα αλλά να έχει κατάληξη την αρετή.
Πλάτων (Κτήσιππος, Ευθύδημος 13,285c)

(Ο Μαρσύας συμβολίζει την έπαρση και την αλαζονεία.)

«Ακόμα κι αν σε βρίσουν η σε ξεφτιλίσουν η σε χτυπήσουν, μη θυμώνεις.»
Σωκράτης

(Όταν στο μαντείο των Δελφών ετέθη το ερώτημα ποιος είναι ο σοφότερος των ζώντων ανθρώπων, το μαντείο απεφάνθη ότι είναι ο Σωκράτης.)

«Ηττώ υπέρ δικαίου.»

Να καταβάλλεσαι για το δίκαιο.

(Δελφικό Παράγγελμα)

«Ούτε γαρ ανταδικείν δεῖ ούτε κακῶς ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων οὐδ ἀνσίου πάσχη ὑπ αὐτῶν.»

Ούτε λοιπόν να αντιδικεί κανείς πρέπει ούτε να κακοποιεί κανένα από τους ανθρώπους οτιδήποτε κι αν παθαίνει από αυτούς.

Πλάτων (Κριτ' . 10,49 Γ)

(Η φράση αυτή, εμπεριέχει πολλές ποιότητες, τρόπους, είδη αδικίας που μπορεί να υποστεί ένας άνθρωπος καθώς και κάθε ένταση, βιαιότητα, διάρκεια, επαναληπτικότητα, συχνότητα, κλπ. Παρόμοια ρήση έχει διατυπώσει και ο Σωκράτης.)

«Και γάρ τούτο λίαν κομψόν τῷ Κυνικῷ παραπλέκεται: Δέρεσθαι αὐτόν δεῖ ὡς ὄνον καὶ δερόμενον φιλεῖν αὐτοῦς τοὺς δέροντας ὡς πατέρα πάντων, ὡς ἀδελφόν.»

Επίκτητος (D.a.A.d. 3,22,54,1)

«Ανέχου Πάσχων.»

Να ανέχεσαι να αδικείσαι, να υποφέρεις
Ευριπίδης

(δείχνει υπομονή όταν αδικείσαι, όταν υποφέρεις.)

«Λοιδωρούμενος ποτε ανεχώρει. Του δ' επιδιώκοντος ειπόντος, «τι φεύγεις;», «ότι», φησί, «του μεν κακῶς λέγειν σύ την εξουσίαν έχεις, του δε μη ακούειν εγώ.»»

Κάποτε που κάποιος τον έβρισε, αυτός απεχώρησε. Και όταν αυτός που τον έβρισε του είπε: «γιατί φεύγεις;», «επειδή», λέει, «εσύ έχεις την εξουσία να βρίζεις, ενώ εγώ έχω την εξουσία να μην ακούω.»

Διογένης Λαέρτιος (Βίοι φιλοσόφων, Αρίστιππος ο Κυρηναίος, 2,70,4-7)

«Τα σκυλιά δεν δαγκώνουν όσους πέφτουν κάτω, και ο θυμός σταματά και δεν ξεσπά σε άνθρωπο που θα δείξει ταπείνωση μπροστά στο θυμωμένο.»

Αριστοτέλης

«Είναι προτιμότερο να αδικείσαι παρά να διαπράττεις αδικία.»
Σωκράτης

«Το αδικείν κάκιον εστί του αδικείσθαι.»

Το να κάνει κανείς αδικία είναι χειρότερο από το να υπομένει αδικούμενος.
Πλάτων (Κατζ. Αποφθ. Απανθ.)

«Εγώ γάρ δη οίμαι και εμέ και σε και τους άλλους ανθρώπους το αδικείν του αδικείσθαι κάκιον ηγείσθαι.»

Διότι εγώ πράγματι πιστεύω, καθώς και συ και οι άλλοι άνθρωποι, ότι το να αδικείς είναι χειρότερο του να αδικείσαι.
Σωκράτης (Πλάτων, Γοργίας 474ε)

«Αλλ ημίν τοις ημέρωσ και φιλανθρώπως ζην δοκούσι ποίον έργον απολείπεται γης, ποίον εν θαλάττη, τις εν όρεσι τέχνη, τις κόσμος διαίτης»

Αλλά σε μας που ζούμε μια ζωή εξημερωμένη και φιλάνθρωπη, ποιο έργο μας έχει ξεφύγει είτε της στεριάς είτε της θάλασσας, είτε τέχνη του βουνού, και ευχάριστος τρόπος ζωής.
Πλούταρχος (Ηθικά)

{Απόφθεγμα|Φασίν δε και το αγαπάν και το ασπάζεσθαι και το φιλείν μόνων είναι σπουδαίων» « Αρέσκει γαρ του τε Ζήνωνι και τοις απ αυτού Στωικοίς φιλοσόφοις δύο γένη ανθρώπων είναι, το μεν των σπουδαίων, το δε των φαύλων» Στοβαίος (Ανθολόγιο).

«..εάν εύρωμεν οίόν εστι δικαιοσύνη, άρα και άνδρα τον δίκαιον αξιώσομεν μηδέν δείν αυτής εκείνης διαφέρειν, αλλά πανταχή τοιούτον είναι οίον δικαιοσύνη εστί; Ή αγαπήσομεν εάν ότι εγγύτατα αυτής ή και πλείστα των άλλων εκείνης μετέχη;»

Αν θα βρούμε τι είναι η δικαιοσύνη και άρα βρούμε ποιος άντρας είναι δίκαιος τότε θα αξιώσουμε ότι δεν πρέπει αυτός σε τίποτα να μην διαφέρει από την δικαιοσύνη, αλλά παντού να ταυτίζεται με αυτήν. Και θα αγαπήσουμε αυτόν τον άντρα εάν βρίσκεται τόσο πολύ κοντά στην δικαιοσύνη και μετέχει σ' αυτήν περισσότερο από τους υπόλοιπους ανθρώπους.
Πλάτων (Πολιτεία,472b,7-c,2)

«Ευνοητικώς μέντοι γε προς αλλήλους διακείσθαι και φιλικώς και δοκιμαστικώς και αποδεκτικώς»

Λοιπόν, να διάκεισθε με εύνοια και με Αγάπη προς αλλήλους, και με επιδοκίμασιες και με αποδοχή.
Ζήνων (Στοβ. Ανθ.)

«..αλλ αγαπάν σοι προσήκον.»

..αλλά σου ταιριάζει να αγαπάς.
Αριστείδης (Περί του παραφθέγματος,388,6)

«Φιλοφροσύνη αμείνων.»

Η Αγάπη είναι το καλύτερο (από όσα υπάρχουν).
Όμηρος

«Του παντός αιώνος επιδραττόμενον το φιλότιμον και φιλόανθρωπον, εξαμιλλάται ταις πράξεσιν και ταις χάρισιν.»

Στο μάκρος όλης της ζωής η φιλοτιμία και η Αγάπη προς το συνάνθρωπο σαν συμμετέχουν κάνουν σαν σε άμιλλα πράξεις ωραίες και ηθικά ευγενείς.
Πλούταρχος (Περί Κοιν. Ενν.)

«..Ζευ...συ και τα περισσά επίστασαι άρτια θείναι και κοσμείν τα άκοσμα, και ου φίλα σοι φίλα εστιν...»

Δία...εσύ γνωρίζεις πώς να ανάγεις στο μέτρο κάθε υπερβολή, να επιβάλλεις τάξη σε κάθε τι το άτακτο, και να εγκαθιδρύεις την Αγάπη ανάμεσα σε όσα δεν έχουν αγάπη μεταξύ τους (προς άλλα).
Κλεάνθης (Υμνος εις Δία)

(Ο Κλεάνθης είναι στωικός.)

«Της δ αυ περί τους θεούς ευσεβείας το μεν εστι θεοφιλότης, το δε φιλοθεότης. Θεοφιλότης μεν το υπό των θεών φιλείσθαι και παρά των θεών πολλών τυγχάνειν, Φιλοθεότης δε το φιλείν τους θεούς και φιλίαν έχειν περί αυτούς»

.. Θεοφιλότης είναι το να σε αγαπούν οι Θεοί.
Μένανδρος (Διαίρεσις των επιδεικτικών 361,21)

«Πόθεν ουν ταύτα παραγίγνεται ταις ψυχές, φίλια και ένωσις; Από των Θεών.»

Πως λοιπόν δημιουργείται στις ψυχές η Αγάπη και η ένωση; Από τους θεούς.

Πρόκλος (Στον Αλ. Του Πλ.)

«(Ο Δίας)..Φίλιος δε και Εταιρείος (ονομάζεται) ότι πάντας ανθρώπους συνάγει και βούλεται φίλους είναι αλλήλοις.»

Ο Δίας Φίλιος και Εταιρείος ονομάζεται γιατί όλους τους ανθρώπους ενώνει και επιθυμεί να είναι αγαπημένοι μεταξύ τους.

Δίων Χρυσόστομος (Ορ.12)

«Δικαιόσυνος Ζεύς: ο επί τοίς δίκαιά τε και άδικα δρώσι τεταγμένος. Ωσπερ και <ο> επί τοίς μείλιχα Μειλίχιος και ο επί τοίς φίλα Φίλιος.»

...Ο Ζευς...ο ταγμένος σε όσα σχετίζονται με την Αγάπη λέγεται Φίλιος.

Φρόνιχος (Praeparatio sophistica (epitome) 61,5-7)

«Φίλιος: ο <της> φιλίας έφορος θεός.»

Φίλιος: Ο έφορος θεός της Αγάπης.

Φρόνιχος (Praeparatio sophistica (epitome) 123, 11-12.)

«Η αληθινή φιλία και των θεών εστίν αυτών και των κρειτόνων ημών γενών, ήκει δε και εις ψυχάς τας αγαθάς.»

Η αληθινή Αγάπη / φιλία είναι χαρακτηριστικό των ίδιων των θεών και των καλύτερων από τα ανθρώπινα γένη, ταιριάζει δε και στις αγαθές ψυχές.

Πρόκλος (Στ. Αλ. Του Πλ. 113,13-15)

«εκεί δε η φιλία και η ένωσις και η ενοποιός των όλων θεός.»

Πρόκλος (Στον Παρ. του Πλ. 849,14-15)

«Τον κόσμο και τα όντα έπλασε ο Θεός, ο οποίος είναι αγαθώτατος, φιλανθρωπότατος και τελειότατος καθόσον ο ίδιος κατεσκευάσθη από τελειοτάτην ύλην»

Χρύσιππος

«Οι άνθρωποι, ορθά, λόγω της αγαθοεργίας και της συγγένειάς τους, στην αγάπη τους για τους θεούς, προσπαθούν με κάθε τρόπο να είναι μαζί τους και στη συντροφιά τους.»

Δίων Χρυσόστομος

«Τεκόντι δε αρετήν αληθή και θρεψαμένω υπάρχει θεοφιλή γενέσθαι, και είτερ τω άλλω ανθρώπων αθανάτω και εκείνω.»

Όποιος γεννήσει και αναθρέψει αληθινή αρετή, αυτός έχει τη δυνατότητα να γίνει αγαπημένος στους θεούς και να γίνει αθάνατος περρισσότερο από κάθε άλλο άνθρωπο.

Διοτίμα η Μαντινεία

«Όστις δε τους τεκόντας εν βίω σέβει όδ εστί και ζων και θανών θεοίς φίλος.»

Όποιος στη ζωή του σέβεται τους γονείς του, και εν ζωή, και αφού πεθάνει είναι αγαπητός στους θεούς.

Ευρυπίδης (Ωρίων, Ανθολόγιο)

«Οι θεοί αγαπούν τους δίκαιους.»

Σοφοκλής

«Φεύ μήποτ είην άλλο πλήν θεοίς φίλος.»

Αλοίμονο αν είσαι οτιδήποτε άλλο παρά αγαπητός στους θεούς.

Ευρυπίδης (Ωρίων, Ανθολόγιο)

«Μούννοι θεοφιλέες, όσοις εχθρόν το αδικέειν.»

Αγαπιούνται από τους θεούς μόνο όσοι εχθρεύονται την αδικία.

Δημόκριτος

«Θεοίς αρέσκου. Παν γαρ εκ θεών τέλος.»

Ευρυπίδης (Ωρίων, Ανθολόγιο)

{ {Απόφθεγμα|Υπό των Θεών ηγαπήσθαι}. Δημοσθένης. Έχετε αγαπηθεί από τους Θεούς.

«...διό και λέγεται ορθώς, ότι ουδείς εχθρός τω σπουδαίω και μόνος ο αγαθός αυτό φίλος. Ει μεν γαρ τον άνθρωπον φιλεί, ουδέ τον κακόν εχθρόν τίθεται, ει δε αρετή κεκοσμημένον ζητεί προς κοινωνία, τον αγαθόν εκ πάντων εκλέγεται μιμούμενος και εν τοις της φιλίας μέτροις τον θεόν, ος μισεί μεν ουδένα ανθρώπων, τον δε αγαθόν διαφερόντως ασπάζεται.»

...Για αυτό και λέγεται ορθώς ότι ουδείς είναι εχθρός για τον ενάρετο άνθρωπο, και ότι μόνος ο αγαθός είναι φίλος του. Διότι αν αγαπάει τους ανθρώπους, δεν αντιμετωπίζει ως εχθρό τον κακό. Εάν δε αναζητάει για συναναστροφή τον ενάρετο και απ όλους επιλέγει τον αγαθό, είναι σαφές ότι

το πράττει τούτο μιμούμενος και στο μέτρο της Αγάπης τον Θεό, ο οποίος δεν μισεί κανένα άνθρωπο, όμως τον αγαθό τον ασπάζεται (τον αγαπάει) με ξεχωριστό τρόπο (με έντονο τρόπο).

Ιεροκλής (In Au. Ca. 7,11,7 κ.εξ.)

«..ού γαρ αν τις θεοφιλής ών μισείτο υπ ανθρώπων, επει ουδέ τα άστρα ουδ ο σύμπας κόσμος εχθαίρει τον θεόν.»

Δεν θα μπορούσε κανείς ενώ αγαπιέται από τους θεούς να μισείται από τους ανθρώπους, γιατί ούτε τα άστρα, ούτε ο κόσμος όλος εχθρεύεται τον Θεό.

Έκφαντος (Περί. βασ.)

«Ο Ζεύς όσων ηγάπησε την ψυχήν, τους μετέβαλε εις αθανάτους θεούς, ως ο Ηρακλής και οι Διόσκουροι και άλλοι.»

Ξενοφών (Συμπόσιον, 8,30)

«..θεούς τε θεραπεύειν ξυν ορθώ λόγω βαδίσαντι ες ήθη ανθρώπων θεοφιλεστέρων...»

..ήθη ανθρώπων πιο αγαπητών στους θεούς...

Φιλόστρατος (Τα ες τον Τυανέα Απολλώνιον, 7,19,10)

«..και ταύτα υπέρ των λεγομένων και ότι γε φίλος θεός και φίλη αλήθεια.»

Ευνάπιος (Ιστ. Απ.1,259,30-31)

«..Σωκράτης...ως μεμνημένος ότι πρώτον δει θεοίς είναι φίλον.»

...πρώτα (πάνω από όλα) πρέπει να είναι αγαπητός στους θεούς.

Επίκτητος (D.a.A.d. 3,24,60,2-4)

«Αν υποθέσουμε ότι αυτό είναι δυνατό, (να μεταδώσουμε τη σοφία παντού) τότε ειλικρινά ο τρόπος ζωής των θεών θα περάσει στους ανθρώπους. Τα πάντα θα είναι γεμάτα δικαιοσύνη και φιλαλληλία και δεν θα έχουμε ανάγκη από τείχη η νόμους.»

Διογένης ο Οινοανδέας

(Επικούρειος φιλόσοφος. Το κείμενο αυτό είναι από την σωζόμενη εγχάρακτη επιγραφή σε δημόσιο πέτρινο τοίχο στα Οινόανδα της Μικράς Ασίας συνολικής επιφάνειας 100τ.μ. Πρόκειται για την μεγαλύτερη επιγραφή στον κόσμο.)

«..γιατί και αυτοί δικοί μου άνθρωποι είναι και ας μη γεννήθηκαν ακόμα. Αλλά και τους ξένους που έρχονται στα μέρη μας είναι πράξη Αγάπης το να τους βοηθάς.»

Διογένης ο Οινόανδρας (από σωζόμενη επιγραφή στα Οινόανδα)

(Σημείωση: Σε αυτό το κείμενο υπάρχει αναφορά και για την Αγάπη για τους ανθρώπους που δεν έχουν ακόμα γεννηθεί.)

«Η φιλία περιχορεύει την οικουμένην κηρύττουσα δη πάσιν ημίν εγείρεσθαι επι τον μακαρισμόν.»

Η Αγάπη διατρέχει την οικουμένη διακηρύττοντας σε όλους εμας να καλοτυχίζουμε ο ένας τον άλλον.

Επίκουρος (Επικ. Προσφ. 52)

«...αλλά προς Διός Φιλίου τε και Εταιρείου, ω Πλάτων...»

Πλάτων (Φαίδρος)

«..ούτως η πόλις ημών ου μόνον θεοφιλώς αλλά και φιλανθρώπως έσχεν...»

Έτσι η πόλη μας ήταν όχι μόνο αγαπητή στους θεούς αλλά επίσης είχε αγάπη προς τους ανθρώπους...

Ισοκράτης (Πανηγυρικός (orat.4) 29,1-8)

«Συν θεοίς ουδέν απορήσωμεν.»

Τίποτα δεν θα έχουμε ανάγκη ,αν οι θεοί είναι μαζί μας.

Ξενοφών

«..Τι ούν αν τις πράττων χαρίζοιτο αυτοίς; Φρόνησιν, ως εμοί δοκεί, κτώμενος ανθρώπων τε τους αξίους εις δύναμιν ευ ποιών. Ταύτα φίλα θεοίς...»

Τί θα μπορούσε λοιπόν να κάνει κάποιος για να κερδίσει την εύνοιά τους; (των θεών) Πρώτα από όλα νομίζω, να αποκτήσει φρόνηση και, ανάλογα με τις δυνατότητές του, να κάνει καλό σε όσους ανθρώπους το αξίζουν. Αυτά είναι αγαπητά στους θεούς.

Απολλώνιος Τυανεύς (Απολλώνιος, Επιστ.26, Τοις εν Ολυμπία Θεηκόροις, 392, Penella)

«Και γάρ επιμελείσθαι θεούς ενόμιζεν ανθρώπων.»

Διότι πίστευε ότι οι θεοί φροντίζουν, επιμελούνται τους ανθρώπους.

(Ο Σωκράτης) Ξενοφών (Απομνημονεύματα)

«έτι δε η φιλία των αγαθών εστίν ανθρώπων και σπουδαίων.»

Επίσης, η Αγάπη/φιλία είναι γνώρισμα των αγαθών ανθρώπων και των σπουδαίων.

Πρόκλος (Στ. Αλ. Του. Πλ. 109,4-5)

«(η φιλανθρωπία εστί)..ηδίστη και καλλίστη και προσφιλεστάτη θεοίς τε και ανθρώποις.»

Ξενοφών (Οικονομικός,15.4)

«έτι δε και τούτων επέκεινα των ενώσεων η θεία φιλία και η του αγαθού χορηγία συνέχει τον όλον κόσμον.»

Πρόκλος (Σχόλια στον Τιμ. Του Πλ. 2,112,3-4)

«..λέγων δη της φιλανθρωπίας. Μόριον δε της φιλανθρωπίας η δικαιοσύνη.»

Μένανδρος (Περι επιδεικτικών, 374, 28)

«ψυχή μία ήστην: επί των σφόδρα στεργόντων αλλήλους και οίον συμπεφυκότων εν φιλία»Φρύνιχος.»

Ψυχη μία είναι όσοι... αγαπάνε αλλήλους.

(Prep.soph(ep.)128,1-2)

« στέργετε τώς φιλέοντας ιν ήν φιλέητε φιλήσθε.»

Να αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ώστε όταν εσείς αγαπάτε να σας αγαπούν.

Μόσχος (Αποσπάσματα,2,8)

«..η φιλία καθ αυτήν αιρετή είναι. Δοκεί δ εν τω φιλείν μάλλον η εν τω φιλείσθαι είναι. Σημείον δ αι μητέρες τω φιλείν χείρουσαι...αντιφιλείσθαι δ ου ζητούν.»

Η Αγάπη...έγκειται περισσότερο στο να αγαπούμε παρά στο να μας αγαπούν. Απόδειξη, το γεγονός ότι οι μητέρες ευχαριστώνται να αγαπούν (τα παιδιά τους)...και δεν ζητούν ανταπόδοση της αγάπης (από τα παιδιά τους).

Αριστοτέλης (Ηθικά Νικομάχεια,1159α,26-30)

« Ω θεοί. Θεός γάρ και το γινώσκειν φίλους.»

Ω θεοί, η αναγνώριση των αγαπημένων είναι θεός.

Ευριπίδης (Ελένη,560)

«Από όλο το βάρος και τον πόνο της ζωής, μια λέξη μας ελευθερώνει:
Αγάπη.»
Σοφοκλής

«Τας πόλεις συνέχειν η φιλία» Αριστοτέλης
Ηθ. Νικ. 1155 Α (Τις πόλεις συνέχει η Αγάπη/φιλία.)

«..η ομόνοια φιλία εστί...η ομόνοια άρα φιλία. Και δια τούτο ου μόνον η
στοργή φιλία εστί, αλλά και η ομόνοια.»
Ολυμπιόδωρος (In Pl. Alc. Com.)

«Στέργειν, ενί γράμματι του στέγειν παραλλάττον.»
Πλούταρχος (Ηθικά,767D)

«Ούτε εξ ιερού βωμόν ούτε εκ της ανθρωπίνης φύσεως αφαιρετέο τον
έλεον.»

*Δεν πρέπει κανείς ούτε από χώρο ιερό να αφαιρεί τον βωμό, ούτε από την
ανθρώπινη ψυχή την ευσπλαχνία.*
Φωκίων

(Παρόμοια φράση έχει πει και ο Πυθαγόρας.)

«..τους αγαθούς άνδρας ασπάζεσθε και φιλείν..»
Ιεροκλής (In Au. Ca. 19,3,4-5)

«Τον φίλο πρέπει να τον ευεργετείς, για να γίνει περισσότερο φίλος, και
τον εχθρό να τον ευεργετείς, για να τον κάνεις φίλο.»
Κλεόβουλος

«Συμπονείν τοις κακοπαθούσι.»
Πλούταρχος (Αντ.43)

«Τυφλούται περί το φιλούμενον ο φιλών.»

Τυφλώνεται μ' ότι αγαπά, όποιος αγαπά αληθινά.
Πλάτων (Νόμοι,731E)

«Όποιος συνήθισε ν'αντιμετωπίζει ήρεμα ,με καλωσύνη και ευγένεια τα
πράγματα της ζωής ,αυτός εύκολα μπορεί εύκολα να συναναστρέφεται
τους ανθρώπους με ευγένεια και πραότητα.»
Πλούταρχος

«Εστιν δε βέλτιον το φιλείν ή το φιλείσθαι.»

Είναι καλύτερο να αγαπάς από το να σε αγαπούν.
Αριστοτέλης (Μεγάλα Ηθικά, 2,11,34,4)

«...έγω δε κην όττω τις έραται...»

Εγώ (λέω ότι είναι το πιο ωραίο πάνω στη γη) αυτό που αγαπάει ο καθένας.
Σαπφώ

«Στοργήν δε στοργή οπόπαμεν.»

Γνωρίσαμε την Αγάπη μέσα από την αγάπη.
Εμπεδοκλής

«Η Αγάπη ενώνει τα πράγματα και τα κάνει ένα.»
Εμπεδοκλής

«Ένα σπίτι γεμάτο Αγάπη είναι μια ζεστή γωνιά.»
Λυσίας

«Έστι δ η μεν προς γονείς φιλία τέκνοις και ανθρώποις προς θεούς, ως προς αγαθόν και υπερέχον. Ευ γαρ πεποιήκασι τα μέγιστα. Του γαρ είναι και τραφήναι αίτιοι, και γενομένοις του παιδευθήναι.»

Η σχέση της Αγάπης των τέκνων στους γονείς είναι όπως ακριβώς των ανθρώπων στους θεούς. Αγάπη δηλαδή που απευθύνεται στο αγαθό και το υπέροχο, γιατί οι γονείς δίνουν στα τέκνα τους τα μεγαλύτερα ευεργετήματα. Γιατί αυτοί τους έδωσαν την ύπαρξη, την διατροφή τους κι όταν μεγαλώσουν την εκπαίδευσή τους.
Αριστοτέλης (Ηθ. Νικ. Η. 1162α)

«Κι αν ακόμα σε βρίσουν ,σε εξευτελίσουν και σε χαστουκίσουν μη θυμώνεις.»
Σωκράτης

«Φιλάλληλον γαρ είναι και κοινωνικόν ζώνον τον άνθρωπον.»

Ο άνθρωπος είναι είδος που αγαπάει αλλήλους και είναι κοινωνικό.
Αριστοτέλης (Στοβαίος, Ανθ. 2,7,13,80)

«Ουδείς θεός δύσνους ανθρώποις.»

Κανείς θεός δεν είναι δυσμενής προς τους ανθρώπους.
Ευριπίδης

«Φίλον γαρ είναι ημίν το σώμα, φίλην δε την ψυχήν, φίλα δε τα τούτων μέρη και τας δυνάμεις και τας ενεργείας, δι ων κατά την πρόνοιαν της σωτηρίας την αρχήν γίνεσθαι της ορμής και του καθήκοντος και της αρετής.»

Αριστοτέλης (Στοβαίος, Ανθ. 2,7,13,42-46)

«Όλβιοι <οι> φιλέοντες επήν ίσον αντεράωνται.»

Ευτυχισμένοι όσοι αγαπούν, όταν τους ανταποδίδεται ίση αγάπη.

Βίων (Απόσπ.12,1)

«...τω φρονήματι τω οικείω ότι πάντων κρατεί...Και σοφοί λέγουσιν: τούτο γαρ είπεν και ανωτέρω, ότι οι Πυθαγόρειοί φασιν ως η φίλια το πάν τούτο κρατεί.Όλυμπιόδωρος»

In Pl. Gor. Com.

«Οι νέοι φιλούσι τε άγαν και μισούσιν άγαν.»

Οι νέοι αγαπάνε πολύ και μισούν πολύ.

Αριστοτέλης

«Ότι μαθαίνει το παιδί με Αγάπη, το διατηρεί στοργικά μέχρι τα γηρατειά του. Πρέπει λοιπόν να διαπαιδαγωγούνται με καλοσύνη τα παιδιά.»

Ευριπίδης

«Νόμιζε αδελφούς τους αληθινούς φίλους»

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Άριστο σπιτικό είναι εκείνο που ο οικοδεσπότης δεν προκαλεί φόβο, αλλά Αγάπη.»

Φωκυλίδης

«Όπως προείπε η Νύκτα, η Ρέα γέννησε με τον Κρόνο ένα παιδί (τον Δία, πατέρα των Ολυμπίων) αφού έσμιξαν με ισχυρή Αγάπη (Φιλότητα)»

Ορφεύς

(Οι Θεοί είναι γεννήματα Αγάπης.)

«Ο Ζεύς, η Μήτις, ο Έρως, είναι εξ αρχής ενωμένοι ο ένας προς τον άλλον με δεσμούς Φιλίας και Αγάπης.»

Πρόκλος

(Οι Θεοί συνδέονται με σχέση Αγάπης.)

«Η Αγάπη που έχει κανείς για την πατρίδα του, προέρχεται από την Αγάπη που ένοιωσε για τη μητέρα του στην παιδική του ηλικία.»

Πυθαγόρας

«Η παραφροσύνη της Αγάπης είναι η μεγαλύτερη από τις ευλογίες των ουρανών.»

Πλάτων

«Με τα πρώτα αγγίγματα της Αγάπης όλοι γίνονται ποιητές.»

Πλάτων

«Έρως εστί πάθος ψυχής σχολάζουσας.»

Θεόφραστος

«..άλλοτε μεν φιλότητι συνεργόμεν. Εις έν άπαντα...»

Εμπεδοκλής (Διογ.Λαέρτ. Βίοι Φιλ.8,76,11-12)

«..και τοις χρηστοίς η φιλανθρωπία.»

Πλούταρχος (Νικίας,4,3,4-5)

«Φιλανθρωπία έξις ευάγωγος ήθους προς ανθρώπου φιλίαν. Έξις ευεργετική ανθρώπων. Χάριτος σχέσις. Μνήμη μετ ευεργεσίας.»

Πλάτων (Ορισμοί)

«Φιλία ομόνοια υπέρ καλών και δικαίων. Προαίρεσις βίου του αυτού. Ομοδοξία περί προαιρέσεως και πράξεως. Ομόνοια περί τον βίον. Κοινωνία μετ ευνοίας. Κοινωνία του ευ ποιήσαι και παθείν.»

Πλάτων (Ορισμοί)

«Έστι μεν γαρ και εν τούτοις σύγκρισις των ειδών, και ομοιότης και φιλία και μέθεξις αλλήλων.»

Πρόκλος (Στον Παρ. του Πλ. 1048,14-16)

«..ούτω συμβαίνει και την οικειότητα την προς αλλήλους (τους ανθρώπους)»

Αριστοτέλης (Πολιτικά, Bek.1262b, 18-19)

«..η προς πάντας αυτού φιλανθρωπία. Της μεν γαρ προς θεούς οσιότητος και προς πατρίδα φιλίας άλεκτος η διάθεσις.»

Διογένης Λαέρτιος (Βίοι Φιλ. 10,10,5-7)

«Οι ευ οικούντες την πόλιν φιλούσιν αλλήλους (ήν γάρ τούτο τέλος της πολιτικής επιστήμης, η φιλία και η ένωσις). Οι άρα τά αυτών πράττοντες ου φιλούσιν αλλήλους.»

...Οι αγαθοί πολίτες αγαπούν ο ένας τον άλλον...

Ολυμπιόδωρος (In Pl. Alc. Com.)

«Η φιλανθρωπία είναι συνήθεια των ευγενέστερων και καλύτερων ανθρώπων.»

Πλάτων

«φιλολογίαν ουν ασκήσωμεν μετά κρίσεως της αρίστης, ιν η μεν φιλία έλκη το γένος των λόγων.»

Ιεροκλής (In Au. Ca. 12,2,4-6)

«Η γάρ κοινωνία φιλία τις εστιν, η δε φιλία, ως οι σοφοί φασίν [ό εστιν οι Πυθαγόρειοι και ο Εμπεδοκλής φάσκων την φιλίαν ενούν τον Σφαίρον], ενοποιός εστιν. Η γάρ φιλία προς τη μιά των πάντων εστιν αρχή, ει δε γε εκεί ένωσις πανταχού και ουδαμού διάκρισις. Ο ουν άδικος παντί εχθρός εστι και ουδενί κοινωνεί. Την κοινωνίαν συνέχειν [508 α1]: γήν γάρ και ουρανόν και πάντα τον κόσμον η φιλία συνέχει ενοποιός ούσα.»

...η Αγάπη είναι η αναγωγή προς την μία των πάντων αρχή..

Ολυμπιόδωρος (Σχόλια στον Γοργία. Του Πλάτωνα)

«..επί δε φίλοις, διότι και η των πάντων αρχή, μία ούσα και έν, ήνωται. Τοιαύτη δε και η φιλία, ένωσις τις ούσα, προς τω ενί εστιν.»

Ολυμπιόδωρος (Σχ στον Γορ. Του Πλάτ.)

«Η σοφία των θεών το έθεσε έτσι ώστε ο άνθρωπος να έχει την ανάγκη των συνανθρώπων του.»

Θεόκριτος

«Άμεινον έφη επαιτείν ή απαίδευτον είναι. Οι μέν γάρ χρημάτων, οι δ' ανθρωπισμού δέονται.»

Είναι καλύτερο, είπε, να είναι κανείς φτωχός (επαίτης) παρά αμόρφωτος. Γιατί οι μέν φτωχοί έχουν ανάγκη από χρήματα, οι δε αμόρφωτοι από ανθρωπισμό.

Αρίστιππος ο Κυρηναίος (Διογένης Λαέρτιος II,70,3-4)

«Δύο γαρ εστιν α μάλιστα ποιεί κήδεσθαι τους ανθρώπους και φιλείν, το τε ίδιον και το αγαπητόν.»

Αριστοτέλης (Πολιτικά, Bek.1262b, 22-23)

«..αλλήλους δ εφίλησαν ίσω ζυγώ. Η ρα τότε ήσαν χρύσειοι πάλιν άνδρες, ότ αντεφίλησ ο φιληθείς»

για την Χρυσή Εποχή

Θεόκριτος (Ειδ.ΧΙΙ,15-16 (Εξίσου αγαπήθηκαν ο ένας με τον άλλο. Γιατί ήταν τότε εποχές χρυσές για τους ανθρώπους, που αληθινά αγαπιόντουσαν με αμοιβαία Αγάπη.)

«..αφνειοί μήλοισι, φίλοι μακάρεσι θεοίσιν..»

Έχουν πολλά πρόβατα και είναι αγαπητοί στους αθάνατους θεούς.
ΗΣίοδος

(για τους ανθρώπους του χρυσού γένους)

«Ωστε θεοί δ έξων...οι δ εθελημοί ήσυχοι έργ ενέμοντο συν εσθλοίσιν πολέοισιν.»

Ζούσανε τότε σαν θεοί,...κι αυτοί με προθυμία και ειρηνική διάθεση μοιράζονταν τα πλούτη με ένα πλήθος αγαθών και ευγενικών ανθρώπων.
ΗΣίοδος (Εργ. κ. Ημ. 112 κ εξ)

(για το χρυσό γένος των ανθρώπων)

«θαλής δε μεμηλότα έργα νέγονται.»

Της αφθονίας τα αγαθά μοιράζονται μεταξύ τους.
ΗΣίοδος (Εργ. κ. Ημ. 231-237)

(για το χρυσό γένος των ανθρώπων)

«Ωστε ούτ άγριον ην ουδέν ούτε αλλήλων εδωδαί, πόλεμος τε ουκ ενήν ουδέ στάσις το παράπαν...θεός ενεμεν αυτούς αυτός επιστατών, καθάπερ νύν άνθρωποι, ζώνον όν έτερον θειότερον, αλλά γένη φαυλότερα αυτών νομεύουσι»

Έτσι δεν υπήρχε τίποτα βίαιο, ούτε αλληλοσπαραγμοί, ούτε πόλεμος, ούτε καμμία απολύτως εσωτερική διαμάχη...ο θεός κυβερνούσε φροντίζοντας ο ίδιος, όπως ακριβώς τώρα οι άνθρωποι, που είναι ύπαρξη διαφορετική και πλησιέστερη στο θείο, τρέφουν άλλα είδη ευτελέστερα από τους ίδιους.
Πλάτων (Πολιτεία,271Ε-272Β)

(για το χρυσό γένος των ανθρώπων)

«προς γαρ τούτο το κοινωνικόν αγαθόν ο της φιλίας συνάπτει νόμος, όπως ημείς τε ωφελώμεθα παρ εκείνων εις αρετής επίδοσιν και παρ ημών εκείνοι.»

Ιεροκλής (In Au. Ca. 7,1,4-6)

«Φιλίας δικαίας κτήσεις ασφαλεστάτη»

Η Αγάπη/φιλία που έχει σαν βάση τη δικαιοσύνη, είναι απόκτημα βέβαιο.

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Εγώ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δε ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς...ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις...ἀρίστη δε φιλίας κοινωνός...καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δε γεραίτεροι τὰς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται»

...εἶμαι ἀρίστη κοινωνός τῆς Ἀγάπης / φιλίας...

Ξενοφών (Απομνημονεύματα,2,1,32)

(μιλάει η θεά Αρετή)

«..Μούσας ...φιλεῖν μὲν αἰεὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς χοροὺς ἐνταῦθα ἠδέως πῆγγυσθαι»

Ιμέριος (Dec. Et. Or. 62,46-51)

«ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῆδε θεοί, δοίητέ μοι καλῶ γενέσθαι τὰ ἀνδοθεν. Ἐξωθεν δε ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντός εἶναι μοι φίλια»

...ὅλα τὰ ἐξωτερικά πρὸς ἐμένα να εἶναι σε σχέση Ἀγάπης πρὸς τὰ ἐσωτερικά μου (πρὸς τὸν ἐσωτερικό μου κόσμο).

Σωκράτης (Πλάτων, Φαίδρος,279,b ,8)

(Προσευχή στον Πάνα)

«Θεοί δε οἰκτῆραντες τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπίπονον πεφυκὸς γένος, ἀνάπαυλας τε αὐτοῖς ἐτάξαντο, τὰς τῶν εορτῶν ἀμοιβὰς τοῖς θεοῖς καὶ Μούσας, Ἀπολλωνά τε μουσηγέτην καὶ Διόνυσον συνεορταστάς ἔδοσαν»

Οἱ θεοὶ εὐσπλαχνίστηκαν τοὺς ἀνθρώπους που ἐγεννήθηκαν γιὰ νὰ μοχθοῦν καὶ τοὺς προσέφεραν δι' ἀνάπαυλα τὶς εορτὲς πρὸς τιμὴν τοὺς μὲ συνεορταστάς τὸν Διόνυσο, τὸν Ἀπόλλωνα, τὶς Μούσες).

Πλάτων (Νόμοι, 653)

«Κανένας δεν εἶναι ξένος γιὰ μένα, ἀν εἶναι καλός.»

Μένανδρος

«Όταν συναντήσει η πραότητα τη βιαιότητα και την αγριότητα, αφαιρεί απ αυτές ένα μεγάλο μέρος.»

Ευριπίδης (Αρχέλαος)

«Φιλία εστί μία ψυχή εν δυσί σώμασιν ενοικουμένη.»

Η αγάπη/φιλία είναι μία ψυχή που κατοικεί σε δύο σώματα.

Αριστοτέλης

«Πρότερον δ ουκ ήν γένος αθανάτων, πρίν Έρωσ ξυνέμειξεν άπαντα.»

Πρώτα, γένος αθανάτων δεν υπήρχε, πριν ο Έρωσ αναμείξει τα πάντα μεταξύ τους.

Αριστοφάνης (Όρνιθες,700)

« ..της προς πατρίδα φιλίας άλεκτος η διάθεσις..»

Ήταν απεριγράπτη η Αγάπη του για την πατρίδα.

Διογένης Λαέρτιος (10,10)

(Για τον Επίκουρο)

«...σοφώτερον δε τούτο και άμα θεοίς προσφιλέστερον..»

Ιμέριος (Dec. Et. Or. 12,85)

«Ο γαρ οίνος ο πολύς μάλιστα φαίνεται παρασκευάζει τοιούτους οίους λέγομεν τους μελαγχολικούς είναι, και πλείστα ήθη ποιείν πινόμενος, οίον οργίλους, φιλανθρώπους, ελεήμονας, ιταμούς.»

Το πολύ κρασί φαίνεται ότι όντως φέρνει τον άνθρωπο στην κατάσταση που λέμε ότι βρίσκονται οι μελαγχολικοί. Πίνοντάς το κανείς αλλάζει χαρακτήρα και γίνεται πολλά και διάφορα: οργίλος, φιλόανθρωπος, ευσπλαχνικός, θρασύς.

Αριστοτέλης (Όσα περί φρόνησιν και νούν και σοφίαν, 953α)

«Ο μεγαλόψυχος άνθρωπος, ο σταθερός, λάμπει και μέσα στις συμφορές και στις δυστυχίες με όλη του τη λάμψη.»

Πλούταρχος

«Τι σε στεναχωρεί φίλε . Δώσε μου μέρος από τις φροντίδες σου, να σε ανακουφίσω.»

Σωκράτης

«Λύπης ιατρός εστιν ο χρηστός φίλος.»

Ο καλός φίλος γιατρεύει την λύπη ενός ανθρώπου.
Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Νόμιζε κοινά πάντα τ'ατυχήματα»

Τα ατυχήματα των συνανθρώπων σου, να μην τα θεωρείς μόνο δικά τους, αλλά και δικά σου, κοινά όλων των ανθρώπων.
Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Δύο γένη παρά τοις Έλλησιν ανθήσαι λέγεται, το μεν εκ Διός δι Αιακού, το δε εκ Ποσειδώνος δια Θησέως γενόμενον, το μεν Αττικόν, το δε εξ Αιγίνης το πρότερον...δικαιοσύνη μεν το των Αιακιδών καλόν, φιλανθρωπία δε δείκνυσι το των Αθηναίων εξαίρετον»

..Αγάπη προς τους ανθρώπους δείχνει το εξαίρετο γένος των Αθηναίων.
Ιμέριος (Dec. Et. Or. 25,47-55)

«..τον Ερμείαν ησπάζετο. Ταύτα ημίν, ω φίλοι, της φιλοξενίας τα χαριστήρια. Θεών δε διδόντων, εισαύθις τους τελειότερους τη πόλει κρατήρας στήσομεν.»
Ιμέριος (Dec. Et. Or. 40,55-58)

«Άρεσκε πάσι και συ μη σαυτώ μόνω.»

Να είσαι αρεστός σε όλους, όχι μόνο στον εαυτό σου.
Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Φιλικά Παραγγέλματα»

Παραγγέλματα περί Αγάπης/φιλίας
Στοβαίος (Ανθολόγιο,2,39,t,1)

(Τίτλος παραγράφου στο Ανθολόγιο του Στοβαίου όπου ανέφερε ρήσεις Ελλήνων φιλοσόφων για την Αγάπη και τη φιλία)

«Τόσο τα νιάτα, όσο και τα γηρατεία, χωρίς αλληλεγγύη δεν κατορθώνουν τίποτα.»
Θουκυδίδης

«Θαυμαστή η Φύσις και, ως φησίν ο Ξενοφών, φιλόζωος.»
Επίκτητος (Απ. 23,2-3)

«..ψυχὴν καθάραντες και βασιλεί τω φίλω θεοίς ἤδη δια θεῶν συγγενόμενοι.»

Ιμέριος (Dec. Et. Or. 41,2-3)

«Τέλος δε ἔχει ο πολιτικός το ομόνοιαν και στοργὴν εμποιεῖ τη πόλει, ἢ εν γνώσεσι, και ποιεί ομόνοιαν (ουδέν γαρ ἄλλο εστιν ομόνοια ἢ κοινωνία γνώσεων και ομοδοξία), ἢ εν ζωαίς, και ποιεί στοργὴν (ἢ γάρ στοργή φυσική φιλία).»

Ολυμπιόδωρος (In Pl. Alc. Com.)

«Ικανή γαρ ἡ ομοιότης συνάπτειν τα ὄντα ἀλλήλοις.»

Βασιζόμενος στην Στωική θεωρεία της «συμπάθειας», ἀπαντάει στο ερώτημα: γιατί τα ηλιότροπα φυτά κινούνται μαζί με τον ἥλιο, ενώ τα σεληνότροπα φυτά κινούνται μαζί με την σελήνη, ακολουθώντας την περιφορά των πηγῶν φωτός του κόσμου.

Πρόκλος (Περι της καθ' Ἑλληνας ιερατικής τέχνης, Bidez CMAG VI, 148,1) Ἡ ομοιότητα εἶναι ικανή να φέρνει τα ὄντα σε ἐπικοινωνία και ἐπαφή μεταξύ τους.)

«...Φιλότητα μετ ἀμφοτέροισι βάλωμεν....»

...να βάλουμε Ἀγάπη μεταξύ τους...

Ὅμηρος (Ιλιάδα Δ 16)

«..σοι μεν και Ἀπόλλων φίλος και δια τούτο οἶμαι και ὅμοιος...ουκούν τούτο αυτό και σε τω θεῷ συνάπτει.»

Ιμέριος (Dec. Et. Or. 47,74-78)

«Ἐν δ' ευπροσηγόροισίν εστί τις χάρις.»

Στους ευπροσηγόρους (που μιλοῦν με φιλόφρων, προσηνή τρόπο) ἀνθρώπους υπάρχει ἕνα εἶδος χάριτος.

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Ἡ Ἀγάπη, ἴση στο μήκος και στο πλάτος...αυτή εἶναι που την θεωροῦν ἐμφυτη ως και στα μέλη των θνητῶν.Χάρις σ αυτήν, κάνουν ἔργα ἀρμονικά και σκέψεις φιλικές.Χαρά την λένε και Ἀφροδίτη.»

Ἐμπεδοκλής (Ἀπόσπ. 349)

«Στην Ἀγάπη ὅλα συνάζονται και ποθοῦνε το ἕνα το ἄλλο.»

Ἐμπεδοκλής (Ἀπ. 355)

«Εν τάξει δε τη πρεπούση τα της φιλίας μέτρα ποιησόμεθα, τους μεν αγαθούς ως αποσώζοντας την του ανθρώπου τελειότητα και δια την φύσιν και δια την γνώμην παντοίως ασπαζόμενοι, τους δε φαύλους ως αν μηδέν από γνώμης εις αίρεσιν φιλίας ημίν υπέχοντας δια μόνην την κοινήν φύσιν αγαπώντες.»

Ιεροκλής (In Au. Ca. 7,11,1κ.εξ.)

«Φιλία εις αλλήλους ανακρίνασθαι.»

Να αναζητούν Αγάπη μεταξύ τους.

Ευρ. (Ιππ.253)

«Τω όντι θαυμαστόν εστι φιλείν πράγμα, ω τοσαύτα λειτουργούμεν καθ εκάστην ημέραν.»

Επίκτητος (Απ.23,9-10)

«Ει δε και την υπερκόσμιον αιτίαν της φιλίας εθέλεις σκοπείν, ευρήσεις και παρά τοις θεολόγοις αυτήν υμνημένην Την γαρ Αφροδίτην παρήγαγεν ο Δημιουργός ίνα κάλλος επιλάμπη, τάξιν και αρμονίαν και κοινωνίαν πάση τοις εγκοσμίους»

Αν θέλεις να εξετάσης ποια ήταν και η προϋπάρχουσα του κόσμου γενεσιουργός αιτία της Αγάπης μπορείς να δεις ότι και εκείνη την έχουν υμνήσει από παλιά και οι θεολόγοι. Πάντως ο Δημιουργός θεός (Δίας) έφερε στα εγκόσμια την Αφροδίτη επειδή θέλησε να τα στεφανώσει με το φως της ομορφιάς, της ευρυθμίας, της αρμονίας και της αμοιβαιότητας.

(Ιεροί Λόγοι Ορφέως)

«Ου ποτέ σου φιλότης γηράσεται ουδέ θανείται»

Κριτίας (Αποσπ.1)

(για τον Ανακρέοντα)

«..τό φιλητόν, εστιν ουν ουκ άλλο τι ή ταγαθόν.»

Το αγαπητό δεν είναι λοιπόν τίποτα άλλο από το καλό.

Αριστοτέλης (Μεγάλα Ηθικά, 2,11,8,1-2)

«Ουκ άξιον απ όψεως, ω βουλή, ούτε φιλείν ούτε μισείν ουδένα, αλλά εκ των έργων σκοπείν.»

Δεν αξίζει από την εξωτερική εμφάνιση να αγαπούμε, ούτε να μισούμε κανένα, αλλά αξίζει να κρίνουμε κάποιον από τα έργα του.

Λυσίας (Υπέρ Μαντιθέου,19)

«Έρως ανίκατε μάχαν.»

Έρωτα ανίκητε από τη μάχη.

Σοφοκλής (Αντιγόνη)

«..και τον δακτύλιον αυτοί δούναι σύμβολον φιλίας προς τους εν Λακεδαίμονι συγγενείς και οικείους. Είναι δε γλυφήν εν τη σφραγίδι Καρυάτιδας ορχουμένας.»

Κτησίας (Απ. 28,5-6)

«..ει μη τινα άλλον ο θεός υμίν επιπέμψειεν (στείλει) κηδόμενος (ενδιαφερόμενος) υμών..»

Πλάτων (Απολ. 31 α)

«(οι άνθρωποι)..εύχονται μεν γαρ ευδαιμονείν, αγαπώσι δε καν μόνον δύνωνται ζην.»

Αριστοτέλης (Απ. 1,6,55,44-45)

«..Κύπρις βασίλεια, ή εστιν η φιλία.»

Η θεά Αφροδίτη η βασίλισσα, η οποία είναι η Αγάπη.

Θεόφραστος (De piet. Απ.12,11)

«..μείζον γε και τελειότερον το της πόλεως φαίνεται και λαβείν και σώζειν. Αγαπητόν μεν γαρ και ενί μόνω κάλλιον δε και θειότερον έθνει και πόλεσιν»

Bek.1094b, 8-10

Αριστοτέλης (Ηθικά Νικομάχεια)

«..αλλά και πάσα ανάγκη τον ερωτικώς του φύσει έχοντα παν το ξυγγενές τε και οικείον των παιδικών αγαπάν»

Αλλά είναι και ανάγκη επιτακτική όποιον από την φύση έχει μέσα του τον έρωτα σε οτιδήποτε έχει σχέση με την συγγένεια και την οικειότητα την παιδική να τον αγαπάμε.

Πλάτων (Πολιτεία, 485c,6-8)

«..αγαπητόν γαρ αν δόξειε και ταύτης τυχείν της γνώσεως.»

Αριστοτέλης (De.Gen. An., Bek.731b, 2-3)

« Φιλίας μέγιστος δεσμός αι τέκνων γοναί.»

Ο ισχυρότερος δεσμός της Αγάπης είναι μεταξύ των παιδιών και των γονιών τους.

Μένανδρος

«Τα τοίνυν όλα περιέχων ο Ζεύς...Ἦν γάρ ο δημιουργός και « Μήτις...πολυτερπής », και ως μεν Μήτις τίκτει την Αθηνάν, ως δε Έρωσ απογεννάει την ερωτικήν σειράν...Έχει δε και αυτός (ο δημιουργός) εν αυτώι την του Έρωτος αιτίαν. Έστι γάρ και Μήτις...πολυτερπής. Εικότως άρα φιλίας εστίν αίτιος τοις δημιουργήμασι και ομολογίας. Και ίσως προς τούτο αποβλέπων ο Φερεκύδης έλεγεν εις Έρωτα μεταβεβλήσθαι τον Δία μέλλοντα δημιουργείν...Πάντα γάρ εν Ζηνός μεγάλου τάδε σώματι κείται.»

Λοιπόν, επειδή ο Ζεύς περιέχει τα πάντα...Διότι ο Δημιουργός ήταν και Μήτις, πρώτος γεννήτορας και έρωσ, που πολλές παρέχει τέρψεις. Και ως Μήτις τίκτει, φέρει στο είναι της την Αθηνά, ενώ ως Έρωσ φέρει στην ολοκλήρωσή της την γέννηση της ερωτικής σειράς...Μέσα του έχει κι αυτός, ο Δημιουργός, την ποιητική δύναμη όλη του Έρωτος. Διότι είναι και Μήτις, πρώτος γεννήτορας, και Έρωσ πολυτερπής. Άρα, κατά φυσικόν λόγο, είναι αίτιος της Αγάπης που συνδέει τα δημιουργήματα και της αρμονικής μεταξύ τους συμφωνίας. Και ίσως τούτο έχοντας στο νου ο Φερεκύδης, έλεγε ότι ο Δίας, όταν είναι έτοιμος να δημιουργεί μεταβάλλεται σε Έρωτα.

Πρόκλος (Υπ. Στον Τιμ.του Πλ. 28c,32c, Υπόμ. Στον Αλκ.Ι 103ap. 376,19 Cous.2 vs 10)

«[και] Ωσπερ ούν διά την πρωτίστην αγαθότητα πάντες αγαθοειδείς οι θεοί, και διά την νοητήν σοφίαν γνώσιν έχουσιν άρρητον και υπέρ νούν ιδρυμένην, ούτως οίμαι και δια την ακρότητα του κάλλους εράσμιόν εστι το θείον παν. Εκείθεν γαρ εποχετεύονται πάντες οι θεοί το κάλλος και πληρούμενοι τα μεθ εαυτούς πληρούσιν, ανεγείροντες πάντα και εκβακχεύοντες περί τον εαυτών έρωτα και επαντλούντες άνωθεν τοις πάσιν την ένθεον απορροήν του κάλλους. Έστι μεν ούν, ως το όλον ειπείν, τοιούτον το θείον κάλλος, της θείας ευφροσύνης χορηγόν και της οικειότητος και της φιλίας. Κατά γάρ τούτο και ήνωνται αλλήλοις οι θεοί και χαίρουσιν αλλήλοις και άγανται και ευφραίνονται ταις προς αλλήλους κοινωνίαις και ταις πληρώσεσιν και ούκ απολείπουσιν ην έλαχον αεί τάξιν εν ταίς εαυτών διακοσμήσεσι.»

Πρόκλος (Πλατωνική θεολογία,1,106,19)

«..από του φίλιου θεού. Τις δε εστιν ούτος ο φίλιος θεός; Έξεστι μεν λέγειν ότι και επί τον Δία ταύτην αναφέρειν ειώθασι την επωνυμίαν. Ως γαρ ξένιον αυτόν και ικέσιον, ούτω και φίλιον επονομάζουσι. Και ίσως έχει λόγον επί τον Δία ποιείσθαι την αναφοράν ως παρακαλούντα το

ηγεμονικόν προστησάμενον είδος ζωής συνέπεσθαι τω Δίί. Έξεστι δε και τον Έρωτα φίλιον λέγειν θεόν. Της γαρ φιλίας αίτιος ο Έρωσ, παιδων καλών έφορος ων, ως αυτός εν τω Φαίδρω λέγει. Κάλλιον δε συνάπτειν αμφοτέρους τους λόγους. Εν δε τω Δίί και ο Έρωσ εστί. Και γαρ Μήτίς εστι πρώτως γενέτωρ και Έρωσ πολυτερπής. Και ο Έρωσ πρόεισιν εκ του Διός και συνυπέστη τω Δίί πρώτως εν τοις νοητοίς. Εκεί γάρ ο Ζεύς ο πανόπτης εστί και αβρός Έρωσ, ως Ορφεύς φησί. Συγγενώς ουν έχουσι προς αλλήλους, μάλλον δε ήνωνται αλλήλοις, και φίλιος αυτών εκάτερός εστι...

Ο μέν ουν φίλιος θεός ούτως ημίν νοείσθω. Το δε όν εγώ ήκιστα αν επιορκήσαιμι μη αυτόν τούτο λέγειν οηθόμεν, ότι κατ άλλων μεν θεών ίσως καν επιορκήσαι μοι συμβαίη, τον φίλιον δε ουδέποτ αν επιορκήσαιμι. Την γαρ Σωκρατικήν ευλάβειαν την τε προς τους όρκους και την προς αυτά τα γένη των θεών και εν Γοργία και εν Φιλήβω μεμαθήκαμεν. Αλλ η αντιδιαίρεσις ουκ έστι προς άλλους θεούς (μία γαρ η οσιότης εστί η προς πάντας συνάπτουσα), αλλά προς τον ακούοντα νέον.»

...Ο Φίλιος Δίας και ο Έρωσ είναι συγγενικοί μεταξύ τους, και μάλλον είναι ενωμένοι μεταξύ τους...

Πρόκλος (Σχ.στ.Αλκ.του Πλ.ι,233,7)

«μέ γαρ έστερξαν Μούσαι.»

Γιατί εμένα αγάπησαν οι Μούσες.

Αριστοφάνης (Βατ299)

«Χάριτας δικαίας και δίδου και λάμβανε.»

Δίκαιες έννοιες και να δίνεις, και να λαμβάνεις.

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Οι σπουδαίοι άνδρες και προσωτάτω γής οικούντες φίλοι εισίν αλλήλοις, πρίν ή γνώριμοί τε και προσήγοροι γενέσθαι.»

Πυθαγορισταί (Testimonia et fragmenta, fr.d7,42-44)

«...φιλότητα και όρκια πιστά ταμόντες...»

... Αγάπη θέτοντας και κάνοντας πιστούς όρκους ...

Όμηρος (Ιλιάδα Γ73)

«Η πιο ευπρόσδεκτη προσευχή απ το θεό είναι εκείνη που προέρχεται από πρόθυμη και ευγνώμονα καρδιά.»

Πλούταρχος

{{Απόφθεγμα|...φιλότητα μετ' αμοτέροισι τίθησι Ζευσ...}»Ομηρος
Ιλιάδα.Δ83 ...Ο Ζευσ θέτει την Αγάπη ανάμεσά μας...

«..δια το αυτό δε τούτο και χαιρόμεν τοις συνήθεσι και πράγμασι και ανθρώποις, και φίλους τούτους καλούμεν τους γνωρίμους. Δηλοί ουν ταύτα σαφώς ότι το γνωστόν και το φανερόν αγαπητόν εστιν.»
Αριστοτέλης (Απ. 1,6,55,35-38)

«Φίλος, παρά τη συνηθεία πας ο ισοψύχως αγαπώμενος, ποιητικός δε και ο συγγενής.»
Ζηνόδωρος (Περί συνηθείας, 254,21-22)

«Το μηδέν αδικείν και φιλανθρώπως ποιεί.»

Όταν κάποιος δεν αδικεί αυτό είναι εκδήλωση Αγάπης προς τους ανθρώπους.
Μενανδρος (Γν. Μον.)

«...φίλε αθανάτοισι θεοίσι..»

Μιλάει σε πρώτο πρόσωπο απευθυνόμενος στον αντιπρόσωπο του Άργου (άλλωστε με αυτή την ιδιότητα έχει πάει εκεί), αλλά μέσω αυτού εννοεί όλους τους κατοίκους του Άργου (ότι είναι αγαπητοί στους θεούς).
Από χρησμό του μαντείου των Δελφών στους Αργείους

«Οργή φιλούντων ολίγον ισχύει χρόνον.»

Η οργή όσων διακατέχονται από Αγάπη πραύνεται γρήγορα.
Μένανδρος

«Ους τρέφεις αγάπα.»

(Δελφικό παράγγελμα)

(Επίσης, Ηράκλειτος. Να αισθάνεσαι Αγάπη για αυτούς που μεγαλώνεις.)

«Ουδ' υφ' ενός φιλέεσθαι δοκέει μοι ο φιλέων μηδένα.»

Μου φαίνεται πως από κανένα δεν θα αγαπηθεί αυτός που δεν αγαπάει κανένα.
Δημόκριτος

«Κάμε να βρω απ τους Φαίακες λίγη σπλαχνιά κι Αγάπη.»

Όμηρος (Οδύσσεια.Z325-327)

(Προσευχή του Οδυσσέα στην θεά Αθηνά λίγο έξω από την πόλη των Φαιάκων)

«Κι ήρθε η Αγάπη στη μέση του στροβίλου. όλα άρχισαν να συνάζονται, να γίνονται ένα μόνον,...σμίγοντας κατά βούληση...Κι όσο έτρεχε η αντίθεση να ξεφύγει, τόσο την κυνηγούσε αδιάκοπα η ευγενική, αθάνατη ορμή της άψογης Αγάπης...κι όσα ήταν πρίν διάσπαρτα, αναμίχθηκαν αλλάζοντας πορεία.»

Εμπεδοκλής (Απόσπ.360)

«Κι ήσαν όλα ήμερα και προσηνή στους ανθρώπους, ζώα και πουλιά, κι η Αγάπη τους λαμποκοπούσε.»

Εμπεδοκλής (Απόσπ.130)

(Υπενθυμίζεται ότι ως Αγάπη αποδίδεται η λέξη – Αρχή Φιλία. Για το χρυσό γένος.)

«...δια την λίαν φιλότητα βροτών...»

...λόγω της υπερβολικής Αγάπης του προς τους ανθρώπους...

Αισχύλος (Πρ. 123)

«ΙΚέτην γέροντα και πένητα μη προδώς.»

ΙΚέτη, γέροντα και φτωχό μην προδίδεις (μην αφήσεις αβοήθητο).

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«...φιλότητα παράσχη...»

...προσέφερε Αγάπη (φιλοξενία)...

Όμηρος (Ιλιάδα Γ354)

«Αγάπη άκαιρος ίσον εστί τω μισείν.»

Αγάπη που δεν εκφράζεται στην κατάλληλη στιγμή μοιάζει σα να 'ναι μίσος.

Σωκράτης (Στοβ. Ανθ.)

«...κατά φιλότητα συγγίνεσθαι...»

...συνέρχομαι συμφώνως προς την υπάρχουσα φιλία...

Ηρόδοτος (1.172)

«Οι πέρα στέρξαντες, οίδε και πέρα μισούσι.»

Όσοι αγάπησαν πάρα πολύ, αυτοί μισούν και πάρα πολύ.

(Τραγ. Απόσπ. Αδέσπ. 78)

«Ισότης φιλότητα απεργάζεται.»

Η ισότητα δημιουργεί Αγάπη.

Πλάτων (Νόμοι)

«Οι ποιηταί τα αυτών ποιήματα και οι πατέρες τους παιδιάς αγαπώσι.»

Οι ποιητές αγαπούν τα ποιήματά τους και οι πατέρες τα παιδιά τους.

Πλάτων (Πολιτεία)

«Καλώς ακούειν μάλλον ή πλουτείν θέλε.»

Να θέλεις περισσότερο να έχεις την εύνοια και τον έπαινο των άλλων (να είσαι αγαπητός στους συνανθρώπους σου), παρά να πλουτίζεις.

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«...μνηθμόν μεν απορρίψαι φιλότητα δ'ελέσθαι...»

... έδιωξε το θυμό και επέλεξε την Αγάπη...

Όμηρος (Ιλιάδα Β.)

«...και σ' αμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρών...»

...και θέλω να σε εναγκαλιστώ δια φιλικής αφής των χειρών...

Ορφέας (1048)

«Ηδύ γε πατήρ τέκνοισιν, ει στοργήν έχει»

Γλυκό πράγμα είναι για τα παιδιά ο πατέρας όταν τα αγαπά.

Φιλήμων (Αδήλ. 108)

«Παις στέργει τε και στέργεται υπό των γεννησάντων»

Το παιδί αγαπάει τους γονείς του και αγαπιέται από αυτούς.

Πλάτων (Νόμοι 754 Β)

«νέκυν παιδός αγαπάζων εμού»

το νεκρό παιδί που με αγαπάει.

Ευριπίδης (Φοίνισσαι)

«Ὡς χαρίεν ο ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ἦ»

Τι ωραίο πλάσμα που είναι ο ἄνθρωπος, ὅταν ἔχει ἀνθρωπιὰ.

Μένανδρος

«ατυχούντι συνάχθου.»

(Δελφικό παράγγελμα)

(Επίσης, Ηράκλειτος (Ανθ. Στοβ.) Να συμπάσχεις με αὐτόν που ατυχεί.)

«κοινός γίγνου»

Προσπάθησε να γίνεις δημοφιλής (προσπάθησε να ανήκεις σε ὅλους, να σε αγαπούν ὅλοι).

Δελφικό παράγγελμα (Σωσιάδης Υποθ. 7 Σοφών)

Να σημειώσουμε ἐδῶ, το εντυπωσιακό γεγονός ὅτι ἀναρτημένα στο ναό του Ἀπόλλωνος στους Δελφούς ἦταν πέντε συνολικά παραγγέλματα που ἀναφέρονταν στην Ἀγάπη: (Φιλία ἀγάπα, (φιλία=Ἀγάπη, φιλώ=ἀγαπῶ) Φιλίαν φύλαττε, Φιλοφρόνει πάσιν, Κοινός γίγνου, Πάσιν ἀρμόζου) και πολλά βέβαια παραπλήσια (Οὐς τρέφεις ἀγάπα, Ομόνοια δίωκε, Ευπροσήγορος γίγνου, κλπ.), ὅπως ἐπίσης και τέσσερα παραγγέλματα για τη Δικαιοσύνη και για πολλές ἀκόμα ἀρετές.

«Πάσιν ἀρμόζου.»

Να ἔχεις ἀρμονική σχέση με ὅλους.

(Δελφικό παράγγελμα)

«Ομόνοιαν δίωκε.»

Να ἐπιδιώκεις την ομόνοια (συμφιλίωση, ἐνότητα διαθέσεως).

(Δελφικό παράγγελμα)

«Ευπροσήγορος γίγνου.»

Να εἶσαι ευπροσήγορος (Να μιλάς στους ἄλλους με τρόπο οἰκείο, ἀγαπητικό, φιλικό).

(Δελφικό παράγγελμα)

«Ευλόγει πάντας.»

Να καλολογείς όλους τους ανθρώπους (να λες καλά λόγια σε όλους τους ανθρώπους).

(Δελφικό παράγγελμα)

«Ο αληθινός φίλος νοιώθει χαρά κυρίως όταν προσφέρει, όχι όταν παίρνει.»

Αριστοτέλης (Ηθικά Νικομάχεια, 1159α)

«Ευ είπε Θεόφραστος ως, ει κοινά τα φίλων εστί, μάλιστα δει κοινούς των φίλων είναι τους φίλους.»

Θεόφραστος ((Απ. 75,1) Plut.am.frat.490d)

«Αλλά μην τεκμήραιτο αν τις και περί του μη παρέργως αυτούς τας αλλοτρίας εκκλίνειν φιλίας, αλλά και πάνυ σπουδαίως περικάμπτειν αυτάς και φυλλάτεσθαι, και περί του μέχρι πολλών γενεών το φιλικόν προς αλλήλους ανένδοτον διατετηρηκέναι.»

Πυθαγορισταί (Testimonia et fragmenta, fr.d7,1-4)

«Υφορώ μηδένα.»

Να μην υποβλέπεις κανένα.

(Δελφικό παράγγελμα)

«Θνήσκε υπέρ πατρίδος.»

Να πεθαίνεις για την πατρίδα (ανώτατη ένδειξη Αγάπης προς την πατρίδα είναι η προσφορά της ίδιας της ζωής).

(Δελφικό παράγγελμα)

«έχθρας διάλυε.»

Να διαλύεις τις έχθρες.

(Δελφικό παράγγελμα)

«Ἠδιον, ουδέν, ουδέ μουσικώτερον ἐστ ἢ δύνασθαι λουιδωρούμενον φέρειν.»

Τίποτα δεν είναι πιο ευχάριστο και δείγμα πνευματικής καλλιέργειας από το να μπορεί κανείς να υπομένει τα πειράγματα και τις κοροιδίες των άλλων.
Φιλήμων (Επιδικ.1)

«Δεινόν το τίκτειν ἐστί ουδέ γαρ κακώς πάσχοντι μίσος ων τέκη προσγίγνεται.»

Τεράστια είναι η δύναμη της μητρικής στοργής γιατί η μάνα ακόμα κι όταν υποφέρει από τα παιδιά της δεν τα μισεί.
Σοφοκλής (Ηλ. 770-71)

«Ούτε γάρ εαυτόν ούτε τα εαυτού χρη τον γε μέγαν άνδρα εσόμενον στέργειν, αλλά τα δίκαια.»

Εκείνος που θέλει να γίνει άριστος, δεν πρέπει να αγαπά περισσότερο τον εαυτό του, μήτε τα δικά του, αλλά τα δίκαια.
Πλάτων (Νόμοι, 732 Α)

«Ἠδέως μεν ἔχε προς άπαντας, χρω δε τοις βελτίστοις ούτω γαρ τοις μεν ούκ απεχθήσει, τοις δε φίλος γεννήσει.»

Να φέρεσαι με γλυκό τρόπο σε όλους και να συναναστρέφεις με τους καλύτερους γιατί έτσι δεν θα καταντήσεις μισητός στους πρώτους και θα γίνεις στους τελευταίους αγαπητός.
Ισοκράτης (Α, 6)

«Και τοις θηρίοις πόθος εγγίγνεται των συντρόφων.»

Και τα άγρια ζώα ποθούν να βρεθούν κοντά με τα όμοιά τους.
Ξενοφών (Απομν.)

«Μεγαλοψυχή το φέρειν πραέως πλημμέλειαν.»

Μεγαλοψυχία είναι να υποφέρει κανείς με πραότητα τα σφάλματα των άλλων.
Δημόκριτος (Στοβ. Ανθολ.)

«Αθάνατα φρόνει τω μεγαλόψυχος είναι.»

Να σκέφτεσαι αθάνατα με το να είσαι μεγαλόψυχος.
Ισοκράτης (προς Δημ. 33)

«Δίκαια δράσας, συμμάχους έξεις θεούς.»

Σαν κάμης δίκαιες πράξεις, θα έχεις συμμάχους τους θεούς.
Μένανδρος (Γν. Μον 126)

«Δει γάρ δικαίως αλλήλοις της πολιτείας κοινωνείν.»

Πρέπει οι πολίτες να μετέχουν της πολιτείας φερόμενοι δικαίως προς αλλήλους.
Δημοσθένης

«Απέχθειαν φεύγε.»

(Δελφικό παράγγελμα)

(Επίσης, Ηράκλειτος. Να αποφεύγεις το μίσος.)

«Ευγνώμων γίγνου.»

Να έχεις καλά αισθήματα, να είσαι καλοκάγαθος, ευμενής, επιεικής, ευγενής κλπ. προς κάποιον.

(Δελφικό παράγγελμα)

«Του γαρ τε ξείνος μιμνήσκειται ήματα πάντα ανδρός ξεινοδόκου, ος κεν φιλότητα παράσχη.»

Από όσους τον φιλοξενούν θυμάται ο ξένος πάντα εκείνον που τον καλοδέχτηκε με Αγάπη.
Όμηρο (Ο, 55)

«Ου θέμις εστί ξένον ατιμήσαι προς γαρ Διός εισίν άπαντες ξείνοι τε πτωχοί τε.»

Πρεπούμενο δεν θα ταν να μην τιμήσω ξένο γιατί είναι του Δία όλοι οι πτωχοί και οι ξένοι.
Όμηρος (Ξ, 57)

(τους προστατεύει ο Δίας.)

Παρόμοιο: «Προς γαρ Διός εισιν άπαντες ξείνοι τε πτωχοί τε.»
Όμηρος (Οδ.Ζ 208)

«Ζεύς επιτιμήτωρ ικετάων τε ξείνων τε, Ξείνιος ος ξείνοισιν αμ αιδόιοισιν οπηδεί.»

Ξένους και ικέτες αγαπάει ο Δίας να έχει υπό τον έλεγχο, την προστασία του, ο θεός των ξένων ιερών, που πάει μαζί τους πάντα.
Όμηρος (Οδ, I, 270)

«Ομοφροσύνη φιλίην ποιεί.»

Η ενότητα φρονήματος και αισθημάτων δημιουργεί αγάπη/φιλία.
Δημόκριτος (Στοβ. Ανθ.)

«Ξένοις επαρκών των ίσων τεύξη ποτέ.»

Όταν βοηθάς τους ξένους, το ίδιο και συ κάποτε θα βρείς μπροστά σου.
Μένανδρος (Γν. Μον.)

«Αεί νομίζονθ οι πένητες των θεών.»

Ανέκαθεν οι φτωχοί λογίζονται προστατευόμενοι των θεών.
Μένανδρος

«Φιλώ τέκνα αλλά πατρίδ εμπν μάλλον φιλώ.»

Αγαπώ τα παιδιά μου, μα την πατρίδα μου την αγαπώ πιο πολύ.
Πλούταρχος (Ηθ.)

«Στέργε τα παρόντα ζητεί τα βελτίω.»

Να αγαπάς τα παρόντα και να ζητάς για το μέλλον τα καλύτερα.
Ισοκράτης (Δημ.29)

«Ουκ έστιν ουδείς, όστις ουχ αυτόν φιλεί.»

Δεν υπάρχει κανένας που δεν αγαπάει τον εαυτό του.
Μεν. (Γν. Μον.)

«Τους μεν φίλους εχθρούς μη ποιήσαι, τους δε εχθρούς φίλους εργάσασθαι.»

Τους φίλους να μην τους κάνουμε εχθρούς, και τους εχθρούς να προσπαθούμε να τους κάνουμε φίλους.
Πυθαγόρας (Κατζ. Αποφθ. Απάνθ.)

«Γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο όμορφο από όταν με μια γνώμη αγαπημένο
αντρόγυνο φροντίζει για το σπίτι.»

Όμηρος (Οδ. Ζ 184)

«...ομοφροσύνην οπάσειαν εσθλήν (θεοί)..»

*...κι ας σου χαρίσουν οι θεοί(όσα ζητάει η καρδιά σου, άντρα και σπίτι,και)
γλυκιά (μέσα του) αγάπη και σύμπνοια (ας κλείσουν..*

Όμηρος (Οδ. Ζ 182)

«Ότω δε μη ένι κοινωνία, φίλία ουκ αν είη.»

*Σε όποιον δεν έχει επικοινωνία με άλλους, σε αυτόν δεν μπορεί να υπάρξει
αγάπη/φιλία.*

Πλάτων (Γοργίας)

«Ες κοινόν αλγείν τοις φίλοισι χρη φίλους.»

Να συμπονεί το φίλο του πρέπει ο πιστός φίλος.

Ευριπίδης (Ιφ. Αυλ. 408)

«Παν γαρ εν φίλον τόδε.»

Όλοι εμείς εδώ οι φίλοι είμαστε ένα σώμα και μια ψυχή.

Ευριπίδης (Ορεστ.1192)

«Πόνει μετά δικαίου.»

Να συμπονάς αυτόν που έχει δίκιο.

Χίλων

«Οι δυστυχίες ενώνουν τους ανθρώπους.»

Αριστοτέλης

«Βέβαιος ίσθι και βεβαίοις χρώ φίλοις.»

*Να είσαι βέβαιος, σταθερός φίλος, και να συναναστρέφεται με βέβαιους και
σταθερούς φίλους.*

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

«Ό,τι είναι καλό είναι και αγαπητό.»

Ευριπίδης

«Η συμφιλίωση κάνει καλό και στους δύο αντιπάλους.»

Θουκυδίδης

«Είναι φυσικό να αγαπά ο καθένας τον εαυτό του.»

Αριστοτέλης

«Ομόνοιαν άσκει.»

Να ασκείς την ομόνοια.

Θέογνις

«Αδικούμενος διαλλάσσου.»

Να είσαι διαλλακτικός ακόμα κι όταν αδικείσαι.

Σόλων

(Ο Σόλων ήταν ένας από τους επτά σοφούς που συνέγραψαν τα Δελφικά παραγγέλματα.)

«Πάσιν διαλέγου.»

Να συνδιαλέγεσαι με όλους.

Αισχίνης

«Θεού πέφυκε δώρον ευγνώμων τρόπος.»

Ο ευγνώμων τρόπος των ανθρώπων (το συναίσθημα της ευγνωμοσύνης), είναι δώρο Θεού.

Μένανδρος (Γνωμ. Μον.)

-«Χάριν εκτέλει» Πιττακός. Να κάνεις χάρες. (Ο Πιττακός ήταν ένας από τους επτά σοφούς).

-«πυρός και ύδατος ο φίλος αναγκαιότερος» Αρχαία Ελληνική παροιμία.

-«Κοινά τα των φίλων» Πλάτων (Φαίδρος). Κοινά είναι όλα τα αγαθά των φίλων.

-«Ζωή είναι να μη ζεις μόνο για τον εαυτό σου» Μένανδρος (Γν. Μον.585).

-«φιλή δε σ ευστέφανος Δημήτηρ». Ησίοδος.(Εργα και Ημέρες, 299). Σε αγαπάει η ομορφοστέφανη Δήμητρα.

-«..ως νυν έκπαγλα φίλησα..» ‘Όμηρος (Ιλιάδα, Γ 399-417) (Η θεά Αφροδίτη μιλάει στην Ελένη). Ως τώρα έντονα σε αγαπούσα.

-«Το νικάν αυτόν αυτόν, πασών νικών πρώτη τε και αρίστη».Πλάτων(Νόμοι). Το να νικήσεις τον ίδιο σου τον εαυτό (τον εγωισμό σου) είναι η πρώτη και η καλύτερη από όλες τις νίκες.

-«Ει δ αναγκαίον εΐη αδικεΐν η αδικεΐσθαι, ελοΐμην αν μάλλον αδικεΐσθαι η αδικεΐν» Πλάτων (Γοργίας). Αν ήταν ανάγκη να αδικώ η να αδικούμαι, θα προτιμούσα περισσότερο να αδικούμαι παρά να αδικώ.

-«Τίπτε μοι, Ερμεία Χρυσόρραπι, ειληλούθας, αιδοΐος τε φίλος τε » Όμηρος (Οδύσεια, ε 87-102). Για ποιο λόγο έφθασες εδώ, σεβαστέ και αγαπητέ χρυσόραβδε Ερμή.

-«(Ο Δίας) τους ασεβείς και τους ληστές εκδίωξε, εισάγοντας την ισότητα και τη Δημοκρατία » Διόδωρος ο Σικελιώτης.

-«Το μη συνειδέναι γαρ αυτού τω βίω αδίκημα μηδέν ηδονήν πολλήν έχει» Αντιφάνης (Ανθ. Στοβ. ΚΔ,7). Είναι μεγάλη ψυχική ικανοποίηση να γνωρίζεις ότι δεν αδικήσες ποτέ κανένα στη ζωή σου.

-«Τον φιλέοντα φιλείν, και τω προσιώντι προσείναι» Ησίοδος (Έργα και ημέραι, 353). Αυτόν που σε αγαπάει να τον αγαπάς, και αυτόν που σε πλησιάζει να τον πλησιάζεις.

-«Ως ηδύ γ εν αδελφοΐς εστιν ομονοΐας έρως» Μένανδρος. Πόσο γλυκειά είναι η αγάπη της ομόνοιας στα αδέρφια.

-«Αρετής οικείον, κακΐας αλλότριον» Κλεόβουλος ο Λίνδιος (ένας από τους επτά σοφούς που συνέγραψαν τα Δελφικά παραγγέλματα). Να αισθάνεσαι οικειότητα προς την αρετή και ξένος προς την κακία.

-«Ο τι αν αγαθόν πράσσης, Θεούς, μη σεαυτόν αιτιώ» Βίας ο Πριηνεύς (ένας από τους επτά σοφούς που συνέγραψαν τα Δελφικά παραγγέλματα). Ότι καλό κάνεις να θεωρείς ως αιτία τους Θεούς, όχι τον εαυτό σου.

-«Προς δε τούτοις φιλάνθρωπον δει είναι και φιλόπολιν (τον βασιλέα)» Ισοκράτης (Β, 15). Εκτός δε από αυτά ο βασιλιάς πρέπει να αγαπάει τους ανθρώπους και να αγαπάει την πόλη (το κράτος).

-«Εκ του παθείν γίνωσκε και το συμπαθείν. Και σοι γαρ άλλος συμπαθήσεται παθών» Φιλήμων (Αδήλ.516). Από τη δική σου συμφορά,

μάθε να συμπάσχεις στη συμφορά του άλλου. Γιατί και σένα, όταν πάθεις άλλος θα σε συμπονέσει που έπαθε κι αυτός.

-«Ο μέγιστον αγαπών δι ελάχιστ' οργίζεται». Μένανδρος. Αυτός που αγαπά πάρα πολύ, για πολύ λίγα πράγματα οργίζεται.

-«...αγαπητού εδέσματος...»Αξιόνικος. Φιλευρυπίδης. ...αγαπημένου φαγητού...

-«...ότ' ηγάπα νεκρούς...»Ευριπίδης Ικέτιδες. ...όταν αγαπούσε τους νεκρούς...

- «...ερατεινή Ημαθία...» Όμηρος ..αξιαγάπητη Ημαθία.. (και για πολλούς άλλους τόπους αναφέρεται το ίδιο επίθετο).

-«...ξείνοι δε διαμπερές ευχόμεθ' είναι εκ πατέρων φιλότητος...»Όμηρος Οδ.Ο197. ..ευχόμεθα απολύτως οι ξένοι να είναι γεννήματα κάποιων που τους διέπνεε η Αγάπη.

-«...λιθίδια ταύτα τα ηγαπημένα...»Πλάτων Φαίδρος. ...αυτές οι μικρές πέτρες οι αγαπημένες...

-«Να αγαπάς τη μόρφωση, τη σωφροσύνη, τη φρονιμάδα, την αλήθεια, την πίστη, την εμπειρία, την επιδεξιότητα, την συνεργασία, την επιμέλεια, την οικονομία, την τέχνη, την ευσέβεια». Θαλής ο Μιλήσιος.

-«Έλπιζε δ' αυτόν πάλιν είναι σού φίλον» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να ελπίζεις ο ίδιος άνθρωπος να είναι και πάλι φίλος σου.

-«Αξιώ δε προς ξένους υμετέρους και τους υμίν συμβούλους ειθισμένους είναι, και θεών και ηρώων ένεκα και χαρίτων, αι ανθρώποις παρ ανθρώπων γίνονται, έχθρα μεν είργειν τα αλλήλων υμέας, εις δε φίλα προτρέπεσθαι. Ει γαρ μη εν τη υμετέρη πόλει τουτέων επιτευξόμεθα, ουκ οιδ' όκου ελθόντες ων ιμείρομεν ευμοιρήσομεν» Ιπποκράτης (Επιστολές,27,279-284).

-«..αλλά τις ημέτερος μισθός και πρέπων ημίν; Φιλία, εύνοια, σύνεσις..» Αριστείδης (Περι του παρ.,367,11).

-«Λύπης ιατρός εστί ανθρώποις λόγος» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Την λύπη ενός ανθρώπου την γιατρεύουν τα (καλά) λόγια των συνανθρώπων του.

-«Δικαίως αν τις Ευριπίδην επαινέσειεν...κάλλιστον αν γενέσθαι τοις πολίταις παράδειγμα τας εκείνων πράξεις, προς ας αποβλέποντας και θεωρούντας συνεθίζεσθαι ταις ψυχές το την πατρίδα φιλείν» Λυκούργος (Or. In Leoc. 100,3-6).

-«Οι γονεῖς μὲν γάρ στέργουσι τὰ τέκνα ως εαυτῶν τ' ὄντα, τὰ δε τέκνα τους γονεῖς ως απ' εκείνων τ' ὄντα» Αριστοτέλης (Ηθ. Νικομ. Η.1162α). Οι γονεῖς αγαπούν βέβαια τὰ παιδιά τους, επειδή απ' αυτούς ἔχουν γεννηθεί. Τα παιδιά πάλι αγαπούν αυτούς, επειδή από εκείνους είναι γεννημένα.

-«..αλλ ει μεν Ζεύς τοῖσι φίλος και μάρτυρος εἴη» Μανέθων (Αποτελεσματικά,6,626).

-«Ξένους πένητας μη παραδράμης ιδών» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Αν δεις ξένους, φτωχούς, μην τους αγνοήσεις, αλλά να τους βοηθήσεις.

-«Της φιλίας τρία εἶδη. Η μεν γαρ αυτής εστι φυσική, η δε εταιρική, η δε ξενική. Φυσικήν μεν ουν ταύτην λέγομεν ην οι γονεῖς προς τα ἔκγονα ἔχουσι και οι συγγενεῖς προς ἀλλήλους. Ταύτης δε κεκλήρωται και τάλλα ζῶα. Εταιρικήν δε καλούμεν την από συνηθείας γινομένην και μηδέν προσήκουσαν γένει, αλλ οἷον η Πυλάδου προς Ορέστην. Η δε ξενική φιλία η από συστάσεως και δια γραμμάτων γινομένη προς τους ξένους. Της ἀρα φιλίας η μεν εστι φυσική, η δε εταιρική, η δε ξενική. Προστιθέασι δε τινες τετάρτην ερωτικήν» Αριστοτέλης (Διογ. Λαέρτ. Βίοι Φιλ.3,81,2-10).

-«..εἴγε σύμβασις η φιλία..» Ωρίων (Ετυμολογικό).

-«..ο δε μη δυνάμενος διακρίναι τα αγαθά από των κακῶν και τα ουδέτερα απ αμφοτέρων πως αν ἔτι οὔτος φιλείν δύναιτο; Του φρονίμου εστί μόνου το φιλείν» Επίκτητος (Περι φιλίας, D.a.A.d,2,22,3,3-6).

-«Οὐκ ἔστιν ουδέν κτήμα κάλλιον φίλου» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Δεν υπάρχει καλύτερο ἀπόκτημα από τον φίλο.

-«..χρη...τους γονέας φιλείν..» Αριστείδης (Πρ. Πλατ. περι ρητ.95,12-13).

-«Του φύσει πάσιν ανθρώποις συμβεβηκότος ην, τούτο δ εστί μηδένα εαυτού μάλλον φιλείν» Αριστείδης (Προς Πλ. Υπ. Των Τετ.,219,4-6).

-«Και γαρ τοι διετέλεσε τον βίον ουκ επιβουλευόμενος αλλ αγαπώμενος» Ισοκράτης (Ελένης εγκώμιον (orat.20) 36,1-39,7).

-«..επαιμών υμάς και διεξιών περί της πόλεως είποι προς αυτούς ότι εισίν Έλληνές τινές άνθρωποι ούτως ήμεροι και φιλόανθρωποι τους τρόπους ώστε..» Δημοσθένης (Κατά Μειδίου,48,4-49,2).

-«Ευ γε, ω φίλτατε Ελλήνων. Τον τε γαρ δήμον οισ μάλιστα προσήκει δουλεύσαι λέγεις άρχουσι και νόμοις, τους τε προεστηκότας αυτών άρχειν και κρατείν, ου κολακεύειν ουδέ άρχεσθαι. Και δια ταύτα πανθ ημίν ξυνέπεσε προς ημάς αυτούς σφοδρά φιλία...ουκούν εσωφρόνουں πάντες γε, ως έγωγε οίμαι, μάλλον. Ταύτ ουν αυτοίς πάντα φιλιαν αλλήλων εποίει) Αριστείδης (Προς Πλ. Υπέρ των τετ.282,21-31).

-«Ερωτώ: Παρά την έρωτος γενικήν. Επειδή οι ερωτώντες οι εύχονται τυχείν τοις ερώσιν εοίκασιν» Ωρίων (Ετυμολογικόν).

-«Περί α τις εσπούδακεν, φιλεί ταύτα εικότως» Επίκτητος (Περί φιλίας, D.a.A.d,2,22,1,1).

-«Ενός φιλή ξυνετού κρέσσων αξυνέτων πάντων» Δημόκριτος. Η Αγάπη/φιλία ενός συνετού ανθρώπου είναι καλύτερη από την Αγάπη/φιλία όλων μαζί των μη συνετών.

-«..το γουν σώμα, το πάντων αηδέστατον και ρυπαρότατον, στέργομεν και θεραπεύομεν» Επίκτητος (Απ.23,3-4).

-«..δια τι ουν ουκ ανέχεσθε, όταν η δούσα ημίν φύσις το σώμα αφαιρήται; Φιλώ, φησίν, αυτό. Ούκ ουν, ο νυν δη έλεγον, και αυτό το φιλείν αυτό η φύσις σοι δέδωκεν; Η δ αυτή λέγει «άφες αυτό ήδη και μηκέτι πράγμα έχε» » Επίκτητος (Απ.24,15-19).

-«όφρα τοι ασθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυία αμπαύσης, πνοή τυπτόμενα Ζεφύρου». Παλατινή Ανθολογία (βιβλ.IX,επίγραμμα 313). Τα αγαπητά σου γόνατα που έχουν κουραστεί να αναπαύσεις απ του καλοκαιριού την πύρα και του Ζεφύρου ανέμου να δεχτούν την τρυφερή πνοή.

-«Αθάνατον έχθρα μη φύλαττε, θνητός ών». Μένανδρος (Γνώμαι μονόστιχοι). Μην κρατάς μέσα σου αθάνατη έχθρα, μια και είσαι θνητός.

-«Ει βούλει αγαθός είναι, πρώτον πιστευσον ότι κακός ει». Επίκτητος. Εάν θέλεις να γίνεις καλός άνθρωπος, να πιστέψεις πρώτα ότι είσαι κακός.

-«Άνευ δε ομονοίας ούτ αν πόλις ευ πολιτευθείη ούτ οίκος καλώς οικηθείη». Ξενοφών (Απομνημονεύματα,Δ,IV,17). Χωρίς ομόνοια ούτε μια πόλη ούτε μια οικογένεια μπορούν να διάγουν καλώς.

-«Φίλους έχων νόμιζε θησαυρούς έχουν» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).

-«Ει βούλει καλώς ακούειν, μάθε καλώς λέγειν, μαθών δε καλώς λέγειν, πειρώ καλώς πράττειν, και ούτω καρπώση το καλώς ακούειν» Επίκτητος. Εάν θέλεις να σε επαινούν, μάθε πρώτα να επαινείς, και αφού μάθεις να επαινείς, προσπάθησε να ενεργείς σωστά, κι έτσι θα κερδίσεις το να σε επαινούν.

-«Στάσις εμφύλιος ες εκάτερα κακόν. Και γαρ νικέουσι και ησσωμένοις ομοίη φθορή» Δημόκριτος. Ο εμφύλιος πόλεμος είναι κακό και για τους δύο, νικητές και ηττημένους. Γιατί η φθορά είναι όμοια και για τους δύο.

-«Νυκτός δ' αὐτ' Αἰθήρ τε και Ημέρη ἐξεγένοντο, οὐς τέκε κυσαμένη Ερέβει φιλότητι μιγείσα» Ησίοδος (Θεογονία, 124-125).

-«(Ο Αίολος)...πάσι φίλος και τίμιός εστιν ανθρώποις...και νυν οι τα γε δώκε χαριζόμενος φιλότητι Αίολος» Όμηρος (Οδ. 10, 38-44).

-«..δε Κριθήος γυνή έμμεναι Αιολίδαο. Ή ποταμού ηράσατ Ενιπήος θείοιο, ος πολύ κάλλιστος ποταμών επί γαίαν ίησι» Όμηρος (Οδ. 11, 237-239).

-«Φιλόσοφος: δια το φιλείν την σοφίαν» Ωρίων (Ετυμολογικό).

-«..Λακεδαίμονος εξ ερατεινής έπλεον..» Όμηρος (Ιλ., Γ, 443).

-«Και υπέρ φίλου ποτέ θνήξεσθαι» Διογένης Λαέρτιος (10, 120). Εν ανάγκη να θυσιάζεται και η ζωή υπέρ του φίλου.

-«Ίσον θεώ σου τους φίλους τιμάν θέλε» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να θέλεις να τιμάς τους φίλους σου όπως τιμάς τον θεό.

-«..ου γαρ πω ποτέ μ' ώδέ γ' έρωσ φρένας αμφεκάλυψεν..» Όμηρος (Ιλ., Γ, 442).

-«..ένθ' ένι μεν φιλότης, εν δ' ίμερος..» Όμηρος (Ιλ., 14, 216).

-«Ας είναι ευλογημένος ο έρωτας, ο κάθε λογής έρωτας για την δημιουργία» Ασπασία.

-«..φιλία γαρ άδε τάξις πτερύγων θοαίς αμίλλαις προσέβα τόνδε πάγον» (αναφέρεται στις Ωκεανίδες) Αισχύλος (Προμηθεάς) Γιατί αγαπητική/φιλική είναι αυτή η ομάδα που έφτασε σ' αυτόν εδώ τον βράχο με τον γρήγορο συναγωνισμό των φτερών.

-«Ο Δίας ξένε, κι οι λοιποί αθάνατοι ας σου δώσουν ό,τι ποθείς καλύτερο κι ό,τι ζητά η καρδιά σου» Όμηρος (Οδ.Σ127-129).

-«Κάθε ευτυχία, Δία μου, του Τηλέμαχου δώσ του κι όσα η καρδιά του λαχταρά όλα δεξιά του φερ τα» (Μιλάει ο Οδυσσέας) Όμηρος (Οδ. Ρ 358-359).

-«..την ώρα που στην ποθητή πατρίδα του θα φτάσει..» Όμηρος (Οδ.Σ 149).

-«Γι αυτό κανένας τα άδικο ποτέ να μην το θέλει κι έτσι ήσυχα ας χαίρεται ό,τι οι θεοί του δώσουν» Όμηρος (Οδ.Σ 142-143).

-«Κάποτε ήμουν άρχοντας κι εγώ και κατοικούσα σε πλούσιο σπίτι κι έδινα συχνά κάθε ζητιάνου, όποιος κι αν ήταν πρόθυμα κι όποια κι αν είχε ανάγκη» (μιλάει ο Οδυσσέας) Όμηρος (Οδ.Ρ 422-424).

-«Κι η Πηνελόπη...κι αγκάλιασε με κλάματα το αγαπητό παιδί της, και φίλαγε το κεφάλι του και τα γλυκά του μάτια κι έτσι δυο λόγια του λεγε στα δάκρυα βουτηγμένη. «Γλυκό μου φως, Τηλέμαχε ήρθες πια»... Κι ο συνετός Τηλέμαχος απάντησε έτσι κι είπε. «Μη θες να κλάψω μάνα μου, τα σπλάχνα μου μη σφάζεις..» Όμηρος (Οδ.Ρ 35-46).

-«σμίγει πάντοτε ο θεός τον όμοιο με τον όμοιο» Όμηρος (Οδ.Ρ 219).

-«Χάριν λαβών μέμνησο και δούς επιλάθου» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Αν λάβεις χάρη από κάποιον, να το θυμάσαι, μα αν δώσεις, να το ξεχάσεις.

-«..και του Πειραιίου σύστησα να τον φιλοξενήσει στο σπίτι του, με σεβασμό και αγάπη, όσο να φτάσω» Όμηρος (Οδ.Ρ 55-56).

-«Ωχου, σε ποιών να βρέθηκα τη χώρα ανθρώπων πάλε; Άγριοι είναι και κακοί και δίκιο δεν κατέχουν η να φοβούνται τους θεούς και ν αγαπούν τους ξένους;» Όμηρος (Οδ.Ν).

-«Ο σπλαχνικός ο Δίας...κάθε φταίχτη τιμωρεί» Όμηρος (Οδ.Ν).

-«Ω φίλε, που στη χώρα αυτή σε πρωτοβρίσκω εσένα, γειά σου, και μ άπονη καρδιά μη με δεχτείς» Όμηρος (Οδ.Ν 235).

-«..τα δώρα των Φαιάκων όσα τους φώτισε η θεά Παλλάδα να του δώσουν (του Οδυσσέα) » Όμηρος (Οδ.Ν 126).

-«..ώ πότνια Ειρήνη φίλη..» Αριστοφάνης (Ειρ.1055) Ω σεβαστή και αγαπητή Ειρήνη.

-« Υπάρχει κάποια Ελλοπία...Εκεί είναι κτισμένη κάποια Δωδώνη στο έσχατο σημείο, που ο Δίας την αγάπησε» Ησίοδος (Ηοΐαι).

-«Ευλογημένη πόλη της Αθηνάς..» (εννοεί την Αθήνα) Από χρησμό που δόθηκε από το μαντείο των Δελφών στους Αθηναίους.

-«Της δυσσεβείας ο καρπός είναι η αδικία, ενώ από γερό μυαλό γεννιέται η παναγάπητη και περιπόθητη ευτυχία» Αισχύλος (Ευμενίδες).

-«Τόσο τα νιάτα, όσο και τα γηρατειά, χωρίς αλληλεγγύη δεν κατορθώνουν τίποτα» Θουκυδίδης.

-«Μη ως υπέρ αλλοτριάς, αλλ' ως οικείας της πόλεως βουλευέσθε» Δημοσθένης. Να μην σκέπτεσαι για την πολιτεία σου σαν να είναι κάτι ξένο αλλά σαν να είναι κάτι δικό σου.

-«Στην ακρίδα που τραγουδάει στα χωράφια και στο τζίτζικι που φωλιάζει στην βελανιδιάς τη φλούδα η Μυρώ τους έφτιαξε ένα κοινό τους μνήμα με δάκρυα γεμάτα τα παρθενικά της μάτια. Γιατί και τα δύο τ αγαπημένα της παιχιδάκια ο Άδης τα πήρε και έφυγε πολύ μακριά». Παλατινή Ανθολογία (VII,190).

-«Πόνει μετά δικαίου» Χίλων. Να συμπονάς αυτόν που έχει δίκιο.

-«Οι δυστυχίες ενώνουν τους ανθρώπους» Αριστοτέλης.

-«ατυχούντι συνάχθου» Δελφικό παράγγελμα. Επίσης, Ηράκλειτος (Ανθ. Στοβ.) Να συμπάσχεις με αυτόν που ατυχεί.

-«..την προς αλλήλους ομόνοιαν..» Μένανδρος (εν Αδήλ.58). ..την ομόνοια μεταξύ σας..

-«Αδικούμενος διαλλάσσου» Σόλων. Να είσαι διαλλακτικός ακόμα κι όταν αδικείσαι. (Ο Σόλων ήταν ένας από τους επτά σοφούς που συνέγραψαν τα Δελφικά παραγγέλματα).

-«Πάσιν διαλέγου» Αισχίνης. Να συνδιαλέγεσαι με όλους.

-«.....αλλά, μάκαρ, ...βαίνε γεγηθώς ες τελετήν αγίην.....» Ύμν. 6

-«τα συνέχοντα το ανθρώπειο γένος αγιότατα Μυστήρια» Περί των Ελευσινίων Μυστηρίων.

-«Όποιος με αγώνα δικό του βρη το δρόμο της Αλήθειας, θα έχει την ευλογία των θεών.» Πίνδαρος.

-«Φορτίον μη συγκαθαιρείν ,αλλά συνανατιθέναι τοις βαστάζουσι» Πυθαγόρας Μη βοηθάς να αφήνουν κάτω το φορτίο τους ,αλλά μαζί τους σηκώνέ το όσους το φέρουν.

-«ανήρ γαρ άνδρα, και πόλεις σώζει πόλην» Μένανδρος ο άνθρωπος σώζει τον άνθρωπο και η πόλη σώζει την πόλην.

-«Χάριν λαβών εύκαιρον εν καιρώ δίδου» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Αν σε ευεργετήσει κανείς όταν χρειαστεί, και εσύ να τον ευεργετήσεις όταν πρέπει.

-«Μεγαλοψυχία είναι όταν μπορεί κανείς να υποφέρει, να παραδέχεται με αταραξία τα σφάλματά του.» Δημόκριτος«Κακίας απέχου.» Θαλής ο Μιλήσιος. Δελφ. Παρ.

-«Ω Αρετή, αντικείμενο των μόχθων του ανθρωπίνου γένους, ωραιότατο θέαμα του ανθρωπίνου βίου, προς χάριν σου, ω παρθένε, κι αυτόν τον θάνατο θεωρούν ζηλευτή τύχη οι Έλληνες, και τον πιο σκληρό και αδιάκοπο μόχθο. Τόση αγάπη ξέρεις να εμπνέεις, αγάπη αθάνατη κι ανώτερη κι απ τον χρυσό κι απ τους γονείς κι απ τον γλυκό τον ύπνο .Για σένα, ω Αρετή, ο γιός του Δία Ηρακλής υπέφερε μύρια δεινά, για να σε κατακτήσει».Αριστοτέλης.

-«εκ των διαφερόντων η καλλίστη αρμονία». Ηράκλειτος Τα πάντα γεννώνται από την διαπάλη και την αντίθεση. το ενάντιο είναι στ αλήθεια το συμβατό. Και από τα διαφορετικά προκύπτει η καλλίστη αρμονία

-«Όπως και του αγάλματος, έτσι και όλα τα μέρη της ζωής μας πρέπει να είναι αρμονικά.» Σωκράτης.

- «Την τε Αρετήν Αρμονίαν είναι, και την Υγιείαν, και το Αγαθόν άπαν, και τον Θεόν . δι ο και καθ Αρμονίαν συνιστάναι τα όλα . φιλίαν τε είναι εναρμόνιον ισότητα.» Πυθαγόρας. Και η Αρετή, και η Υγεία, και το Όλον του Α γαθού είναι Αρμονία . και ο Θεός ο ίδιος. Γι αυτό τα πάντα έχουν συντεθεί αρμονικά. Και η Αγάπη είναι εναρμόνια ισότητα.

-«Θεόν προτίμα, δεύτερον τους σούς γονείς» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Πρώτα να τιμάς τον θεό, και δεύτερον τους γονείς σου.

- «Μηδενί φθόνει» Σόλων ο Αθηναίος-Δελφ.παρ.
- «Νίκαν αυτόν εαυτόν πασών αρετών πρώτη και αρίστη» Δημόκριτος.
- «Μη δείχνεσαι στα παιδιά με αυστηρό πρόσωπο. Η γλύκα σου κερδίζει την αγάπη τους». Φωκυλίδης ο Μιλήσιος.
- «Παίζοντας και όχι με τη βία να διδάσκεις τα παιδιά» Πλάτων.
- «Σε απαλά νήπια ποτέ μην απλώνης βίαιο χέρι». Φωκυλίδης.
- «Διαβολήν μίσει». Περίανδρος ο Κορίνθιος. Δελ. Παρ.
- «Ο σύ μισείς ,ετέρω μη ποιήσεις» Κλεόβουλος ο Λίνδιος Δελφικό παράγγελμα
- «Κρείττον το αδικείσθαι του αδικείν» Καλύτερα να υφίστασαι την αδικία ,παρά να τη διαπράττης Σωκράτης.
- «Θυμού κράτει.» Χίλων ο Λακεδαιμόνιος. Δελφικό Παράγγελμα .Να συγκρατής τις συναισθηματικές εξάρσεις.
- «Ειρήνην αγάπα». Θαλής ο Μιλήσιος. Δελ. Παρ.
- «Ποιού φίλον, όστις άριστος αρετή». Σόλων. Δελ. Παρ. Φίλο σου κάνε εκείνον, που είναι άριστος στην αρετή.
- «Μη μέμφου πλην ελέησον.» Αίσωπος Να μην κατηγορής, αλλά να ελεής.
- «Όποιος τον Έρωτα μεγάλο θεό δεν θεωρεί, και μάλιστα τον ανώτερο απ όλους, ή βάνασος είναι, ή επειδή δεν έχει ιδέα από ωραιότητα, δεν γνωρίζει τον μεγαλύτερο για τους ανθρώπους θεό». Ευριπίδης.
- «Η τοι μεν πρώτιστα Χάος γένητ , αυτάρ έπειτα Γαία ευρύστερνος,..., ηδ Έρωσ, ός κάλλιστος εν αθανάτοισι θεοίσι...» Ησίοδος. Θεογονία. Πρώτα έγινε το Χάος, έπειτα η πλατύστερνη Γαία και μετά ο Έρωσ, ο καλύτερος ανάμεσα στους αθάνατους θεούς.
- «Δεν έχει ανάγκη ώτων η ακοή του, ούτε οφθαλμών η όραση του Νοητού θεού. Και κατ εικόνα εκείνου, του οποίου ο Έρωσ είναι απείκασμα, διακρίνεται για την απουσία οφθαλμών, το ανόματον.....Μέσω του Έρωτος συνδέεται το Παν προς ότι προϋπήρξε αυτού. Και με διορατικό

τρόπο κατανοεί το Κάλλος που υπήρχε ανέκαθεν στα αρχέγονα εκείνα στάδια, μέσα από την επίγνωση του δικού τους εγκόσμιου Κάλλους. Δεν προσλαμβάνει το ύπατο εκείνο Κάλλος μέσα από τις χωριστές αισθήσεις, αλλά η πρόσληψη αυτή είναι γνώση ολική και τέλεια και άμεση, μέσα από καθαρή, εσωτερική θέα του ιδεατού κόσμου.» Ιεροί Λόγοι Ορφέως.

Δια του «ουρανίου Έρωτος» έρχεται σύμφωνα με το νεοπλατωνικό Πλωτίνο η ηθική τελειοποίηση.

-«Ο Έρωτας είναι δυνατός σαν το Θάνατο». Ευρυπίδης.

-«Κάλλιστον το δικαιοτάτον ,λήστον δε υγιαίνειν ,πράγμα δε τερπνότατον ,του τις ερά ,τυχείν» (Δηλιακόν επίγραμμα στο Λητήον της Δήλου από τον Θέογνι τον Μεγαρέα) (Το ωραιότερο πράγμα είναι η απόλυτη δικαιοσύνη. έπειτα βέβαια η υγεία ,και το εξαιρετικά ευχάριστο είναι ό,τι επιθυμεί κανείς να το πετυχαίνει).

-«Ολβιος ος θείων πραπίδων εκτήσατο πλούτον ,δειλος δ'ος σκοτόεσσα θεών περί δόξα μέμηλεν» (Εμπεδοκλής). (Ευτυχισμένος εκείνος που κατέκτησε τον πλούτον των θείων νοημάτων και αισθημάτων ,και αξιοθρήνητος εκείνος που έχει θολή για τους θεούς ιδέα).

-«Κοινωνικόν άνθρωπος ζώνον προς ούς φύσει συγγενεία εστιν» Αριστοτέλης (Ηθ.Ευδήμεια, 1942). Ο άνθρωπος έχει έμφυτη την κλίση να δημιουργεί κοινωνίες με εκείνους με τους οποίους έχει φυσική συγγένεια.

-«Ακούσατέ με, ένδοξες Χάριτες, θυγατέρες του Διός και της Ευρυνόμης με τη βαθιά αγκαλιά, Αγλαΐα και Θάλεια κι Ευφροσύνη πανευτυχή ...περιπόθητες στους ανθρώπους.....ούτε της σοφίας, μήτε της αρετής και της δραστήριας τόλμης το καύχημα....φέρνει χαρά δίχως εσάς.....»Υμνος Χαρίτων.

-«..ο δε πένης ες την του δόντος φιλανθρωπίαν..» Φιλόστρατος (Epistulae et dialexeis,1,7,20).

-«ο πένης οίδε χάριν ως ελεούμενος» Φιλόστρατος (Epistulae et dialexeis,1,7,17-18).

-«Φιλοκαλούμεν μετ'ευτελείας».Περικλής Επιζητούμε το ωραίο με απλά μέσα και απλές μορφές.

-«Ευλάβεια, πανσεβάσμια θεά που χρυσοφτέρουγη περπατάς πάνω απ'τη γη» Ευρυπίδης – Βάκχες.

-«Των Αθανάτων καλώ και των θνητών τον αγνό βασιλέα, τον ουράνιο Νόμο...Τον άδικο φθόνο αυτός αποδιώκει ,ωσάν κίνηση ορμητική...Διότι μόνος αυτός κατέχει το πηδάλιον όσων χείρονται το δώρο της ζωής, μέσα στις σωστές γνώμες υπάρχοντας, ...σύνοικος φίλος των δικαίων,... αγαπημένε μας...».Ορφικός Ύμνος LXIV-Νόμου.

-«ανάγεται δε εις το δίκαιον η φιλανθρωπία» Δημοσθένης (Σχόλια στον Δημοσθένη (scholia vetera) (fort.au.Ulpiano) (24,152c,12)).

-«Και μην προς φιλίαν μέγα μεν υπάρχει (τοις αδελφοίς) το εκ των αυτών φύναι μέγα δε το ομού τραφήναι» Ξενοφών (Απομν.2,3,4,1-3).Για την ανάπτυξη της Αγάπης ανάμεσα στα αδέρφια δυνατό κίνητρο υπάρχει το γεγονός ότι γεννήθηκαν από τους ίδιους γονείς και επίσης το ότι ανατράφηκαν μαζί.

-«Δύναται το πλουτείν και φιλανθρώπους ποιείν» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Είναι δυνατόν ο πλούτος να κάνει έναν άνθρωπο φιλάνθρωπο.

-«Ευσέβεια άσκει» Πιπτακός ο Μυτιληναίος Δελφ.Παρ. Να τηρής την ευσέβεια .

-«Αθάνατους μεν πρώτα Θεούς ,νόμω ως διάκειται ,τίμα .και σέβον όρκον» Πυθαγόρας. Πρίν από όλα να τιμάς τους Θεούς ,έτσι όπως και οι νόμοι, οι παράδοση και οι θεσμοί το προστάζουν . και να σέβεσαι τον όρκο.

-«Τους αλλοτρίους, ως έλεγε Θεόφραστος, ου φιλούντα δει κρίνειν αλλά κρίναντα φιλείν» Θεόφραστος (Απ.74,1) (Plut.Am.frat.482c).

-«Η εγκράτεια αυξάνει τις ηδονές και τις κάνει πιο έντονες.» Δημόκριτος.

-«Οι μεγάλες τέρψεις γεννιώνται με το να βλέπη κανείς καλές πράξεις.» Δημόκριτος.

-«Ξενίας αεί φρόντιζε, μη καθυστερεί» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Πάντα να φροντίζεις για την φιλοξενία, και να μην καθυστερείς.

-«Έριν μίσει.»Δελφικό Παράγγελμα.

-«Μη απειλείν μηδενί.» Χείλων ο Λακεδαιμόνιος -Δελφικό Παράγγελμα

-«Μην σηκώνεις χέρι. βάζε στην οργή χαλινάρι». Φωκυλίδης ο Μιλήσιος.

-«Ό,τι ακριβό μας χάρισαν οι θεοί ,δεν πρέπει να το περιφρονούμε»
Πιττακός ο Μυτιληναίος ή Περίανδρος ο Κορίνθιος.

-«ό,τι αγαθό πράττεις ,εις θεούς ανάπεμπε» Βίας ο Πριηνεύς.

-«Πάντες δε Θεών χατέουσ' άνθρωποι.» Όμηρος. Όλοι οι άνθρωποι έχουν ανάγκη των Θεών.

-«Τοις Θεοίς τίθει τα πάντα». Αρχίλοχος. Τα πάντα ν αποδίδεις στους Θεούς.

-«Όποιος .....νομίζει ότι προσφέροντας θυσίες με τούρους και ερίφια και άλλα τέτοια ,ή με υφαντά πορφύρας και χρυσής γλαμύδας , ή με είδωλα από ελεφαντόδοντο και σμαράγδι , θα εξευμενίσει έτσι τους Θεούς ,αυτός πλανάται .....Ο άνθρωπος για να' ναι αρεστός στο Θεό πρέπει να είναι δίκαιος και ενάρετος , να μη διαφθείρει παρθένες ,να μη μοιχέυει να μην κλέβει και να μην σκοτώνει προς χάριν των χρημάτων .Ούτε μια βελόνα ξένη μην επιθυμήσης ,γιατί ο Θεός στέκεται πλάι σου και βλέπει κάθε σου πράξη» .Φιλήμων ο Συρακούσιος.

-«Φίλων ουδέν ίδιον ,αλλά κοινά τα χρήματα».Ευριπίδης . Μεταξύ φίλων δεν είναι τίποτε ιδιόκτητο, αλλά ότι έχουν είναι κοινό.

-«Πάσα δουλεία παρά φύσιν εστί» .Αντιφάνης.

-«Στη Σπάρτη επικρατούσε φοβερή ανωμαλία και πολλοί ακτήμονες και άποροι είχαν συγκεντρωθή .....θέλοντας ο Λυκούργος να εκδιώξει την αλαζονεία και τον φθόνο και την μοχθηρία και την ακολασία και τα ακόμη παλαιότερα και μεγαλύτερα από αυτά , νοσήματα κάθε πολιτείας ,του πλούτου δηλαδή, και την πτωχείαν κατέπεισεν τους πολίτες να πανεξετάσουν από κοινού τον πλούτο της χώρας και να την μοιράσουν έξ αρχής ώστε να ζουν όλοι εξισωμένοι και εξωμοιωμένοι στην περιουσία ,και τα πρωτεία να ζητούν δια της αρέτης». Πλούταρχος.

- «Ουδείς εκών κακός». Σωκράτης. Κανείς δεν είναι κακός με τη θέλησή του.

-«Αγαθούς τίμα» Περίανδρος ο Κορίνθιος, Δελφικό Παράγγελμα

-«Άσκει καλοκαγαθίαν» Βίας ο Πριηνεύς, Δελ.παρ.

-«Στους καλούς υπάρχει κάθε είδους σοφίας» Ευριπίδης.

-«Μόνο οι μεγάλες ψυχές ξέρουν πόση δόξα εξαρτάται από την καλοσύνη» Σοφοκλής.

-«Αγαθόν ου το μη αδικείν, αλλά το μη εθέλειν» Δημόκριτος. (Αγαθότης δεν είναι το να μην αδικείς αλλά το να μην έχεις καμμία επιθυμία να αδικήσεις).

-«Το μεγαλύτερο καλό είναι να κάνεις το καλό με κάθε τρόπο» Σοφοκλής.

-«Ομιλίας δε τάς γεραιτέρων φίλει» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να αγαπάς τις ομιλίες, τα λόγια των γεροντότερων.

-«Πολλοί άρρωστοι, αν και γνωρίζουν ότι η κατάστασή τους είναι πολύ σοβαρή ,γιατρεύονται , επιδεικνύοντας καρτερία ,που την γεννά η καλοσύνη του γιατρού». Ιπποκράτης.

-«Καρτερία είναι να υπομένης πόνους και λύπες για κάτι καλό» .Ιπποκράτης.

-«Αθάνατον οργή μη φύλαττε, θνητός ων».Αριστοτέλης. Σαν θνητός που είσαι, δεν πρέπει να διατηρείς οργή χωρίς τέλος.

-«Αγάπα των αγαθών μη την υπερβάλλουσαν κτήσιν, αλλά την μετρίαν απόλαυσιν.» Ισοκράτης.

-«Τα επιπόνως γενόμενα πάντες μάλλον στέργουσι» Αριστοτέλης (Ηθ. Νικομ. Ι.1168α). Ο καθένας αγαπά περισσότερο ότι απέκτησε με κόπο.

-«Λίαν φιλών σεαυτόν ούχ έξεις φίλον» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Αν αγαπάς υπερβολικά τον εαυτό σου, δεν θα έχεις φίλους.

-«Ομόνοιαν χρωμένοις, σωτήριον.» Αίσωπος.Η Ομόνοια είναι σωτήρια σε όσους την τηρούν.

-«Από ομοιοίης τα μεγάλα έργα.»ΔημόκριτοςΑπό την ομόνοια γίνονται τα μεγάλα έργα.

-«Ομόνοια μέγιστον αγαθόν δοκεί ταις πόλεσιν είναι». Ξενοφών.

-«Αθάνατους μεν πρώτα θεούς ,νόμω ως διάκειται τίμα και σέβου όρκον»Περίανδρος ο Κορίνθιος. Πρώτα απ' όλα να τιμάς τους θεούς όπως προβλέπουν οι νόμοι ,και να σέβεσαι τον όρκο.

-«Πράος ίσθι.» Σόλων ο Αθηναίος. Δελφ. Παρ. Να είσαι πράος.

-«Συγγνωμονικόν μάλλον η τιμωρητικόν τον πράον» Αριστοτέλης. Ο πρᾶος ἄνθρωπος προτιμᾶει την συγχώρεση από την τιμωρία, είναι συγχωρητικός.

-«Ἐχθρας διαλύειν.» Κλεόβουλος.

-«Συγγνώμη τιμωρίας κρείσσον.» Πιπτακός. Δελ. Παρ. Η συγγνώμη (συγχώρεση) είναι προτιμότερη από την τιμωρία.

-«Μπροστά σ αυτούς που έσφαλαν παρά τη θέλησή τους από μία άστοχη κρίση, πρέπει να συγκρατούμε τον θυμό μας ». Σοφοκλής.

-«Κακοπραγούντα μη ονειδίζειν». Θαλής ο Μιλήσιος. Δελ. Παρ. Μην περιγελάς τον δυστυχή.

-«Τω δυστυχούντι μη επιγέλα» Χείλων ο Λακεδαιμόνιος. Δελ. Παρ.

-«Μηδενός καταφρόνει». Μένανδρος. Κανέναν μην περιφρονής.

-«Όταν οι μεγάλοι βοηθούν τους μικρούς , σώζονται και αυτοί μαζί τους». Αίσωπος.

- «Ο εγωιστής συγκεντρώνει τον κόσμο στον εαυτόν του. ο αλτρουιστής δίνει τον εαυτόν του σε όλον τον κόσμο» .Στοβαίος.

-«Ουδέ γε μοι δοκεί δικαίου ταύτ' είναι πολίτου, τοιαύτα πολιτεύμαθ' ευρίσκειν, εξ ὧν εγώ μὲν πρώτος υμῶν ἔσομαι ευθέως, υμείς δε των άλλων ὑστατοι» Δημοσθένης. Δεν μου φαίνεται, ότι αυτά είναι ίδιον δικαίου πολίτου, δηλαδή να εφευρίσκει τέτοια πολιτεύματα, απ' τα οποία εγώ μεν πρώτος μεταξύ όλων σας θα είμαι αμέσως, εσείς δε τελευταίοι απ' όλους τους άλλους.

-«Γλυκύτατο είναι να βλέπης των γονέων σου τα μάτια».Σοφοκλής.

-«Συ, περιπόθητη, αξιέραστη , ζωογόνε των πάντων των πάντων βασίλισσα.....Υγεία , ευτυχίας δωρήτρια , μητέρα των πάντων από σένα .....νικώνται οι ασθένειες των θνητών και κάθε σπιτικό θάλλει, γεμάτο χαρά και οι τέχνες ακμάζουν . Ο κόσμος σε ποθεί , βασίλισσα και μόνο ο Άδης σε μισεί , ο θανατηφόρος . Αειθαλής εσύ , τις πολλές ευχές μας σ εσέ απευθύνουμε ,εσύ ανάπαυμα των θνητών . Χωρίς εσένα , όλα μάταια..... Εσύ στα πάντα δεσπάζεις και κυβερνάς τα πάντα. Έλα στους μύστες πάντοτε βοηθός ,θεά και σώζε μας από την κακορίζικη ανία των ολέθριων νόσων.

-«Στον φτωχό δώσε αμέσως. μην του πης έλα αύριο» .Φωκυλίδης ο Μιλήσιος.

-«Όποιος αφήνει τον ίδιο τον άνθρωπο να δυστυχή σοφός δεν είναι».Ευριπίδης.

-«Στέργε φίλους άχρις θανάτου. Πίστις γάρ αμείνων» Φωκυλίδης (Γνώμαι, 219).

-«Μικρές ευεργεσίες , αν δοθούν στην κατάλληλη στιγμή ,αποδεικνύονται πολύ σημαντικές» .Δημόκριτος.

-«Μέμνησο πλουτών , τους πένητας ωφελείν» .Μένανδρος.Αν πλουτίσης ,θυμήσου να βοηθάς τους φτωχούς.

-«Είσαι άνθρωπος. να το γνωρίζης και να το θυμάσαι πάντα». Φιλήμων.

-«Πάντων κτημάτων κράτιστον εστί φίλος σαφής και αγαθός» .Σωκράτης . Από όλα όσα πετυχαίνεις , το σπουδαιότερο είναι ο ειλικρινής και ενάρετος φίλος.

-«Τοις των φαύλων συνηθείας ολίγος χρόνος διέλυσεν ,τας δε των σπουδαίων φιλίας ουδ'αν ο πας αιών εξαλείψειεν». Ισοκράτης . Των φαύλων τις συναναστροφές λίγος καιρός τις διαλύει ,αλλά των σοβαρών ανθρώπων τις φιλίες μήτε σύμπαντες οι αιώνες δεν τις σβήνουν.

-«ξύμμαχοι δε ημίν θεοί τε άμα και δαίμονες, ημείς δ αυ κτήματα θεών και δαιμόνων» (Πυθαγόρειοι) Διογένης Λαέρτιος (ό.π.VIII 27-3) Πλάτων (Νόμοι, X 902B).

-«Ομίλει πράως» Κλεόβουλος.

-«Ζην ούκ άξιος, ότω μηδέ εις εστι χρηστός φίλος» Δημόκριτος. Δεν αξίζει να ζει, όποιος δεν έχει ούτε ένα καλό φίλο.

-«Επιθυμίαν μέν διπλασιασθείσαν έρωτα είναι, έρωτα δε διπλασιασθέντα μανίαν γίνεσθαι» Πρόδικος. Εάν διπλασιαστεί η επιθυμία γίνεται έρωτας, αν páλι διπλασιαστεί ο έρωτας γίνεται μανία.

-«Τους ενάρετους δεν πρέπει μόνο να τους επαινείτε αλλά και να τους μιμείσθε» Ισοκράτης.

-«Ο γεωργός εξημερώνει και καλλιεργεί τη γη, ο φιλόσοφος την ψυχή» Θεόκριτος.

-«Αντί να λέμε: «γνώθι σαυτόν», καλύτερα θα ήταν πολλές φορές να λέγαμε: «γνώρισε τους άλλους» Μένανδρος.

-«Η από της ειρήνης ησυχία πλειόνων αγαθών αιτία εστι» Δημοσθένης (Κατ.Φιλ. Α,25). Η ησυχία που φέρνει η ειρήνη είναι η αιτία των περισσότερων αγαθών.

-«Τον ευ ποιούνθ έκαστος ηδέως ορά» Ιεροκλής (Ανθ.Στοβ. 477,37) Κάθε άνθρωπος ευχάριστα βλέπει εκείνον που κάνει ευεργεσίες.

-«και μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς. «Αιθ ούτως, Εύμαιε, φίλος Δί πατρί γένοιο ως εμοί, όττι με τοίον εόντ αγαθοίσι γεραίρεις» Όμηρος (Οδ.14,440-441).

-«Στέργε τείν άλοχον. Τι γαρ ηδύτερον και άρειον, η όταν ανδρί γυνή φρονέηι φίλα γήραος άχρις και πόσις ήι αλόχωι, μηδ εμπέσηι άχιδνα νείκος;» Φωκυλίδης (Sententiae, 195-197) (πόσις = άντρας, ο σύζυγος ,άλοχος = γυναίκα, η σύζυγος).

-«Χρή ξείνον παρεόντα φιλείν» Όμηρος (Οδύσσεια, 15,74).

-«Ξένον προτίμα, και φίλον κτήση καλόν» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Τίμα τον ξένο, και θα γίνει καλός φίλος σου.

-«Ξένοισι πιστοίς πιστός ών γίγνου φίλος» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Με τους ξένους που είναι πιστοί, όντας και εσύ πιστός, να γίνεις φίλος.

-«Ξένους ξένιζε, και συ γάρ ξένος γ'έση» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Τους ξένους να φιλοξενείς, γιατί και συ κάποτε θα είσαι ξένος.

-«Φίλον είη φιλείν» Πίνδαρος (Πύθια,2,83). «[Φίλον είη φιλείν] Λέγει ότι ο μεν φίλων με υπ εμού φιληθήσεται..» Scholio in Pindarum (..Magistri..Phortii.) ode P2,153-154,1-2. «Φίλον είη φιλείν: είη με τους μεν φίλους των ανθρώπων φιλείν..» Scholia in Pindarum (scholia vetera) ode P2,153a, 1.

-Φυσικήν η μη την προς τα τέκνα είναι εύνοιαν; Τουτί γαρ και ελέφαντες ήδη βοώσιν, ως παρά της φύσεως αυτοίς ήκει. Ου γαρ δη παρά ανθρώπων γε μεμαθήκασιν αυτό, ώσπερ τα άλλα, οι γε μηδέ ξυμβεβιώκασί πω ανθρώποις, αλλά φύσει κεκτημένοι το φιλείν, α έτεκον, προκίδονταί τε

αυτών και παιδοτροφούσι» Φιλόστρατος (Βίος Απολλώνιου Τυανέως, 2,14,13-19).

-«Αντίλοχ ήτοι μεν σε νέον περ εόντ εφίλησαν Ζευς τε Ποσειδάων τε, και ιπποσύνας εδίδαξαν παντοίας..» Όμηρος (Ιλ.23,306) «ήτοι μεν σε νέον περ εόντ εφίλησαν Ζευς τε Ποσειδάων τε, και ιπποσύνας εδίδαξαν: το μεν φιλείν επ αμφοτέρων δεκτέον, το δε της ιππικής επί μόνου Ποσειδώνος» Scholia in Homerum (scholia in Illiadem, Illiad,23,306-7,1-4).

-«Τρία προσόντα πρέπει να έχουν όσοι πρόκειται να αναλάβουν την διακυβέρνηση ενός κράτους: α) φιλία προς το υπάρχον καθεστώς β) την απαραίτητη ικανότητα γ) την αρετή εκείνη και την Αγάπη προς τη δικαιοσύνη, που ταιριάζουν στη χώρα στην οποία ζεί» Αριστοτέλης.

-«ένθα μεν Αίας...ένθα δ Αχιλλεύς, ένθα δε Πάτροκλος,...ένθα δ εμός φίλος υός» [Λογγίνος] (De sublimitate,9,12,8-10)...(φίλος υός = αγαπητός υός).

-«..προσέφη νεφεληγερέτα Ζευς...η ρα, και Ερμείαν, υιόν φίλον..» Όμηρος (Οδ.5.20-30).

-«..ευρύοπα Ζήν...δ άρ Ερμείαν υιόν φίλον..» Όμηρος (Ιλ.24.331-333).

-«..Ερμεία, σοι γαρ τε μάλιστά γε φίλτατόν εστιν ανδρί εταιρίσσαι..» Όμηρος (Ιλ.24,334-335).

-«Καλύτερα να είσαι φτωχός, παρά να πλουτίζεις ανέντιμα. Γιατί η φτώχεια προκαλεί τη συμπόνοια, ο δε πλούτος την κατάκριση» Αντιφάνης.

-«Φίλαυτοι, πολύ ή λίγο, είμαστε όλοι αναγκαστικά» Αριστοτέλης. (φιλαυτία = αγάπη προς τον εαυτό μας).

-«Είναι φυσικό ν αγαπά κανείς τον εαυτό του. Ο εγωισμός, όμως, είναι ένα είδος αγάπης προς το εγώ μας, που δίκαια δυσφημίστηκε, γιατί δεν είναι πιά αγάπη για τον εαυτό μας, αλλά ένα αχαλίνωτο πάθος, πάθος ολέθριο που παρασύρει τον φυλάργυρο προς το χρήμα του και όλους τους εγωιστές, αποκλειστικά και μόνο, προς το αντικείμενο των επιθυμιών τους» Αριστοτέλης.

-«Φίλος μεν Πλάτων, φιλτάτη δε αλήθεια» Αντιφάνης. Ο Πλάτων μου είναι αγαπητός, αλλά πιο αγαπητή η αλήθεια.

-«Χαλεπώτατον εστι εαυτόν νικήσαι» Αριστοτέλης. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να νικήσει κανείς τον εαυτό του.

-«Τελεία δ' εστιν ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία καὶ κατ' ἀρετὴ ὁμοίων» Ἀριστοτέλης. Τέλεια εἶναι ἡ Ἀγάπη/φιλία τῶν καλῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκείνων ποὺ εἶναι ὅμοιοι σχετικὰ μετὰ τὴν ἀρετὴ.

-«Οὐδένα χρὴ νομίζειν αὐτὸν αὐτοῦ τινα εἶναι τῶν πολιτῶν ἀλλὰ πάντας τῆς πόλεως» Ἀντιφάνης. Δὲν πρέπει νὰ νομίζει κανεὶς ὅτι ἀνήκει στὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ στὴν πατρίδα.

-«Χαλεπὸν τῆ ἀληθείᾳ μεγαλόψυχον εἶναι» Ἀριστοτέλης. Δύσκολο ἀλήθεια εἶναι νὰ εἶναι κανεὶς μεγαλόψυχος.

-«Ὁ Θεὸς φροντίζει γιὰ μας, γιὰτί κι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε πλάσματά του» Πλάτων.

-«Οἱ ἄνθρωποι ὀνόμασαν τὸν Ἴρωτα φτερωτὸν, γιὰτί ἔχει φτερά. Οἱ θεοὶ ὁμῶς τὸν ὀνόμασαν ἔτσι, ἐπειδὴ ἔχει τὴν δύναμη νὰ δίνει φτερά» Πλάτων.

-«Τὰ αἰσθήματα τῆς καλοσύνης καὶ τῆς ἀγαθοεργίας πηγάζουν ἀπὸ τὰ στήθη (ἀπὸ τὶς καρδιές) τῶν καλῶν, ὅπως ἀπὸ πλούσια πηγὴ» Πλάτων.

-«Ἡ πολιτικὴ ποὺ εἶναι ἀληθινὴ τέχνη, δὲν πρέπει νὰ σκέπτεται τὸ ἀτομικὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ κοινὸ, ἐπειδὴ τὸ κοινὸ συμφέρον ἐνώνει, ἐνῶ τὸ ἀτομικὸ διασπᾷ τὶς πόλεις. Καὶ στὴν πόλιν καὶ στὸ ἄτομο συμφέρει περισσότερο νὰ θεσπιστεῖ τὸ κοινὸ συμφέρον καὶ ὄχι τὸ ἀτομικὸ» Πλάτων.

-«Δὲν εἶναι δυνατόν δύο κακοὶ νὰ γίνουν ποτέ φίλοι, οὔτε ἓνας καλὸς νὰ μὴν ἔχει φίλο καλὸ» Πλάτων.

-«Μὴ μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δούναί τοι φίλοις» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Νὰ μὴν κατέχεις μόνος σου κάποιες γνώσεις, ἀλλὰ νὰ τὶς μεταδίδεις στους φίλους σου.

-«Πᾶς ὁ ἀδίκος οὐχ ἐκὼν ἀδίκος» Πλάτων.

-«Ἡδονῶν ἡδίων ἔπαινος» Πλάτων. Ἀπ' ὅλες τὶς ἡδονές ὁ ἔπαινος εἶναι ἡ πιο γλυκεῖα.

-«Ἀπαντὰς ἡ παιδείησις ἡμέρους ποιεῖ» Πλάτων. Ἡ μόρφωση ἐξημερώνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

-«Σωτηρίας σημεῖον ἡμέρος τρόπος» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Σημάδι σωτηρίας εἶναι ὁ ἡμέρος τρόπος.

-«Άνθρωπος, παιδείας μὲν ορθῆς τυχόν, θειότατον ημερότατο ντε ζῶον γίνεσθαι φιλεῖ, μὴ επιμελῶς δε ἢ μὴ καλῶς τραφέν, αγριώτατον ὅποσα φύει γη» Πλάτων. Ο ἄνθρωπος, ἀν μὲν διαπαιδαγωγηθεῖ ορθῶς, ἀγαπᾶ νὰ γίνει το πιο ευγενικό και ἡμερο πλάσμα, ἀν ὅμως δεν λάβει ἀρκετή και κατάλληλη μόρφωση, γίνεται το πιο ἄγριο ζῶο της φύσεως.

-«Τους πραγματικούς φίλους τους γνωρίζουμε στη δυστυχία» Ἰσοκράτης.

-«Βιάζεσθαι δε τινα οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα οὔτε πατέρα» Πλάτων. Δεν εἶναι σύμφωνο με το θεῖο νόμο νὰ κακομεταχειρίζεσαι την μητέρα σου ἢ τον πατέρα σου.

-«Πολλῶν χρημάτων κρείττων ὁ παρά του πλήθους ἔπαινος» Ἰσοκράτης. Ἀπό πολλά πράγματα εἶναι καλύτερος ὁ ἔπαινος του λαοῦ.

-«Ἀνδρὶ σοφῷ πάσα γῆ βατή. Ψυχῆς γάρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ζῦμπαρ κόσμος» Δημόκριτος. Για το σοφὸ ἄνδρα κάθε τόπος εἶναι προσιτός. Διότι ἀγαθῆς ψυχῆς πατρίδα εἶναι ολόκληρος ὁ κόσμος.

-«Ὅσο μακρὰ κι ἀν εἶσαι, μὴν ξεχνᾶς τους ἀγαπημένους σου ἀνθρώπους» Ἀριστοφάνης.

-«Ὁ θεός ὁ δικός μας εἶναι εἰρηνικός και σε ὅλα πράος, ὅπως ἀρμόζει νὰ εἶναι ὁ θεός που εφορεύει σε μια Ελλάδα σε ομόνοια και χωρίς εσωτερική ἀναταραχὴ. Γι αυτό δίνουμε ὄψη ἡρεμῆ και σεμνῆ και χωρίς λύπη σ αυτόν που παρέχει τα πάντα και τον πλοῦτο και τη ζωὴ, τον κοινὸ των ἀνθρώπων πατέρα και σωτήρα και φύλακα...Γιατί ὁ Ζεὺς εἶναι ὁ μόνος ἀπό τους θεούς που ἀποκαλεῖται Πατήρ και Βασιλιάς, ἀλλὰ και Πολιεύς και Ομόγνιος και Φίλιος και Εταιρείος και ἐπίσης Ἰκέσιος και Ξένιος και Ἐπικάρπιος. Και χιλιάδες ἄλλα ἔχει ἐπικλητικά ὀνόματα, που δείχνουν την ἀγαθοποιὸ του δύναμη. Και ὀνομάστηκε Βασιλιάς ἐξαιτίας της ἐξουσίας και της δυνάμεις του. Και Πατήρ για τη φροντίδα που δίνει στον ἄνθρωπο και για την πραότητα του. Και Πολιεύς γιατί εἶναι ὁ προστάτης του νόμου και του κοινού οφέλους. Ομόγνιος για τη συγγένεια θεῶν και ἀνθρώπων, Φίλιος δε και Εταιρείος γιατί ὅλους τους ἀνθρώπους ἐνώνει και ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι ἀγαπημένοι μεταξύ τους και κανεῖς νὰ μὴ εἶναι ἐχθρός ἢ πολέμιος κανενός. Ἰκέσιος λέγεται ἐπειδὴ εἰσακούει και εἶναι ἐλεήμων σε ὅσους δέονται προς αυτόν και Φύξιος γιατί καταφύγιο προσφέρει μακρὰ ἀπό τα κακά, ἀλλὰ και Ξένιος, γιατί δεν πρέπει νὰ παραμελοῦμε τους ξένους, οὔτε και νὰ θεωροῦμε ἀλλότριο κανέναν ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους. Τέλος Κτήσιος και Ἐπικάρπιος ἀποκαλεῖται, καθώς αυτός εἶναι ὁ αἴτιος και ὁ δοτὴρ του πλοῦτου και της δυνάμεις» Δίων Χρυσόστομος.

-«..ούτω θεοφιλώς και φιλανθρώπως διώκει την πόλιν..» (ο Ευαγόρας) Ισοκράτης (Ευαγόρας (orat.9) 42,1-46,8). Έτσι με τρόπο αγαπητό στους θεούς και φιλόστοιχο διοικούσε την πόλη.

-«Εἰς ὄμματ' εὖνου φωτός εμβλέψαι γλυκύ» Ευριπίδης (Ιων,732) Είναι ευχάριστο να βλέπει κανείς την όψη ανθρώπου με φιλικά αισθήματα».

-«παρά το μάτος μάτιος και μάταιος, ως φίλος φίλιος και φίλαιος και παρά το θάλασσα θαλάσσιος και θαλασσαίος» Φιλόξενος (Αποσπάσματα, 546,6-8).

-«Ἐν το ἀγαθόν ἀπεφαίνετο πολλοῖς ὀνόμασιν καλούμενον...Φρόνησιν...Νουν ...Θεόν» Ευκλείδης (ο Ευκλείδης ήταν φιλόσοφος από τα Μέγαρα).(Διογ. Λαέρτ.ό.π.Π,Χ,Π 106).

-«(ο Πυθαγόρας ο Σάμιος) εδόκει την μεν μονάδα θεόν και τα αγαθόν, ήτις εστίν η του ενός φύσις, αυτός ο νούς. Την δε δυάδα δαίμονα». Διογ.Λαέρτ.(ό.π.VIII,I,XIX 23-33) Επίσης: Πυθαγόρας (Χρυσά έπη,1,48,64,70), Αέτιος (ό.πI,3,8).

-«Νίκησον αυτού την αγριότητα ταις ευποιίαις» Ιεροκλής (Ανθ.Στοβ.477,37). Νίκησε την αγριότητα αυτού με τις ευεργεσίες (σου).

-«Η δ εὖνοια φιλική μεν ἔοικεν, ου μην εστι γε φιλία. Γίνεται γάρ εὖνοια και προς αγνώτας και λανθάνουσα, φιλία δ ου» Αριστοτέλης (Ηθ.Νικ. I,1167α). Η εὖνοια μοιάζει με την Αγάπη/φιλία, αλλά δεν είναι τέτοια. Εὖνοια μπορεί να έχει κανείς και σε άγνωστα πρόσωπα, χωρίς να ξέρουν. Αγάπη/φιλία όμως όχι.

-«και, νη Δία, ούτω φιλανθρώπως προς ημάς έχεις, ως ξυγκινδυνεύειν» Φιλόστρατος (Τα ες τον Τυανέα Απολλώνιον, 7,19,6).

-«Βραδέως μεν φίλος γίγνου ,γενόμενος δε πειρώ διαμένειν»» Ισοκράτης. Να δημιουργή τις φιλίες σου αργά ,αλλά όταν δημιουργήσης κάποια φιλία ,φρόντιζε να την συντηρήσ .

-«Ἄξιον ἀνθρώπους ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελάν, ἀλλά ὀλοφύρεσθαι» Δημόκριτος. Αξίζει, μια και είμαστε άνθρωποι, στις συμφορές των ανθρώπων να μη γελάμε, αλλά να θρηνούμε.

-«Μην γίνεσαι επικριτής των φίλων σου». Σόλων ο Αθηναίος .

-«Εἶναι ὠραῖο νὰ φιλεῦης ἀμέσως σὲ λιτό τραπέζι τὸν ξένο» .Φωκυλίδης ο Μιλήσιος.

-«Ο κακοήθης φαίνεται ότι δεν αγαπά ούτε τον εαυτό του, αφού δεν έχει τίποτα το αξιαγάπητο». Αριστοτέλης (Ηθικά Νικομάχεια,1166b).

-«Ουδέν γλύκιον πατρίδος» .Όμηρος .Τίποτε γλυκύτερο από την πατρίδα .

-«Τι γαρ φίλτερον ανδρί πατρόας χθονός». Αριστείδης . Τι τάχα είναι περισσότερο αγαπημένο για τον άνθρωπο , από την πατρική του γη.

-«Ουδέν φίλτερον πατρόας γης , μακάριος δ όστις ευτυχών μένει εν τη ίδια αυτού πατρίδι» .Ευριπίδης Τίποτε γλυκύτερο από την πατρίδα . Και ευτυχής εκείνος που δίχως μακριά της να τον διώχνουν βάσανα ,μένει στην πατρίδα του.

-«Νόμιζε την πατρίδα οίκον , τους δε πολίτας εταίρους» . Ξενοφών.

-«Το θείον φιλεί συγκάμνειν τω κάμνοντι.» Αισχύλος. Οι θεοί αγαπούν να κοπιάζουν μαζί με εκείνον που κοπιάζει.

-«Φρόνησιν αγάπα». Βίας ο Πριηνεύς. Δελ. Παρ.

-«..το ψεύδος αλλά μισείν, την δ' αλήθειαν στέργειν» Πλάτων (Πολιτεία,485c,3-4). Αλλά να μισείς το ψεύδος και να αγαπάς την αλήθεια.

-«Βέλτερον υφ ετέρου ή υφ εαυτού επαινέεσθαι» Δημόκριτος. Είναι καλύτερο να επαινείσαι από κάποιον άλλο παρά από τον εαυτό σου.

-«Από την καθαρή ψυχή ,καλύτερο μερίδιο δεν έχει ο Θεός πάνω στη Γη» Πυθαγόρας.

-«Η ψυχή του ανθρώπου περισσότερο από κάθε τι από τον ανθρώπινα μετέχει του θείου και κοινωνεί με αυτό».Σωκράτης .

-«Η ομορφιά της ψυχής είναι άξια μεγαλύτερης τιμής από την ομορφιά του σώματος.» Πλάτων.

-«Αρμονία αφανής φανερός κρείττων» Ηράκλειτος. Η αφανής αρμονία είναι ανώτερη από τη φανερή.

-«Μια ψυχή δεν μπορεί να δη το ωραίο αν δεν είναι η ίδια ωραία». Πλάτων.

-«...τον επί κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησόν...»Μένανδρος. Συναριστώσαις. ...την Ἀγάπη προς ἀλλήλους που συνέβη μέσα στη συμφορά ...

-«ατυχούντι συνάχθου» Δελφικό παράγγελμα. Επίσης, Ηράκλειτος (Ανθ. Στοβ.) Να συμπάσχεις με αυτόν που ατυχεί.

-«κοινός γίγνου» Δελφικό παράγγελμα. (Σωσιάδης Υποθ. 7 Σοφών). Προσπάθησε να γίνεις δημοφιλής (προσπάθησε να ανήκεις σε όλους, να σε αγαπούν όλοι).

-«Πόνει μετά δικαίου» Χίλων. Να συμπονάς αυτόν που έχει δίκιο.

-«Οι δυστυχίες ενώνουν τους ανθρώπους» Αριστοτέλης.

-«...αγαπητού εδέσματος...»Αξιόνικος. Φιλευρυπίδης. ...αγαπημένου φαγητού...

-«Ἐδει δε τον Ἀλκιβιάδην εννοεῖν ὅτι πολλαχῶς ἡ φιλία. Ἔστι γὰρ φιλία ἡ κατὰ το ἐν, ἥτις καὶ ἐνωσις λέγεται, ἥτις ἐν ἐνθουσιασμοῖς γίνεται τοῦ ἐνός προς το κρείττον. Ἔστιν ἡ ἐν νόῳ φιλία, ἥτις ὁμόνοια λέγεται. Ἔστιν ἡ ἐν διανοία, ἥτις ὁμοφροσύνη λέγεται. Διό καὶ το «ἐν φρεσὶ πευκαλίμησι». Ἔστιν φιλία ἐν δόξῃ, ἥτις ὁμοδοξία λέγεται. Ἔστιν ἐν ἡθεσιν, ἥτις ὁμοιοπάθεια. Διό καὶ το «ἀλιξ ἀλικά τέρπει» δια το ὁμοιοπαθές, οἱ γὰρ παῖδες ἀλλήλοις χαίρουσι καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ πρεσβῦται, διὰ το χαίρειν τοῖς αὐτοῖς πάθεσιν. Ἔστιν καὶ ἄλλη φιλία ἡ κατὰ τα γένη, ἥτις λέγεται συγγένεια» Ολυμπιόδωρος (Σχ. στον Γορ . Του Πλάτ .).

-«..καὶ φιλία δε καὶ ἔρωσ καὶ φιλοφροσύνα σύμφυλος καὶ συγγενῆς ἐκ τούτων ἐξεβλάστησε τῶν μερέων» Ἀρεσᾶς (Περὶ ἀνθρώπου φύσεως) (Στοβαίος, 1,49,27p. 355Wa[Mullach 2p51]).

-«..συνεστάναι γὰρ χωρὶς φιλίας καὶ κοινωνίας ἀμάχανον» Ἐκφαντος (Περὶ. βασ.).

-«..διό πάντα ἀνθρώπον χρή φεύγειν το σφόδρα φιλεῖν αὐτόν» Πλάτων (Στοβ. Ανθ.).

-« θηρσίν τε πάσι τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν» Στοβαίος (Ανθολόγιο).

-«μηδέ φιλόλογον εἶναι τον φαῦλον μηδέ φιλήκοον» Ζήνων (Στοβ. Ανθ.).

-« Ἔστι δε τῆς ἀρετῆς καὶ το ευεργετεῖν τοὺς ἀξίους, καὶ το φιλεῖν τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ το μισεῖν τοὺς κακοὺς, καὶ το μήτε κολαστικόν εἶναι μήτε

τιμωρητικόν, αλλά ελεητικόν και ευμενικόν και ευγνωμονικόν. Ακολουθεί δε τη αρετή χρηστότης, επιείκεια, ευγνωμοσύνη, ελπίς αγαθή, μνήμη αγαθή. Έτι δε και τα τοιαύτα. Φιλοΐκειον είναι και φιλόφιλον και φιλέταιρον και φιλόξενον και φιλόανθρωπον και φιλοκαλον, ά δη πάντα των επαινουμένων εστί» Αριστοτέλης (Περί αρ.και κακ. Στοβ. Ανθ. Ρ 1249a 26/125.1b.37).

-Πεφύκαμεν γαρ άπαντες τα μεν καθ αυτους και παραπλήσια φίλα ηγείσθαι και κάλλιστα, αλεείνειν δε και εκτρέπεσθαι το υπερβάλλον» Αγαθίας.

-«Ει δ η προς τους πολίτας φιλία δι αυτήν αιρετή, αναγκαίον είναι και την προς ομοεθνεΐς και ομοφύλους, ώστε και την προς πάντας ανθρώπους. Και γαρ δη πάντας τους σώζοντας ούτως έχειν προς τους πλησίον, ώστε μη προς αξίαν, αλλά κατά το δι αυθ αιρετόν τα πλείστα δράν. Τίνα γαρ ουκ αν εξελείσθαι θεασάμενον άνθρωπον υπό θηρίου καταδυναστευόμενον, ει δύναιτο; Τίνα δ ουκ αν οδόν πλανωμένω μηνύσειν; Τίνα δ ουκ <αν> επαρκέσειν υπ ενδείας απολλυμένω; Τίνα δ ουκ αν επ ερημίας ανύδρου νάματι περιτυχόντα γνωρίμασι διαδηλώσειν τοις την αυτήν οδόν βαδίζουσι; Τίνα δ ου της μετά τον βίον ευφημίας πολύν ποιείσθαι λόγον; Τίνα δ ουκ αποστυγείν τας τοιαύτας φωνάς, ως παρά την ανθρωπίνην ούσας φύσιν» Αριστοτέλης (Στοβ. Ανθ. 2,7,13,83-97).

-«..Ηρακλήος..ός περ φίλτατος έσκε Δί Κρονίωι άνακτι» Όμηρος (Ιλ. 18,117-8).

-«Φοΐβην τέ χρυσοστέφανον Τηθύν τ ερατεινήν» Ησίοδος (Θεογονία,133) Την Φοΐβη με το ολόχρυσο στεφάνι και την αξιαγάπητη Τηθύν.

-«..αΐτει δ οiwονόν ταχύν άγγελον, ός τε οι αυτώ { } φίλτατος οiwωνών» Όμηρος (Ιλ. Ω, 292-3).

-« Ο Έρωσ είναι ο αρχιτέκτονας του σύμπαντος» Ησίοδος.

-« Πατρός δε και υιού η αυτή ήπερ του θεού προς άνθρωπον (ευεργεσία) » Αριστοτέλης (Ηθ. Νικ. 1242 α ,37). Η ευεργεσία του πατέρα προς τον γιο είναι η ίδια με την ευεργεσία του θεού προς τον άνθρωπο.

-« Γαΐα φίλη, τέκε και συ » Καλλίμαχος (Υμνος εις Δία) Αγαπητή μου Γη, γέννησε και συ.

-«Έρωσ Αελίω» Σαπφώ. Έρωτας για τον Ήλιο. (Τίτλος ποιήματος της Σαπφούς).

-«..και ο Έρωσ ο ενοποιός..» Πρόκλος (Υπ.στον Παρ.του Πλ. 130b.p.799,27 Cous2).

-«Τα λογικά ζώα αλλήλων ένεκα γέγονε» Στωικό ρητό.

-«Φιλεί δ' εαυτού πλείον ουδείς ουδένα» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).

-«..εϋ δε εποίει και Σωκράτης, τον παρά τοις πολλοίς ευδοκιμούντα λόγον επανορθών, ότι δει τους μέν φίλους εϋ ποιείν, τους δε εχθρούς κακώς ποιείν. Επηνώρθου δε το μεν φυλλάτων, το δε μεταγράφων...το μεν γαρ εϋ ποιείν επήνει, το δε κακώς επηνώρθου, τους φίλους μεν εϋ ποιείν, τους δε εχθρούς μη κακώς ποιείν, αλλά φίλους μεταγράφων, και προς τον απειλήσαντα, αν μη σε λαβών αποκτείνω, ανταπειλήσας, αν μη σε φίλον ποιήσω.» Θεμίστιος (ρήτωρ) (Ομιλία 7,σ.143,3 κ.εξ. Schenkl). Ορθώς έπραττε και ο Σωκράτης, διορθώνων τον πολύ διαδεδομένον λόγον, ότι δηλαδή πρέπει να ευεργετούμε τους φίλους μας και να βλάπτουμε τους εχθρούς μας. Τον διόρθωνε δε, τηρών το πρώτο, μεταγράφων δε το δεύτερο μέρος...επαινούσε το «ευεργετείν», διόρθωνε δε το «βλάπτειν». Μετέγραψε λοιπόν το ρητό ως εξής: Τους φίλους πρέπει να τους ευεργετούμε και στους εχθρούς όχι να κάνουμε κακό, αλλά να τους κάνουμε φίλους. Και σ αυτόν που απειλεί: «Άμα σε πιάσω θα σε φονεύσω», να αντιτάσσουμε την απειλή «Άμα σε πιάσω θα σε κάνω φίλο».

-«Γελώ δε έγωγε, εννοών τινα των παλαιών βασιλέων, ότι πάνυ περί πολλού ποιησάμενος θείας τινός δυνάμεως και φύσεως υπερτέρας δόξαι μετέχειν, νεώς μεν αυτώ ώσπερ Θεώ και αγάλματα τους ανθρώπους είσασθαι ξυνηνάγκασε, φιλείν δε ώσπερ ο Θεός τους ανθρώπους ου πάνυ τι προείλετο...ώστ εικότως θεοφιλής βασιλεύς ο φιλόανθρωπος. Φίλοι γάρ αλλήλων οι τα αυτά αγαπώντες. Μόνος γάρ οίδεν ακριβώς ότι χρή τον Θεόν θεραπεύειν εκ του κατά δύναμιν ομοιούν εκείνω την γνώμην» Θεμίστιος (Ομ.1,12.24 κ.εξ. Schenkl). Εγώ δε πράγματι γελώ, ενθυμούμενος κάποιον εκ των παλαιών βασιλέων, ο οποίος υπερηφανεύετο επειδή εθεωρείτο ότι μετέχει εις θεία τινά δύναμιν και ανωτέραν φύσιν, και είχε ιδρυθεί ναός προς τιμήν του ως να ήταν θεός, και είχε αναγκάσει τους ανθρώπους να τιμούν τα αγάλματά του, δεν είχε όμως διόλου επιλέξει να αγαπάει όπως ο Θεός τους ανθρώπους...ώστε είναι λογικό να είναι ο βασιλιάς που αγαπάει τους ανθρώπους θεοφιλής. Διότι είναι φίλοι μεταξύ τους αυτοί που αγαπούν τα ίδια πράγματα. Διότι μόνο αυτός γνωρίζει ακριβώς ότι πρέπει να υπηρετούμε τον Θεόν εξομοιούντες κατά δύναμιν την νοοτροπία μας προς την δική του».

-«..Διχθά τοι, Εννοσίγαιε, θεοί τιμήν εδάσαντο....Χαίρε, Ποσειδάων..» Ομηρικός Ύμνος («Εις Ποσειδώνα»). Οι θεοί σου έχουν χαρίσει διπλή τιμή, τρανταχτή της στεριάς...Χαίρε Ποσειδώνα.

-«Αμφί μοι Ερμείαο φίλον γόνον έννεπε, Μούσα...φιλόκροτον..» Ομηρικός Ύμνος («Εις Πάνα»). Ψάλλε μου, Μούσα, τον αγαπημένο γιο του Ερμή...που αγαπάει τον θόρυβο..».

-«Ερμήν αείδω...ον τέκε Μαία, Άτλαντος θυγάτηρ, Διός εν φιλότητι μιγείσα αιδοίη...Χαίρ, Ερμή χαριτοδότα διάκτορε, δώτορ εάων». Ομηρικός Ύμνος («Εις Ερμήν»). Τον Ερμή ψάλλω...τον οποίο γέννησε η Μαία, η κόρη του Άτλαντα, αφού ενώθηκε με αγάπη με τον Δία, η σεβαστή...Χαίρε, Ερμή χαριτοδότη, προπομπέ, χαριστή αγαθών».

-«Κυπρογενή Κυθήρειαν αείσομαι, η τε βροτοίσι μείλιχα δώρα δίδωσιν, εφ ιμερτώ δε προσώπω αιεί μειδιάει και εφ ιμερτόν θέει άνθος. Χαίρε θεά, Σαλαμίνοσ ευκτιμένησ μεδέουσα ειναλίησ τε Κύπρου. Δός δ ιμερόεσσαν αιοιδήν..» Ομηρικός Ύμνος («Εις Αφροδίτην»). Την Κυπρογέννητη Κυθήρεια, θα ψάλλω, αυτή που δίνει στους ανθρώπους δώρα γλυκά, που πάντα χαμογελάει με το αγαπημένο πρόσωπό της, που έχει αγαπημένο λουλούδισμα. Χαίρε θεά, που κυβερνάς την καλόχτιστη Σαλαμίνα και την Κύπρο ολόκληρη. Χάρισέ μου το αγαπημένο τραγούδι..

-«Ούτε αυτόν που έχει τη συνήθεια να αντιλέγει τον απαλλάσσουμε με εριστικότητα από το ελάττωμα της αντιλογίας ούτε τον τρελό τον θεραπεύουμε αντιμετωπίζοντάς τον με τρέλα» Αντισθένης.

-«..αγαπώσιν, αν το ίσον έχωσι..» Πλάτων (Γοργίας, 4.83).

-«Αστέρες ουράνιοι, Νυκτός φίλα τέκνα μελαίνης..» Ορφεύς (Ύμνος Άστρων). Ω Άστρα επουράνια, της μαύρης Νυκτός αγαπητά τέκνα..

-«Αιδείσθε ξενίων κεχημένον ηδέ δόμοιο..» Ομηρικός Ύμνος («Εις Ξένουσ»). Σεβαστείτε όποιον χρειάζεται φιλοξενία, στέγη.

-«..ο δ όλβιοσ όντινα Μούσαι φίλωνται.» Ομηρικός Ύμνος («Εις Μούσασ και Απόλλωνα»). ..κι ευτυχισμένοι είναι όποιοι οι Μούσες αγαπούν.

-«Ήδιστον δ ότω πάρεστι λήψις ων ερά καθ ημέραν» Σοφοκλής (απόσπ.329). Είναι πάρα πολύ ευχάριστο να μπορεί κανείς να εξασφαλίζει για κάθε ημέρα αυτά που αγαπά.

-«Κλύθι μοι, ω πολύσεμνε θεά...φιλόπαισ, αγανόφρων...ευάντητε, φιλοτρόφε, πάσι προσηνήσ...συμπάσχεισ ωδίσι..» Ορφικός Ύμνος (Προθυραίας). Έλα, ω πολυσεβαστη θεά...που αγαπάς τα παιδιά, και είσαι φιλόφρων...είσαι καταδεκτική και αγαπάς να τρέφεις τα ζώα, και σε

όλους είσαι προσηνής...και συμπάσχεις με τις γυναίκες για τα κοιλοπονήματά τους (του τοκετού).

-«Αρμονία είναι ένωση πολυσύνθετων πραγμάτων και ομοφωνία αυτών που διαφωνούν» Φιλόλαος.

-«Ω θνητοίσι δικαιοτάτη ...Δικαιοσύνη...φίλη πάντων..» Ορφικός Ύμνος (Δικαιοσύνης).

-«Άδικον το λυπείν τους φίλους εκουσίως» Μένανδρος. Άδικο είναι να λυπείς ηθελημένα τους φίλους.

-«Νύκτα...φίλη πάντων..ευάντητε..» Ορφικός Ύμνος (Νυκτός). Νύκτα..είσαι αγαπητή σε όλους..είσαι προσηνής, καταδεκτική.

-«Τρις γάρ μύριοι εισιν επί χθονί πουλυβοτείρη αθάνατοι Ζηνός φύλακες θνητών ανθρώπων οι ρα φυλάσσουσίν τε δίκας και σχέτλια έργα ήέρα εσσάμενοι, πάντη φοιτώντες επ αίαν» Ησίοδος (Εργ.Ημέρ.252-255). Τριάντα χιλιάδες είναι επί της γής, η οποία πολλά τρέφει, αθάνατοι του Διός φύλακες των θνητών ανθρώπων, οι οποίοι επιβλέπουν τόσο την εφαρμογή της δικαιοσύνης (επί των ανθρώπων) όσο και εάν αυτοί χρησιμοποιούνται σε έργα τα οποία προκαλούν οργή (παράπονα), εμφανιζόμενοι (ξαφνικά ως μέσα από ομίχλη) σ όλη την γη.

-«Κρήτη τις γαι εστι...εν δ Ετεόκρητες μεγαλήτορες..» Όμηρος (Οδ.Τ177κ.εξ.). Η Κρήτη είναι μια στεριά...έχει δε αυτή αυτόχθονες Κρήτες με μεγάλη καρδιά (με πλούσια συναισθήματα).

-«Αντί κασιγνήτου ξείνος θ'ικέτης τε τέτυκται ανέρι» Όμηρος (Οδ. Θ 546). Ο ξένος και ο ικέτης γίνεται σαν αδελφός στον άνδρα.

-«Ξείνιά τα ευ παρέθηκεν, ά τε ξείνοις θέμις εστιν» Όμηρος (Ιλ.Λ.755). Και παρέθεσε με προθυμία τις περιποιήσεις εκείνες που κατά τα έθιμα στους ξένους προσφέρονται.

-«Πόλεως έγωγε πλούτον ηγούμαι συμμάχους, πίστιν, εύνοϊαν» Δημοσθένης. Κατά την γνώμη μου πλούτος της πολιτείας είναι οι σύμμαχοι, η εμπιστοσύνη και η εύνοια (των άλλων πόλεων).

-«Είναι ανάγκη οι ίδιες οι μητέρες να θηλάζουν και να περιποιούνται τα παιδιά τους» Πλούταρχος.

-«..κλαίον δε λιγέως, αδινώτερον ή τ οϊωνοί, φήναι ή αγυπιοί γαμψώνυχες, οίσι τε τέκνα αγρόται εξείλοντο πάρος πετεηνά γενέσθαι» Όμηρος (Οδ.Π

216-218). Και θρηνούσαν κλαίγοντας πιο σπαρακτικά απ' τα σαρκοβόρα όρνεα, τους αλιάετους ή τους γύπες τους γαμψώνυχες, όταν τα μικρά τους οι αγρότες άρπαζαν, προτού κάνουν φτερούγες.

-«Η δε της ψυχής φιλία δια το αγνή είναι και ακορεστοτέρα εστιν» Ξενοφών (Συμπόσιο,8,13,4-14,1). Η αγάπη της ψυχής, επειδή είναι αγνή, είναι και πιο ακόρεστη (σε σχέση με την αγάπη του σώματος).

-«Νη Δι, έφη, όπως δε και έτι μάλλον ευφραίνεται, βούλομαι αυτό μαρτυρήσαι ως και πολύ κρείττων εστιν ο της ψυχής ή ο του σώματος έρωσ. Ότι μεν γάρ δη άνευ φιλίας συνουσία ουδεμία αξιόλογος πάντες επιστάμεθα. Φιλείν γε μην των μέν το ήθος αγαμένων ανάγκη ηδεία και εθελουσία καλείται». Ξενοφών (Συμπόσιο,8,12,4-13,4).

-«Οίτινες ουν υπό των φύσει πεφυκότων μάλιστα φιλείν και νόμω συνηγκασμένων ούτω μισούνται, πώς άλλου γε τινος οίεσθαι χρή αυτούς φιλείσθαι;» Ξενοφών (Ιέρων,3,9,1-4).

-«Άκαιρος εύνοι ουδέν έχθρας διαφέρει: Ταύτην φασίν Ιππόλυτον ειπείν προς Φαίδραν φάσκουσιν φιλείν τε και στέργειν αυτόν μάλιστα υπέρ πάντας ανθρώπους» Ζηνόβιος (E.c.L.T.e.D.1,50,1-4).

-«Αεί γάρ ευ πίπτουσιν οι Διός κύβοι: επί των εις πάντα ευδαιμονούντων. Οι δε, επί των αξίως τιμωμένων» Ζηνόβιος (E.c.L.T.e.D.2,44,1-3). Πάντα πέφτουν στο κατάλληλο σημείο τα ζάρια του Δία (η εύνοια του Δία): Σ αυτούς που στα πάντα ευδαιμονούν. Άλλοι κύβοι (άλλο μέρος της εύνοιας του Δία) πέφτουν σ αυτούς που άξια τιμούνται.

-«Αεί κολιός ποτί κολιόν ιζάνει: Επί των τοις ομοίοις προσομιλούντων. Επειδή ου μόνον εστι το ζών φιλάλληλον και συνδυαστικόν και αγεληδόν πετόμενον, αλλά και αλίσκεται διά την αυτού σκιάν, προσερχόμενον αυτή καθ ύδατος ορασθείση» Ζηνόβιος (E.c.L.T.e.D.2,47,1-5).

-«Ακλητί κωμάζουσιν ες φίλων φίλοι: Παροιμία ομοία τη, Αυτόματοι δ αγαθοί αγαθών επί δαίτας ίασιν» Ζηνόβιος (E.c.L.T.e.D.2,46,1-3). Απρόσκλητοι τραγουδάνε στα σπίτια των φίλων οι φίλοι: Παροιμία όμοια με την επόμενη: Από μόνοι τους οι καλοί άνθρωποι στα δείπνα των καλών ανθρώπων πηγαίνουν.

-«Έστι τις Ελλοπία...ένθα δε Δωδώνη τις επ εσχατή πεπόλιστα. Την δε Ζεύς εφίλησε και ον χρηστήριον είναι τίμιον άνθρωποις..». Υπάρχει κάποια περιοχή Ελλοπία...σ αυτήν την περιοχή υπάρχει η Δωδώνη, που τώρα τελευταία πήρε μορφή πολιτισμένης πόλεως. Αυτήν ο Ζεύς αγάπησε και εκεί έχτισε δικό του μαντείο άξιο τιμής εν μέσω των ανθρώπων.

-«Καδμείη δ' ἄρα Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱόν μειχθείσ' ἐν φιλότῃτι, Διώνυσον πολυγηθέα ἀθάνατον θνητή. Νυν δ' ἀμφοτέρωι θεοῖ εἰσι» Ἡσίοδος (Θεογονία,940). Ἡ κόρη του Κάδμου, ἡ Σεμέλη γέννησε ἐνδοξο και φημισμένο υἱό αφού ἐνώθηκε με Ἀγάπη (με τον Δία), γέννησε τον Διώνυσο τον πολύχαρο, τον ἀθάνατο, ἐνώ ἦταν θνητή. Τώρα και οι δύο εἶναι θεοί.

-«Ὅν οι θεοί φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος» Μένανδρος (Ἀνθ.Στοβ.ΡΚ,8). Ὅποιον οι θεοί ἀγαποῦν πεθαίνει νέος. (Ἡ ἐννοια της νεότητος ἔχει σχέση με την φθορά του οργανισμού).

-«Πάντων ἐστί δυσχερέστατον το πολλοῖς ἀρέσκειν» Δημοσθένης (Ἀνθ.Στοβ.ΜΕ,22). Το πιο δύσκολο πράγμα εἶναι να ἀρέσεις στους πολλούς.

-«Πιστός ἀνὴρ χρυσοῦ τε και ἀργύρου ἀντερύσασθαι ἀξίος» Θεόγνις (Ἐλεγεία 77-78,West). Ὁ πιστός φίλος (ο ἐμπιστος ἀνθρωπος, ο «δικός μας ἀνθρωπος») ἀξίζει ν' ἀντισταθμίζεται με χρυσό και με ἀργυρο.

-«Ἐένος ἀνὴρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου ἀλλά και συγγενούς διαφέρει» Πυθαγόρας (Ἀνθ.Στοβ.Θ,37). Ἐένος ἀνθρωπος, δίκαιος, ἀξίζει πιο πολύ, ὄχι μόνον ἀπό τον συμπολίτη, ἀλλά και ἀπό τον συγγενή. Σχετικό: Ἀντισθένης (Διογ.Λαέρτ.Βίοι. Φιλ. VI,12).

-«Οἱ ἀνθρωποι ἐκ φύσεως ἔχουν τον πόθο να μαθαίνουν» Ἀριστοτέλης.

-«Οἱ φίλοι εἶναι ωφέλιμοι ἀπό πολλές ἀπόψεις, ἀλλά ειδικά στις στενοχώριες. Μα και στη χαρά ζητάμε το πιστό βλέμμα ενός φίλου» Πίνδαρος.

-«Οἱ μητέρες ἀγαποῦν τα παιδιά τους πιο πολύ ἀπό τους πατέρες. Κι' αυτό, γιατί πρώτα ο τοκετός εἶναι οδυνηρός, και δεύτερο ἔχουν την βεβαιότητα πως τα παιδιά που γέννησαν εἶναι δικά τους» Ἀριστοτέλης.

-«Ποτέ μην φθονεῖτε αυτούς που εἶναι ἀριστοι, ἀλλά ευγενώς να τους ἀμιλλάσθε να ἐξισωθεῖτε μαζί τους, αφού γίνετε κι εσεῖς καλοί» Ἰσοκράτης.

-«Να μεταχειριστεῖς την ἀρετή ὄχι για να κερδίσεις μα για να κάνεις καλό στους συνανθρώπους σου» Χεῖλων.

-«..Ο τεχνίτης τοποθετεῖ το καθένα σε κάποια τάξη και κάνει το ένα στο ἄλλο να προσαρμόζεται και να ταιριάζει, μέχρι που να οργανώσει και να

τακτοποιήσει το όλο έργο» Πλάτων. (Το έργο κάθε τεχνίτη και καλλιτέχνη, είναι η συμφωνία και συναλληλία των πλαστικών στοιχείων, η αρμονία τους σε αφηρημένο επίπεδο, κάτι που αποτελεί την μεταφορά και προβολή της αγάπης στο αφηρημένο επίπεδο. Γιατί η Αγάπη είναι συμφωνία, συναλληλία).

-«Τους τα φιλόφρονα λέγοντας] εν λόγοις γάρ μόνον ήν, ούκ εν έργοις η φιλοφροσύνη» Δημοσθένης (Σχόλια στον Δημοσθένη (scholia vetera) (fort.au.Ulriano) (19,561,1-2)).

-«Και επειδή Τιμοκράτης πολύς εστι τη φιλοφροσύνη του νόμου χρώμενος, αυτή δε επί το δίκαιον αναφέροιο αν» Δημοσθένης (Σχόλια στον Δημοσθένη (scholia vetera) (fort.au.Ulriano) (24,1b,27-29)).

-«Και γαρ φθάνει φίλιαν έχων προς αυτούς και ειρήνην ο δήμος» Δημοσθένης (Σχόλια στον Δημοσθένη (scholia vetera) (fort.au.Ulriano) (1,36,4-5)).

-«Μειλιχίη. Τη φιλοφροσύνη. Φιλώνται. Αγαπώσι, φιλούσι» Σχόλια στον Ησίοδο (Scholia in Hesiodum: Glossae in Theogoniam. 92,2-97,1).

-«Φιλότης. Νυν φίλια, προς μίξιν όρεξις» Σχόλια στον Όμηρο (Scholia in Homerum Scholia in Iliadem. Scholia vetera. Iliad 14,216,1-2).

-«Ά γάρ εις εαυτόν τις θέλει, ταύτα και εις τον φίλον, είπερ άλλος αυτός ο φίλος» Αριστοτέλης (Hθ.Νικ. Bekker,1166A,1,5-6) (Scholia vetera) ...ο φίλος είναι άλλος εαυτός.

-«Ότι τα φιλικά και οίς χαρακτηρίζεται φίλια, είη δ αν φιλικόν το αγαπάν τον φίλον..» Αριστοτέλης (Hθ.Νικ. Bekker,1166A,1,2-3) (Scholia vetera).

-«Ευνοείν] Ευνοικώς διακείσθαι, αγαπάν, ευνοικώς φέρεσθαι, εύνουν φίλον είναι, σοί» Σχόλια στον Αριστοφάνη. (Scholia in Aristophanem. Scholia in nubes. Scholia anonyma recentiora. 1411c,1).Σχετικό: - «Ευνοείν] Αγάπης τεκμήριον, το αγαπάν, εύνουν φίλον είναι, σοι» Σχόλια στον Αριστοφάνη. (Scholia in Aristophanem. Scholia in nubes. Scholia anonyma recentiora. 1412c,1).

-«Φίλον μη λέγειν κακώς, αλλά μηδέ εχθρόν» Πιπτακός. (Διογ.Λαέρτ.). Τον φίλο σου να μην τον κακολογείς, αλλά ούτε και τον εχθρό.

-«Μη κακολόγει τους πλησίον. Ει δε μη, ακούση, εφ οίς λυπηθήση» Χίλων (Διογ.Λαέρτ.). Μην κακολογείς τους ανθρώπους που είναι γύρω από σένα

(στο περιβάλλον σου). Γιατί θα ακούσεις απ αυτούς πράγματα που θα σε στενοχωρέσουν.

-«Το πάν Διός σέβας παρεκβάς τις ου θεμιστός» Αισχύλος (Χοηφ.639). Όποιος τον κάθε πρεπούμενο σεβασμό προς τον Δία δεν έδειξε είναι ανόσιος.

-«Πυθαγόρας έφη: «και προνοείσθαι τον Θεόν ημών». Πυθαγόρας (Διογ.Λαέρτ.). Ο Πυθαγόρας είπε ότι: Και προνοεί ο Θεός για μας.

-«Βέλτιστοι γιγνόμεθα προς τους Θεούς βαδίζοντες» Πυθαγόρας (Πλούταρχος, Ηθ.169 Ε). Γινόμαστε πάρα πολύ καλοί στον χαρακτήρα όταν πλησιάζουμε τους Θεούς.

-«Χρώ τοίς Θεοίς» Σόλων (Συλλ.Δημ.Φαλ. Στοβ.Ανθ. Α,6,79). Να επικαλείσαι τους Θεούς (την βοήθειά τους).

-«Θεός συνεργός, πάντα ποιεί ραδίως» Μένανδρος (Γν.Μον.). Όταν ο Θεός είναι συνεργός, όλα τα κάνει εύκολα.

-«Θεός ουδαμή ουδαμώς άδικος» Πλάτων (Φαίδρος, 246c). Ο Θεός ποτέ και καθόλου δεν είναι άδικος.

-«Τον φιλέοντ επί δαίτα καλείν, τον δ εχθρόν εάσαι» Ησίοδος (Εργ.Ημ.342). Αυτόν που αγαπάμε, τον φίλο στο τραπέζι να προσκαλούμε, μα τον εχθρό να τον αφήνουμε να φεύγει.

-«Ευ λέγειν τον ευ λέγοντα και ευ ποιείν τον ευ ποιούντα» Ξενοφών (Απομν.2,3,8). Πρέπει κανείς να επαινεί αυτούς που τον επαινούν και να ευεργετεί αυτούς που τον ευεργετούν.

-«Μη ελλείπεσθαι ευ ποιών τους ευεργετούντας» Ξενοφών (Απ.Β,6,5). Μην υστερείς σε ευεργεσίες απέναντι εκείνων που σ ευεργετούν.

-«Τοίς ήσσοσι πάς τις ευνοίας φέρει» Αισχύλος (ΙΚέτ.489). Στους αδύνατους ο καθένας τρέφει συμπάθεια.

-«Δει τοίς μέν εχθροίς και περί των πιστών απιστείν. Τοις δε φίλοις και τα άπιστα πιστεύειν» Θαλής (Συμπ.7 Σοφ.). Πρέπει κανείς στους εχθρούς του να μην έχει εμπιστοσύνη, κι όταν ακόμη πρόκειται για πράγματα πιστευτά. Μα στους αγαπημένους του ανθρώπους, στους φίλους του να πιστεύει, κι όταν μιλούν για πράγματα απίστευτα.

-«Εύνοια πίστιν βεβαιοί» Θουκυδίδης (Γ,12). Η εύνοια στερεώνει την πίστη.

-«αγαπήνορα] ...ή υπό των ανδρών ηγαπημένος. Ἡ φιλάνθρωπον προσηγορικώς από του αγαπάν τους άνδρας...» Σχόλια στον Όμηρο. (Scholia in Homerum. Scholia vetera. Scholia in Odysseam.. 14,216,1-2).

-«..Ευ γ, εμός Ερμής, ευ γ, εμός..» Καλλίμαχος (Επιγράμματα, XLV Pf = XG-P). Εύγε Ερμή μου! Εύγε, δικέ μου!

-«Τιμή στους ξένους πρέπει. Αντάμα τους οδεύει ο Δίας ο Ξένιος, για να παιδεύει αυτούς που αδίκησαν τον ξένο, τον ικέτη» Όμηρος (Οδύσσεια) (Μιλάει ο Οδυσσέας).

-«Ούτοι έγωγε ής γαίης δύναμαι γλυκερώτερον άλλο ιδέσθαι» Όμηρος (Οδύσσεια,Ι,27). (ής γαίης = αυτή εδώ την γη (την πατρίδα του)).

-«Μάτερ εμά, το τεόν, ω αιωνία Ελλάς, πράγμα και ασχολίας υπέρτερον θήσομαι τι φίλτερον κεδνών τοκέων αγαθοίς;» Πίνδαρος. Ο Πίνδαρος προσφωνεί την «μητέρα» Ελλάδα, παρέχοντας τη σταθερή και ασφαλή βεβαίωση ότι οι υποθέσεις της κατέχουν μέσα στην καρδιά των τέκνων της την υπέρτατη θέση. Σε εμάς κανένα πιο αγαπητό δεν είναι απ αυτήν, τη δοξασμένη και φιλόστοργη τροφό όλων μας.

-«Από Διός αρχώμεσθα...πάντη δε Διός κεχρήμεθα πάντες του γάρ και γένος ειμέν..» Άρατος ο Σολεύς (Έλληνας ποιητής από τους Σόλους της Κιλικίας (έζησε το:310-245). Όλοι στον Δία προσφεύγουμε και για όλα, αφού απ' τη γενιά του βαστούμε.

-«Ζεύ, μεγάλοι δ αρεταί θνατοίς έπονται εκ Σέθεν» Πίνδαρος (Ισθμιοικ.Γ,4-5). Ζευ, οι μεγάλες αρετές έρχονται στους θνητούς από Σένα. (Η Αγάπη είναι μία από τις αρετές, και μάλιστα η σημαντικότερη, όπως είπαν πολλοί Έλληνες φιλόσοφοι (Πυθαγόρας, Επίκουρος, Ιεροκλής..κλπ.)).

-«Όπου υπάρχει καλύτερο, δηλαδή ιεραρχική, αξιολογική διαβάθμιση, υπάρχει και το άριστο. Από τα υπάρχοντα όντα το ένα είναι καλύτερο από το άλλο. Άρα υπάρχει ένα άριστο: Ο Θεός». Αριστοτέλης (Περί φιλοσοφίας, Frag.Sel.1476b 22-24).

-«Ει μη φίλα λέγω, ουχ ήδομαι, το δ ορθόν εξείρηχ όμως» Σοφοκλής (Τραχίνια). Αν δεν λέω πράγματα αγαπητά, λυπάμαι, είπα όμως την πάσα αλήθεια.

-«..εύτε τις αμπλακήσι φόνω φίλα γυία μήνη..» Εμπεδοκλής (Fr.115), Ιππόλυτος, (Ελεγχ. VII,29,14), Πλούταρχος (Περί Φυγής, 17,607c). ..Όποιος αμαρτήσει και μιάνει τα αγαπητά του μέλη (του σώματός του) με φόνο..

-«Δεν υπάρχει πιο πολύτιμο απόκτημα από έναν καλό και πιστό φίλο» Σωκράτης.

-«Πρέπει να συμπεριφερόμαστε στους φίλους μας όπως θα θέλαμε να μας συμπεριφέρονται εκείνοι» Αριστοτέλης.

-«..Οι πένητες λαμβάνοντι παρά των δυναμένων, οι δε πλούσιοι δίδοντι τοίς δεομένοις, πιστεύοντες αμφοτέροι το ίσον έξειν.» Αρχύτας ο Ταραντίνος. Οι φτωχοί να λαμβάνουν από τους πλούσιους και οι πλούσιοι να δίνουν, πιστεύοντας και οι δύο ότι έτσι θα υπάρχει ισότητα μεταξύ τους.

-«Ποιος δεν νοιώθει χαρά όταν παίζει με μικρά παιδιά;» Ευριπίδης.

-«Ούτε αυτόν που έχει τη συνήθεια να αντιλέγει τον απαλλάσσουμε με εριστικότητα από το ελάττωμα της αντιλογίας ούτε τον τρελό τον θεραπεύουμε αντιμετωπίζοντάς τον με τρέλα» Αντισθένης.

-«Για μένα το «γνώθι σαυτόν» δεν είναι σωστά ειπωμένο. Πιο χρήσιμο είναι να γνωρίζεις τους άλλους». Μένανδρος.

-«Δεν πρέπει να βάζει κανείς στο σωστό δρόμο το παιδί στενοχωρώντας το, αλλά χρησιμοποιώντας την πειθώ». Μένανδρος.

-«Καλύτερος σύμβουλος για την αρετή αποδεικνύεται εκείνος που χρησιμοποιεί τη συμβουλή και την πειθώ παρά εκείνος που χρησιμοποιεί το νόμο και τον εξαναγκασμό». Δημόκριτος (απόσπ. 181).

-«Είναι πολύ ωραίο να βλέπεις τους διπλανούς σου, όταν η πρώτη συνάντηση μ αυτούς φανερώνει διάθεση για φιλική συμβίωση». Επίκουρος (Προσφώνησις, 61).

-«Για όσα ζωντανά πλάσματα δεν μπόρεσαν να συνάψουν συμφωνία να μην βλάπτει το ένα το άλλο δεν υπάρχει ούτε δίκαιο ούτε άδικο». Επίκουρος (Κύρια Δόξαι, 32).

-«Ποτέ δεν θα μπορούσαν οι πολίτες να είναι αγαπημένοι μεταξύ τους εκεί που γίνονται πολλές δίκες και πολλές αδικίες». Πλάτων (Νόμοι, 743c).

-«Αφού απαγορεύεται γενικά το να αδικούμε, άρα ούτε όταν μας αδικούν πρέπει να αδικούμε». Σωκράτης (Πλάτων, Κρίτων).

-«Μην κακολογείς τον φίλο, αλλά ούτε και τον εχθρό σου». Πιπτακός.

-«Αυτοί που έχουν τη συνήθεια να κατηγορούν τους άλλους δεν είναι κατάλληλοι για φιλία». Δημόκριτος (απόσπ. 109).

-«Ο σωματικά άρρωστος χρειάζεται γιατρό, ο ψυχικά άρρωστος φίλο». Μένανδρος.

-«Ανακουφίζονται αυτοί που λυπούνται, όταν τους συμπονούν οι φίλοι». Αριστοτέλης (Ηθικά Νικομάχεια, 1171a).

-«Ένας φίλος που μας μοιάζει στον χαρακτήρα είναι το πιο επιθυμητό πράγμα». Μένανδρος (Περικειρομένη, απόσπ.1).

-«Ο Ευκλείδης, όταν άκουσε τον αδελφό του να του λέει: «να χαθώ, αν δεν σ' εκδικηθώ», του είπε: «Εγώ να χαθώ, αν δεν σε πείσω να συμφιλιωθούμε». Από την αρχαία Ελληνική προφορική παράδοση.

-«Ο Βίαντας, όταν βρέθηκε στην ανάγκη να καταδικάσει κάποιον, δάκρυσε. Κάποιος που το παρατήρησε τον ρώτησε απορημένος: «Τι έπαθες και κλαίς γι αυτόν που ο ίδιος καταδίκασες;». Ο Βίαντας απάντησε: «Είναι ανάγκη να αφήνουμε την ανθρώπινη φύση να εκδηλώνει τη συμπάθειά της όπου πρέπει, αλλά και το νόμο να εφαρμόζεται». Από την αρχαία Ελληνική προφορική παράδοση.

-«Τα παιδιά είναι η άγκυρα που κρατά στη ζωή τη μητέρα». Σοφοκλής.

-«Του καθενός η καρδιά ευχαριστιέται με διαφορετικά πράγματα». Αρχίλοχος.

-«Πρέπει οπωσδήποτε να υπερασπίζεσαι αυτούς που κατηγορούνται άδικα για αδικίες». Σωκράτης.

-«Οι άνθρωποι μοιάζουν μεταξύ τους. Οι μεγαλύτεροι των θνητών, μα και οι πιο μικροί αγαπάνε τα παιδιά τους. Άνισοι κοινωνικά, άλλοι είναι πλούσιοι και άλλοι φτωχοί. Αλλά ολόκληρο το ανθρώπινο γένος αγαπάει τα παιδιά του». Ευριπίδης.

-«Όποιος φροντίζει για τον αδελφό του, φροντίζει για τον εαυτό του». Ξενοφών.

-«Αδικούμενον τινα ου δει ανταδικειν». Πλάτων. Όταν αδικείται κάποιος, δεν πρέπει να ανταποδίδει την αδικία.

-«Νύμφαι, θυγατέρες μεγαλήτορος Ωκεανοίο..» Ορφικός Ύμνος (Νυμφών). Νύμφες, κόρες του μεγαλόκαρδου Ωκεανού.

-«Ωκεανόν καλέω...τέρμα φίλον γαίης..» Ορφικός Ύμνος (Ωκεανού). Τον Ωκεανό καλώ...το αγαπητό τέρμα της γής.

-«Έκτορος φίλον κάρα» Ευριπίδης (Τρωάδες,661). Ο αγαπημένος Έκτορας (Το αγαπημένο κεφάλι του Έκτορα).

-«Τίς όδ' - ή φίλιος φθόγγος; - τίς ανήρ; Τί το σήμα;» Ευριπίδης (Ρήσος,11-12). Ποιός είναι; Φωνή αγαπημένη; Ποιός άνδρας; Τί σημαίνει;

-«Καί νύν δόμον αμπετάσας δέξατο ξείνον νοτερώι βλεφάρωι, τας φίλας κλαίων αλόχου νέκυν εν δώμασιν αρτιθανή. Το γάρ ευγενές εκφέρεται πρός αιδώ. Εν τοίς αγαθοίσι δε πάντ'ένεστιν. Σοφίας άγαμαι. Πρός δ'εμαί ψυχάι θράσος ήσται θεοσεβή φώτα κεδνά πράξειν» Ευριπίδης (Άλκηστη, 597-605). Τώρα το σπίτι του άνοιξε για να δεχθεί τόν ξένο αν και τα μάτια του είναι υγρά ακόμη από τα δάκρυα για την αγαπημένη γυναίκα του που έχασε προ ολίγης ώρας τώρα. Αλλά η ευγενική ψυχή πάντα τείνει πρός εκείνο που θεωρεί καθήκον της και θα ήταν ντροπή να μήν κάνει. Και οι καλοί πάντα καλά θα κάνουν. Θαυμάζω την σοφία. Μέσα από τα βάθη της ψυχής μου εγώ έχω την πεποίθηση πως οι θεοί την ευτυχία θα δώσουν σε ένα τέτοιο θεοσεβή άνδρα.

-«Αν επιβληθείς στις επιθυμίες και στους φόβους σου, και ζεις απλά και αγαπάς τους γύρω σου, η φυσική ηδονή της ζωής θα σου αποκαλυφθεί» Επίκουρος. (ελεύθερη απόδοση κειμένου του Επίκουρου. Σημείωση: η λέξη ηδονή εδώ σημαίνει χαρά).

-«Λαβών απόδος, άνθρωπε, και λήψη πάλιν» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Όταν λάβεις από κάποιον, άνθρωπε, ανταπόδωσε την βοήθεια, το καλό που σου έγινε, και στο μέλλον θα λάβεις και πάλι.

-«Η πατρίς, ως έοικε, φίλτατον βροτοίς» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Η πατρίδα, φαίνεται ότι είναι το πιο αγαπημένο πράγμα στους ανθρώπους.

-«Ισότητα τίμα, και πλεονέκτει μηδένα» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να τιμάς την ισότητα των ανθρώπων, και να μην πλεονεκτείς έναντι κανενός.

-«Άπαντας η παιδευσις ημέρους τελεί» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Η μόρφωση εξημερώνει όλους τους ανθρώπους.

-«Βούλου δ' ἀρέσκειν πάσι, μη σαυτῶ μόνον» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).
Να θέλεις να είσαι αρεστός σε όλους, όχι μόνο στον εαυτό σου.

-«Χωρισμός φίλων δοκιμαστήριον φιλίας» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Μία
φιλία φαίνεται πόσο καλή είναι όταν οι φίλοι βρίσκονται μακριά ο ένας
απ' τον άλλον.

-«Πολλούς ο καιρός οὐκ ὄντας ποιεί φίλους» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).
Πολλούς η πάροδος του χρόνου κάνει φίλους, ενώ πρὶν δεν ήταν.

-«Σύν τοῖς φίλοισιν ευτυχεῖν αἰεί θέλε» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να
θέλεις πάντα να ευτυχείς όχι μόνο εσύ, αλλά και οι φίλοι σου μαζί με σένα.

-«Φίλων ἐπαινον μάλλον η σαυτοῦ λέγε» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Τους
φίλους να επαινείς, παρά τον εαυτό σου.

-«Ἰδίας νόμιζε των φίλων τάς συμφοράς» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να
νομίζεις ότι οι συμφορές των φίλων σου είναι και δικές σου.

-«Προς υἰόν οργήν οὐκ ἔχει χρηστός πατήρ» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Ο
καλός πατέρας δεν έχει οργή για τον γιό του.

-«Τῷ γάρ καλῶς πράσσουντι πάσα γῆ πατρίς» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).
Για τον άνθρωπο που κάνει καλές πράξεις κάθε γῆ είναι πατρίδα.

-«Φίλος φίλῳ γάρ συμπονῶν αὐτῷ πονεῖ» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Ο
φίλος όταν συμπονάει τον φίλο του, πονάει και για τον εαυτό του.

-«Δίκαιος ἴσθι και φίλοισι και ξένοις» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να είσαι
δίκαιος και προς τους φίλους και προς τους ξένους.

-«Λύει δε λύπην παντός ανθρώπου λόγος» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).
Τερματίζει την λύπη ο λόγος του κάθε ανθρώπου.

-«Γονεῖς δε τίμα και φίλους ευεργέτει» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να
τιμάς τους γονεῖς σου και να ευεργετείς τους φίλους σου.

-«Δεί τους φιλοῦντας πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.).
Πρέπει αυτοί που αγαπιούνται –αγαπάνε; να ἔχουν πραγματική πίστη, και
όχι αγάπη μόνο στα λόγια.

-«Ἐν τοῖς κακοῖσι τους φίλους ευεργέτει» Μένανδρος (Γνωμ. Μον.). Να
ευεργετείς τους φίλους όταν τους συμβαίνει κάτι κακό.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΠΙΟ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

-«Αλλά ούτω δή τι τους Θεούς πέφρικα και φιλώ και σέβω και άζομαι και πάνθ'απλώς τα τοιαύτα προς αυτούς πάσχω, όσαπερ αν τις και οία προς αγαθούς δεσπότας, προς διδασκάλους, προς πατέρας, προς κηδεμόνας, προς πάνθ'απλώς τα τοιαύτα..» Μέγας Ιουλιανός. Αλλά τέτοιο δέος και ευλάβεια αισθάνομαι ενώπιον των Θεών, και έτσι τους αγαπώ και τους σέβομαι και γενικώς όλα τα παρόμοια συναισθήματα νοιώθω, όσα ακριβώς θα απηυθύνοντο προς αγαθούς κυρίους, προς διδασκάλους, προς πατέρας, προς κηδεμόνας, προς όλους τους παρόμοιους ανθρώπους..

-«..εικόνα, και όστις εστί φιλόπαις, ηδέως ορά την του παιδός, και όστις φιλοπάτωρ, την του πατρός. Ουκούν και όστις φιλόθεος, ηδέως εις τα των θεών αγάλματα και τας εικόνας αποβλέπει» Μέγας Ιουλιανός (Απόσπασμα Επιστολής, 294 b-d). ..εικόνα, και όποιος αγαπάει το παιδί του βλέπει με ευχαρίστηση την εικόνα του παιδιού του, και όποιος αγαπάει τον πατέρα του βλέπει με ευχαρίστηση την εικόνα του πατέρα του. Κατά τον ίδιο τρόπο όποιος αγαπάει τους Θεούς βλέπει με ευχαρίστηση τα αγάλματα και τις εικόνες των Θεών.

-«Εύνοϊαν δε αληθινήν ούκ έστι προς χρυσίον αμείψασθαι, ουδέ αν τις αυτήν εντεύθεν πρίατο, θεία δε τινι και κρείττονι μοίρα ανθρώπων αγαθών συμπροθυμουμένων» Μέγας Ιουλιανός. (Ευσ. Της. Βασ. Εγκ. 121). Η αληθινή εύνοια δεν ανταλλάσσεται με χρυσάφι ούτε αγοράζεται, διότι οφείλεται στη θεϊκή και μεγίστη μοίρα που φέρνει κοντά τους ενάρετους ανθρώπους.

-«Φαίην δ'αν, ει και παράδοξον ειπείν, ότι και τοίς πολεμίοις εσθήτος και τροφής όσιον αν είη μεταδίδοναι. Τω γάρ ανθρωπίνω και ου τω τρόπω δίδομεν. Διόπερ οίμαι και τους εν δεσμοτηρίω καθειργμένους αξιωτέον της τοιαύτης επιμελείας. Ουθέν γαρ κωλύσει την δίκην η τοιαύτη φιλανθρωπία. Χαλεπόν γαρ αν είη, πολλών αποκεκλεισμένων επί κρίσει, και των μεν οφλησόντων, των δε αθών αποφανθησομένων, μη δια τους αναιτίους οίκτόν τινα νέμειν και τοις πονηροίς, αλλά των πονηρών ένεκα και περί τους ουδέν ηδικηκότας ανηλεώς και απανθρώπως διακείσθαι. Μέγας Ιουλιανός (Απόσπασμα Επιστολής, 291 a-b). Θα έλεγα, αν και ακούγεται παράδοξο, ότι θα ήταν πρόπον και στους αντιπάλους μας να δίνουμε ρούχα και τροφή, διότι δίνονται σε ανθρώπους και όχι σε χαρακτήρες. Γι'αυτό και πιστεύω ότι τέτοια επιμέλεια αξίζουν και οι φυλακισμένοι. Σίγουρα τέτοια φιλανθρωπία δεν θα παρακωλύσει τη δικαιοσύνη, διότι ανάμεσα στους υπόδικους άλλοι θα καταδικαστούν και άλλοι θα αθωωθούν. Άρα θα ήταν σκληρό εξαιτίας των κακούργων να

υποφέρουν και οι αθώοι με το σκεπτικό ότι εάν δοθεί οίκτος στους αθώους θα επωφεληθούν και οι ένοχοι.

-Ο Πλωτίνος δίνει την εξής συμβουλή σε όποιον θέλει να βαδίζει σε μια πραγματική ψυχική εξέλιξη: Καθάρισον την ψυχή σου από πάσης φρούδης ελπίδος και από παντός φόβου περί των ανθρωπίνων πραγμάτων και τότε ο ενδότερος οφθαλμός σου θα αρχίσει να βλέπει την ευθείαν οδόν. Ενθυμού ότι η Αγάπη είναι ο σωτήρ σου και ο φρουρός σου. «Άνευ της Αγάπης ο κεντρόφυξ νόμος θα εξεσφενδόνιζε την ψυχήν σου εις πας παγωτέρας της εξωτέρας ζώνης»

-«Θεέ που τα γέννησες όλα, πανυπέρτατε, έξοχε, παμμέγιστε βασιλεύ, ύψιστε, πανοικτήρμων, μόνη φιλανθρωπότατε και πολύ φιλόστοργε, πόσο ανεξιχνίαστο και ανεξερεύνητο και ανέκφραστο το πέλαγος της αγαθότητός σου, η άπειρη φιλανθρωπία σου» Πλήθων (Ευχή στον ένα Θεό).

-«Ο νόμος της Αγάπης είναι το αποτέλεσμα της μεταξύ όλων των όντων αδελφότητος η οποία οφείλεται στην κοινή προέλευση όλων και στον κοινό προορισμό τους» Σ. Νάγος. (Ο Νάγος καταγόταν από το Αρτεμίσιο Αρκαδίας. Είχε πλούσια συγγραφική δράση)

-«Ο Ιεροφάντης της Ελευσίνας έλεγε: «Όταν ο άνθρωπος δεν αγαπά τον άνθρωπο καθ' όλες τις σχέσεις του προς τους άλλους έχει έρεβος στην ψυχή του» Νάγος.

-«Ο νόμος της Αγάπης είναι η θειότερα εκδήλωση της θείας δημιουργίας. Αυτός ο νόμος συνέχει και συγκροτεί τους κόσμους» Νάγος.